



Budapest,
2000. március 27.,
hétfő

27. szám

Ára: 715,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
2000: XV. tv.	A Magyar Köztársaság és az Albán Köztársaság között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről Tiranában, 1996. január 24-én aláírt Megállapodás kihirdetéséről
2000: XVI. tv.	A Magyar Köztársaság és az Argentín Köztársaság között a beruházások elősegítéséről és kölcsönös védelméről Budapesten, 1993. február 5-én aláírt Megállapodás kihirdetéséről
2000: XVII. tv.	A Magyar Köztársaság és a Fülöp-szigeteki Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén Budapesten, 1997. június 13-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről
2000: XVIII. tv.	A Magyar Köztársaság és a Horvát Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem- és a vagyonadók területén Barcsen, 1996. augusztus 30-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről
2000: XIX. tv.	A Magyar Köztársaság és a Portugál Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén Lisszabonban, 1995. május 16-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről
2000: XX. tv.	A Magyar Köztársaság és a Szingapúri Köztársaság között a beruházások ösztönzéséről és védelméről Szingapúrban, 1997. április 17-én aláírt Megállapodás kihirdetéséről
2000: XXI. tv.	A Magyar Köztársaság és a Szingapúri Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén Szingapúrban, 1997. április 17-én aláírt Megállapodás és az azt kiegészítő Jegyzőkönyv kihirdetéséről
2000: XXII. tv.	A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény, valamint az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény módosításáról
11/2000. (III. 27.) FVM r.	A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény végrehajtásának szabályairól szóló 30/1997. (IV. 30.) FM rendelet módosításáról
14/2000. (III. 27.) ME h.	Az Országos Statisztikai Tanács tagjának megbízásáról és megbízás visszavonásáról
	A Nemzetközi Pető András Közalapítvány Alapító Okirata (módosításokkal egységes szerkezetben)

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2000. évi XV. törvény

a Magyar Köztársaság és az Albán Köztársaság között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről Tiranában, 1996. január 24-én aláírt Megállapodás kihirdetéséről*

1. § Az Országgyűlés a Magyar Köztársaság és az Albán Köztársaság között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről Tiranában, 1996. január 24-én aláírt Megállapodást e törvénnyel kihirdeti. (A Megállapodás megerősítéséről szóló jegyzékváltás 1998. április 1-jén megtörtént, és a Megállapodás 1998. április 1-jén hatályba lépett.)

2. § A Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

„Megállapodás

a Magyar Köztársaság és az Albán Köztársaság között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről

A Magyar Köztársaság és az Albán Köztársaság (a továbbiakban: Szerződő Felek),

attól az óhajtól vezetve, hogy a gazdasági együttműködést mindkét Állam javára hosszú távon erősítsék,

azzal a szándékkal, hogy kedvező feltételeket teremtsenek és tartsanak fenn az egyik Állam beruházóinak beruházásaihoz a másik Állam területén, és

annak tudatában, hogy a beruházásoknak a jelen Megállapodással összhangban történő előmozdítása és kölcsönös védelme ösztönzi az üzleti kezdeményezéseket ezen a területen,
megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Meghatározások

A Megállapodás alkalmazásában:

1. A „beruházás” kifejezés magában foglal mindenfajta olyan vagyoni értéket, melyet az egyik Szerződő Fél valamely beruházója gazdasági tevékenységgel összefüggően fektetett be a másik Szerződő Fél területén az utóbbi jogszabályaival és rendelkezéseivel összhangban, és különösen — de nem kizárólag — a következőket jelenti:

a) az ingó és ingatlan tulajdont, valamint egyéb dologi jogot, mint például a jelzálogot, a zálogjogot, a kézirzálogjogot és hasonló jogokat;

b) a részvényeket, üzletrészeket és vállalati kötvényeket, illetve a társasági érdekeltség egyéb formáit;

c) olyan pénzköveteléseket vagy gazdasági értékkel bíró teljesítés nyújtására vonatkozó követeléseket, amelyek beruházáshoz kapcsolódnak;

d) a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokat, ideértve a beruházáshoz kapcsolódó szerzői jogokat, védjegyeket, szabadalmakat, ipari mintákat, technológiákat, know-how-t, kereskedelmi titkokat, kereskedelmi neveket és a good-will-t;

e) minden jogszabály vagy szerződés keretében biztosított jogot és jogszabályon alapuló mindenfajta engedélyt és jóváhagyást, beleértve a természeti erőforrások kutatására, kitermelésére, művelésére vagy kiaknázására vonatkozó koncessziókat.

A vagyoni érték beruházási formájának későbbi megváltozása nem érinti annak beruházási jellegét.

2. A „beruházó” kifejezés minden olyan természetes vagy jogi személyt jelent, aki a másik Szerződő Fél területén beruházást eszközöl:

a) a „természetes személy” kifejezés azt a természetes személyt jelenti, aki bármelyik Szerződő Fél állampolgára annak hatályos jogszabályai értelmében;

b) a „jogi személy” kifejezés mindkét Szerződő Fél esetében mindazon jogalanyokat jelenti, melyek az adott Szerződő Fél jogszabályaival összhangban jogi személyként jöttek létre, illetve kerültek bejegyzésre. A Magyar Köztársaság esetében ez a kifejezés vonatkozik minden olyan személyi egyesülésre is, mely nem rendelkezik jogi személyiséggel, de a magyar jogszabályok szerint társaságnak tekintendő.

3. A „hozam” kifejezés a beruházásból származó eredményt jelenti és magában foglalja különösen — de nem kizárólagosan — a nyereséget, kamatot, tőkenyereséget, részvényt, osztalékot, a jogdíjakat vagy az egyéb díjakat.

4. A „terület” kifejezés jelenti:

a) Magyarország tekintetében, földrajzi értelemben használva, a Magyar Köztársaság területét;

b) Albánia tekintetében az Albán Köztársaság területét, parti vizeit és altalaját, valamint a kontinentális talapat, amely felett az Albán Köztársaság a nemzetközi joggal összhangban felségjogokat vagy joghatóságot gyakorol.

2. Cikk

A beruházások elősegítése és védelme

1. Mindkét Szerződő Fél bátorítja és kedvező feltételeket biztosít a másik Szerződő Fél beruházói számára ahhoz, hogy beruházásokat eszközöljenek a területén, és jogszabályaival és rendelkezéseivel összhangban lehetővé teszi az ilyen beruházások létrehozását.

* A törvényt az Országgyűlés a 2000. március 21-i ülésnapján fogadta el.

2. Bármelyik Szerződő Fél beruházója által eszközölt beruházások számára a másik Szerződő Fél a területén igazságos és méltányos bánásmódot biztosít, továbbá teljes körű védelmet és biztonságot nyújt.

3. A beruházásból származó hozam, valamint jóváhagyott újrabefektetés esetén az abból származó bevétel ugyanazt a védelmet élvezzi, mint az eredeti beruházás.

3. Cikk

Nemzeti és legnagyobb kedvezményes elbánás

1. Mindkét Szerződő Fél a területén a másik Szerződő Fél beruházóinak a beruházásait és hozamait olyan bánásmódban részesíti, amely igazságos és méltányos és nem kedvezőtlenebb, mint a saját beruházói beruházásainak és hozamainak, illetve bármely harmadik állam beruházói beruházásainak és hozamainak biztosított bánásmód közül a kedvezőbb.

2. Mindkét Szerződő Fél a területén a másik Szerződő Fél beruházóit olyan bánásmódban részesíti a beruházásaik irányítása, fenntartása, használata, élvezete vagy a velük való rendelkezés tekintetében, amely igazságos és méltányos és nem kedvezőtlenebb, mint a saját beruházói vagy bármelyik harmadik állam beruházói számára biztosított bánásmód közül a kedvezőbb.

3. E Cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezései nem értelmezhetők úgy, hogy az egyik Szerződő Felet arra kötelezik, hogy kiterjessze a másik Szerződő Fél beruházóira bármilyen olyan bánásmódnak, preferenciának vagy kiváltságnak az előnyeit, amelyet az előbbi Szerződő Fél a következők alapján nyújthat:

a) hogy tagja vagy tagjává válik valamely vámunióknak, vagy szabadkereskedelmi övezetnek, vagy pénzügyi unióknak, vagy részese vagy részesévé válik az ilyen uniók, intézmények létrehozásához vezető hasonló nemzetközi megállapodásoknak vagy a regionális együttműködés más formáinak;

b) bármely nemzetközi megállapodás vagy megegyezés, amely egészben vagy nagyrészt az adózással kapcsolatos.

4. Cikk

Kártalanítás veszteségeikért

1. Ha bármelyik Szerződő Fél beruházóinak a beruházásai háború, fegyveres összeütközés, országos szükségállapot, felkelés, lázadás, zavargás vagy egyéb hasonló esemény miatt a másik Szerződő Fél területén veszteséget szenvednek, az utóbbi Szerződő Fél a helyreállítás, kártalanítás, kárpótlás vagy egyéb rendezés tekintetében olyan elbánásban részesíti azokat, amely nem kedvezőtlenebb annál, amelyet az utóbbi Szerződő Fél saját beruházóinak vagy bármelyik harmadik állam beruházóinak biztosít.

2. Nem érintve a jelen Cikk 1. bekezdésében foglaltakat, az egyik Szerződő Fél azon beruházói számára, akik az

ebben a bekezdésben foglalt események kapcsán a másik Szerződő Fél területén veszteségeket szenvednek abból kifolyólag, hogy

a) tulajdonukat a másik Szerződő Fél erői, illetve hatóságai igénybe vették,

b) tulajdonukat a másik Szerződő Fél erői, illetve hatóságai megsemmisítették, és erre nem harci cselekmények folytán vagy a helyzet szükségszerűsége miatt került sor,

igazságos és megfelelő kárpótlást kell nyújtani az igénybevétel időszaka alatt elszenvedett vagy a tulajdon megsemmisülése következtében előállt veszteségeikért. Az ezzel kapcsolatos kifizetéseket szabadon átváltható pénznemben szabadon és késedelem nélkül kell átutalni.

5. Cikk

Kisajátítás

1. Egyik Szerződő Fél beruházóinak beruházásait sem államosíthatják, sajátíthatják ki vagy vethetik olyan intézkedések alá a másik Szerződő Fél területén, melyek hatása megegyezik az államosítással vagy a kisajátítással (a továbbiakban: kisajátítás), kivéve a közérdeket. A kisajátítást hátrányos megkülönböztetésektől mentesen, megfelelő törvényes eljárás keretében kell végrehajtani és egyidejűleg rendelkezni kell az azonnali, megfelelő és tényleges kártalanítás megfizetéséről. A kártalanításnak egyenértékűnek kell lennie a beruházásnak a kisajátítást, illetve a közelgő kisajátítás közismertté válását közvetlenül megelőző időpontban érvényes piaci értékével, tartalmaznia kell a kisajátítás időpontjától számított kamatokat, késedelem nélkül teljesítendőnek, továbbá ténylegesen hozzáférhetőnek és szabadon átváltható pénznemben szabadon átutalhatónak kell lennie.

2. Az érintett beruházónak joga van az intézkedést hozó ezen Szerződő Fél bírói vagy egyéb független hatósága által az ügyét, és beruházásának az e Cikkben rögzített elvekkel összhangban történő értékelését felülvizsgáltatni.

3. A jelen Cikk 1. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók akkor is, amikor valamelyik Szerződő Fél egy olyan társaság vagyontát sajátítja ki, amely ezen Szerződő Fél területének bármely részén az érvényes jogszabályok alapján jött létre, illetve került bejegyzésre, és amelyben a másik Szerződő Fél beruházói üzletrészekkel bírnak.

6. Cikk

Átutalások

1. A Szerződő Felek garantálják a beruházásokkal és a hozamokkal kapcsolatos kifizetések szabad átutalhatóságát. Az átutalásoknak szabadon átváltható pénznemben

kell történniük, bármely korlátozás és indokolatlan késelelem nélkül. Az ilyen átutalások különösen — de nem kizárólag — a következőket foglalják magukban:

- a) a tőkét és a beruházás fenntartására vagy növelésére fordított pótlólagos összegeket;
- b) a nyereséget, kamatot, osztalékot és az egyéb folyó bevételeket;
- c) a hitelek visszafizetésére szolgáló összegeket;
- d) a jogdíjakat és egyéb díjakat;
- e) a beruházás eladásából vagy felszámolásából befolyó összegeket;
- f) a természetes személyek keresetét azon Szerződő Fél jogszabályainak és rendelkezéseinek megfelelően, amelyben a beruházás megvalósult.

2. Jelen Cikk alkalmazásában, az Albán Köztársaság esetében a „szabadon átváltható pénznem” kifejezés azt a pénznemet jelenti, amelyben a beruházást megvalósították, vagy olyan más szabadon átváltható pénznemet, amelyre nézve a beruházóval megállapodás jött létre.

3. A jelen Megállapodás tekintetében érvényes árfolyamnak — eltérő megegyezés hiányában — az átutalás időpontjában az adott ügyletre vonatkozó hivatalos átváltási árfolyam tekintendő.

7. Cikk

Jogutódlás

1. Amennyiben az egyik Szerződő Fél vagy annak kijelölt ügynöksége a másik Szerződő Fél területén megvalósult beruházásra vonatkozóan biztosított garancia keretében saját beruházóinak kifizetést teljesít, az utóbbi Szerződő Fél elismeri:

- a) a beruházó bármilyen jogának vagy követelésének átszállását az előbbi Szerződő Félre vagy annak kijelölt ügynökségére az annak országában érvényes valamely jogszabály vagy jogügylet útján, valamint
- b) hogy az előbbi Szerződő Fél vagy annak kijelölt ügynöksége a jogutódlás címén jogosult a beruházó jogainak gyakorlására és követeléseinek érvényesítésére, és átvállalja a beruházással kapcsolatos kötelezettségeket.

2. Az átruházott jogok és követelések nem haladhatják meg a beruházó eredeti jogait és követeléseit.

8. Cikk

Az egyik Szerződő Fél és a másik Szerződő Fél beruházója közötti beruházási jogviták rendezése

1. Az egyik Szerződő Fél beruházója és a másik Szerződő Fél közötti, az utóbbi Szerződő Fél területén lévő beruházással kapcsolatos jogvitákat a vitában álló feleknek tárgyalások útján kell egymás között rendezniük.

2. Ha az egyik Szerződő Fél beruházója és a másik Szerződő Fél közötti jogvita az ilyen tárgyalások megkezdésétől számított hat hónapon belül nem rendezhető, a beruházónak jogában áll az ügyet betervezni, vagy

- a) a Washington D.C.-ben, 1965. március 18-án aláírásra megnyílt, az Államok és más államok természetes és jogi személyei közötti beruházási vitákról szóló Egyezmény vonatkozó rendelkezései szerint a Beruházási Viták Rendezésének Nemzetközi Központjához (ICSID), amennyiben mindkét Szerződő Fél részesévé vált az Egyezménynek,
- b) vagy pedig olyan választottbíróhoz, illetve olyan nemzetközi ad hoc választottbírószághoz, amely az Egyesült Nemzetek Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottságának (UNCITRAL) Választott Bírószabályai szerint jött létre. A vitában álló felek írásban megegyezhetnek ezen Szabályok módosításában. A bírósági döntés végleges és kötelező a vitában részt vevő mindkét fél számára.

9. Cikk

A Szerződő Felek közötti jogviták rendezése

1. A Szerződő Felek között a jelen Megállapodás értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatosan felmerült jogvitákat lehetőség szerint konzultációk, illetve tárgyalások útján kell rendezni.

2. Ha a vita ily módon hat hónapon belül nem rendezhető, azt bármelyik Szerződő Fél kérésére a jelen Cikk rendelkezései szerinti választottbírószághoz kell terjeszteni.

3. A választottbírószágot minden egyes esetben a következő módon kell megalakítani. A választottbírószági eljárás iránti kérelem kézhezvételétől számított két hónapon belül mindkét Szerződő Fél kijelöli a bíróság egy-egy tagját. Ezen két tagnak azután egy harmadik állam állampolgárát kell kiválasztania, akit a két Szerződő Fél jóváhagyása után kell kijelölni a bíróság elnökévé (a továbbiakban: elnök). A bíróság elnökét a két másik tag kijelölésének időpontjától számított három hónapon belül ki kell jelölni.

4. Amennyiben a jelen Cikk 3. bekezdésében meghatározott határidőkön belül a szükséges kijelölések nem történtek meg, úgy a Nemzetközi Bíróság elnökét lehet felkérni a szükséges kijelölések megtételére. Ha a Nemzetközi Bíróság elnöke valamelyik Szerződő Fél állampolgára, vagy valamilyen más ok akadályozza az említett tisztség ellátásában, az alelnököt kell felkérni a szükséges kijelölések megtételére. Ha az alelnök valamelyik Szerződő Fél állampolgára, vagy ő is akadályoztatva van az említett tisztség ellátásában, a Nemzetközi Bíróságnak azt a rangidős tagját kell felkérni a kijelölések megtételére, aki egyik Szerződő Félnek sem állampolgára.

5. A választottbírószághoz döntését egyszerű szavazattöbbséggel hozza. Ez a döntés kötelező érvényű. Mindkét Szerződő Fél maga viseli az általa választott bírónak, valamint a bírósági eljárásban való képviselőjének a költségeit; az elnök költségeit és a fennmaradó költségeket a Szerződő Felek egyenlő arányban viselik. Eljárási szabályait a bíróság maga határozza meg.

10. Cikk

Egyéb szabályok és különleges kötelezettségek alkalmazása

1. Amennyiben valamilyen ügyre egyaránt vonatkoznak a jelen Megállapodás és valamely más, olyan nemzetközi megállapodás rendelkezései, melynek mindkét Szerződő Fél részese, úgy ezen Megállapodás rendelkezései nem akadályozhatják meg sem a Szerződő Feleket, sem a másik Szerződő Fél területén beruházással bíró beruházóikat abban, hogy az ügyükre nézve kedvezőbb szabályozás előnyeit élvezzék.

2. Amennyiben az egyik Szerződő Fél jogszabályai és rendelkezései vagy más különleges szerződéses rendelkezések a másik Szerződő Fél beruházói számára kedvezőbb bánásmódot biztosítanak, mint a jelen Megállapodás, úgy a kedvezőbbet kell alkalmazni.

11. Cikk

A Megállapodás hatálya

A jelen Megállapodás minden beruházásra kiterjed függetlenül attól, hogy azt a jelen Megállapodás hatálybalépése előtt vagy azt követően valósították meg, azonban e Megállapodás rendelkezései nem alkalmazhatók az olyan jogvitákra, követelésekre vagy véleményeltérésekre, amelyek a hatálybalépést megelőzően keletkeztek.

12. Cikk

Konzultációk

A Szerződő Felek képviselői szükség esetén konzultációkat folytatnak bármely olyan ügyről, amely a jelen Megállapodás végrehajtását érinti. Az ilyen konzultációk megtartására valamelyik Szerződő Fél javaslatára diplomáciai úton egyeztetett helyen és időben kerül sor.

13. Cikk

Hatálybalépés, időbeli hatály

1. A Szerződő Felek diplomáciai úton tájékoztatják egymást arról, hogy a Megállapodás hatálybalépéséhez jogszabályaik által megkívánt eljárásnak eleget tettek. A Megállapodás a második értesítés időpontjában lép hatályba.

2. A jelen Megállapodás tíz évig marad hatályban, és azt követően is mindaddig hatályban marad, amíg az egyik Szerződő Fél az eredeti vagy bármelyik későbbi időszak lejártá előtt egy évvel írásban nem tájékoztatja a másikat

arról a szándékáról, hogy fel kívánja mondani a Megállapodást.

3. A jelen Megállapodás felmondása előtti időszakban megvalósított beruházások tekintetében a Megállapodás rendelkezései a felmondást követő további tíz évig érvényesek maradnak.

Készült két eredeti példányban, Tiranában, 1996. január hó 24. napján, magyar, albán és angol nyelven, valamennyi szöveg egyformán hiteles. Értelmezési eltérés esetén az angol szöveg az irányadó.

A Magyar Köztársaság
Kormánya nevében

Az Albán Köztársaság
Kormánya nevében''

3. § Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba, a Megállapodás rendelkezéseit azonban 1998. április 1-jétől kell alkalmazni.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2000. évi XVI. törvény

a Magyar Köztársaság és az Argentín Köztársaság között a beruházások elősegítéséről és kölcsönös védelméről Budapesten, 1993. február 5-én aláírt Megállapodás kihirdetéséről*

1. § Az Országgyűlés a Magyar Köztársaság és az Argentín Köztársaság között a beruházások elősegítéséről és kölcsönös védelméről Budapesten, 1993. február 5-én aláírt Megállapodást e törvénnyel kihirdeti. (A Megállapodás megerősítéséről szóló jegyzékváltás 1997. augusztus 19-én megtörtént, és a Megállapodás 1997. október 1-jén hatályba lépett.)

2. § A Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

„Megállapodás a Magyar Köztársaság és az Argentín Köztársaság között a beruházások elősegítéséről és kölcsönös védelméről

A Magyar Köztársaság és az Argentín Köztársaság (a továbbiakban: Szerződő Felek),

attól az óhajtól vezetve, hogy fokozzák a gazdasági együttműködést a két ország között,

* A törvényt az Országgyűlés a 2000. március 21-i ülésnapján fogadta el.

törekedve arra, hogy kedvező feltételeket teremtsenek az egyik Szerződő Fél beruházói által a másik Szerződő Fél területén megvalósuló beruházások számára,

felismerve, hogy ezen beruházásoknak megállapodás alapján történő elősegítése és védelme hozzájárul az egyéni üzleti kezdeményezések ösztönzéséhez, és fokozza a két Állam gazdasági fellendülését, megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Meghatározások

A Megállapodás szempontjából:

(1) A „beruházás” kifejezés, annak a Szerződő Félnek a törvényeivel és rendelkezéseivel összhangban, amelynek a területén a beruházás megvalósul, jelent mindenfajta vagyoni értéket, amelyet az egyik Szerződő Fél beruházója a másik Szerződő Fél területén beruház, az utóbbi jogszabályainak megfelelően. Magában foglal különösen, de nem kizárólag:

- a) ingó és ingatlan tulajdont, valamint minden egyéb tulajdonjogot, úgymint jelzálogjog, kézzzálogjog és más zálogjogok;
- b) részvényeket, értékpapírokat és a társaságokban való érdekeltség bármely más formáját;
- c) pénzre, valamint gazdasági értékkel bíró szolgáltatásra vonatkozó követelést; a kölcsönök csak akkor értenődök ide, ha közvetlenül egy meghatározott beruházással kapcsolatosak;
- d) szellemi tulajdonjogokat, ideértve különösen a szerzői jogokat, szabadalmat, ipari mintákat, védjegyeket, kereskedelmi neveket, technikai eljárásokat, know-how-t és good-will-t;
- e) törvény vagy szerződés alapján nyújtott üzleti koncessziókat, ideértve a természeti erőforrások kutatására, ápolására, kitermelésére vagy kiaknázására vonatkozó koncessziókat.

A Megállapodás minden beruházásra alkalmazandó, akár a Megállapodás hatálybalépésének kelte előtt vagy az után jött létre, de a Megállapodás rendelkezései nem alkalmazhatók a hatálybalépés előtt keletkezett vitákra, követelésekre vagy nézeteltérésekre.

(2) A „beruházó” kifejezés jelent:

- a) olyan természetes személyt, aki az egyik Szerződő Fél állampolgára annak jogszabályai szerint;
- b) olyan jogi személyt, ideértve a társaságokat, szervezeteket, társulásokat, amelyeket az egyik szerződő Fél jogszabályai szerint alapítottak, és székhelye ennek a Szerződő Félnek a területén van.

(3) A Megállapodás rendelkezései nem alkalmazandók az olyan természetes személyek által, akik az egyik Szerződő Fél állampolgárai, a másik Szerződő Fél területén létesített beruházásokra, ha ezek a személyek a beruházás idején az utóbbi Szerződő Fél területén két évnél hosszabb ideje

bírnak állandó lakhellyel, hacsak bizonyítást nem nyer, hogy a beruházás külföldről történt erre a területre.

(4) A „jövedelem” kifejezés jelent a beruházásból származó minden összeget, úgymint nyereség, osztalék, kamat, jogdíj és más folyó jövedelem.

(5) A „terület” kifejezés jelenti mindegyik Szerződő Fél nemzeti területét, ideértve a nemzeti terület parti tengerének külső határával szomszédos olyan tengeri területeket, amelyek fölött az illető Szerződő Fél a nemzetközi joggal összhangban felségjogokat vagy joghatóságot gyakorolhat.

2. Cikk

A beruházások elősegítése

Mindegyik Szerződő Fél elősegíti területén a másik Szerződő Fél beruházóinak beruházásait, és törvényeivel és rendelkezéseivel összhangban engedélyezi az ilyen beruházásokat.

3. Cikk

A beruházások védelme

(1) Mindegyik Szerződő Fél mindenkor igazságos és méltányos elbánásban részesíti a másik Szerződő Fél beruházóinak beruházásait, és nem akadályozza indokolatlan vagy megkülönböztető intézkedésekkel azok irányítását, fenntartását, élvezetét vagy az azok feletti rendelkezést.

(2) Mindegyik Szerződő Fél, miután területén engedélyezte a másik Szerződő Fél beruházóinak beruházásait, teljes jogi védelmet nyújt ezekre a beruházásokra, és olyan elbánásban részesíti azokat, amely nem kedvezőtlenebb, mint amelyben saját beruházóinak vagy harmadik Államok beruházóinak beruházásait részesíti.

(3) Ha az egyik Szerződő Fél harmadik Állam beruházóinak különleges előnyöket nyújtott szabadkereskedelmi övezetet, vámuniót, közös piacokat, gazdasági uniót vagy hasonló intézményeket létrehozó megállapodások, vagy az ilyen uniók vagy intézmények létrehozásához vezető ideiglenes megállapodások alapján, ez a Szerződő Fél nem lesz köteles a másik Szerződő Fél beruházói számára ezeket az előnyöket biztosítani.

(4) A jelen Cikk szerinti elbánás nem terjed ki azokra az adókra, díjakra, terhekre, valamint adókedvezményekre és adómentességekre, amelyeket bármelyik Szerződő Fél harmadik Állam beruházóinak kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény vagy bármely más adóügyi egyezmény vagy harmadik Állammal szemben fennálló viszonosság alapján nyújtott.

(5) Az e Cikk (2) bekezdésének rendelkezései ugyancsak nem értelmezhetők oly módon, hogy a másik Szerződő Fél beruházóira ki kell terjeszteni azt a kedvezményes elbánást,

előnyt vagy kiváltságot, amely az Argentín Köztársaság által Olaszországgal 1987. december 10-én és Spanyolországgal 1988. június 3-án kötött, koncessziós finanszírozást előírányzó kétoldalú együttműködésből származik.

4. Cikk

Kisajátítás és kártalanítás

(1) Egyik Szerződő Fél sem hozhat a másik Szerződő Fél beruházói által területén létesített beruházásokat érintő államosítási vagy kisajátítási vagy bármely más, azonos következményekkel járó intézkedést, kivéve, ha az alábbi feltételek teljesülnek:

- a) az intézkedést közérdekből hozták,
- b) megkülönböztetés nélkül,
- c) törvényes eljárás keretében,

d) az intézkedések azonnali, megfelelő és tényleges kártalanítás fizetés elrendelését előírányzó rendelkezésekkel párosulnak. Az ilyen kártalanítás összegének el kell érnie a kisajátítás alá eső beruházásnak azt a piaci értékét, amelyet az a kisajátítást vagy a küszöbönálló kisajátítás ismertté válását közvetlenül megelőzően képviselt, magában kell foglalnia a kisajátítás napjától számított, szokásos kereskedelmi kulcs szerinti kamatot, késedelem nélkül fizetendő, ténylegesen átváltható és szabadon átutalható.

(2) Bármelyik Szerződő Fél beruházói, akiknek beruházásai a másik Szerződő Fél területén háború vagy egyéb fegyveres összeütközés, nemzeti szükségállapot, lázadás, felkelés vagy zendülés következtében kárt szenvednek, ez utóbbi Szerződő Fél részéről a helyreállítás, kárpótlás vagy kártalanítás tekintetében olyan elbánásban részesülnek, amely nem kedvezőtlenebb mint a saját beruházóknak vagy harmadik Állam beruházóinak nyújtott elbánás.

5. Cikk

Átutalások

(1) Mindegyik Szerződő Fél biztosítja a másik Szerződő Fél beruházói számára a beruházások és jövedelmek, és különösen az alábbiak tekintetében a korlátozás nélküli átutalást:

- a) a beruházások fenntartásához és fejlesztéséhez szükséges tőke és pótlólagos összegek;
- b) haszon, nyereség, kamatok, osztalékok és más folyó jövedelmek;
- c) a szabályos szerződésen alapuló, okmányokkal alátámasztott és egy bizonyos beruházással közvetlenül kapcsolatos kölcsönök visszafizetésére szolgáló összegek;
- d) jogdíjak és egyéb díjak;
- e) a beruházás teljes vagy részleges eladásából vagy felszámolásából származó bevételek;
- f) a 4. Cikkben előírányzott kártalanítások.

(2) Az átutalásokat késedelem nélkül, szabadon átváltható valutában, az átutalás napján érvényes szokásos árfolyamon teljesítik, azon Szerződő Fél által megállapított eljárási szabályok szerint, amelynek területén a beruházás létrejött; ezek az eljárási szabályok nem csorbíthatják az átutaláshoz való jog fennálltát.

6. Cikk

Jogutódlás

(1) Ha az egyik Szerződő Fél vagy az egyik Szerződő Fél ügynöksége fizetést teljesít saját beruházójának garancia vagy a kárpótlás olyan más formája alapján, amelyet egy beruházással kapcsolatban nyújtott, a másik Szerződő Fél elismeri az átutalást és az ilyen beruházás tekintetében gyakorolt bármely jogot vagy jogosultságot. A jogutódlás következtében megszerzett jog vagy követelés nem lehet nagyobb, mint a beruházó eredeti joga vagy követelése.

(2) A fenti (1) bekezdésben meghatározott jogutódlás esetén a beruházó nem érvényesíthet követelést anélkül, hogy a Szerződő Fél vagy annak ügynöksége erre fel ne hatalmazná.

7. Cikk

Más szabályok alkalmazása

Amennyiben bármely Szerződő Fél jogszabályai vagy a Szerződő Felek között jelenleg fennálló vagy a jövőben létrehozandó nemzetközi jogi kötelezettségek a jelen Megállapodáson túlmenően, vagy az egyik Szerződő Fél beruházója és a másik Szerződő Fél közötti bármilyen megállapodás olyan általános vagy különös szabályokat tartalmaznak, amelyek a másik Szerződő Fél beruházóinak beruházásait a jelen Megállapodásnál kedvezőbb elbánásban részesítik, úgy ezek a szabályok annyiban irányadók, amennyiben a jelen Megállapodásnál előnyösebbek.

8. Cikk

Tanácskozások

Bármely Szerződő Fél javasolhatja a másik Szerződő Félnek, hogy a jelen Megállapodás értelmezését és alkalmazását érintő bármely kérdéstről tanácskozzanak. A másik Szerződő Fél az ilyen tanácskozásokkal kapcsolatban kellő megértést tanúsít, és azokra megfelelő alkalmat nyújt.

9. Cikk

A Szerződő Felek közötti viták rendezése

(1) A Szerződő Felek között a jelen Megállapodás értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatban felmerült vitákat lehetőség szerint diplomáciai úton rendezik.

(2) Amennyiben a Szerződő Felek közötti vitát a tárgyalások megkezdésétől számított hat hónapon belül nem sikerült így rendezni, azt bármelyik Szerződő Fél kérésére választottbíróóság elé terjesztik.

(3) Az ilyen választottbíróóságot minden egyes esetben a következő módon alakítják meg. A választottbíróósági eljárás iránti kérelem kézhezvételétől számított két hónapon belül mindegyik Szerződő Fél kijelöli a választottbíróóság egy tagját. E két tag azután megválaszthatja egy harmadik állam állampolgárát, akit a két Szerződő Fél jóváhagyásával a választottbíróóság elnökének jelölnek ki. Az elnököt a két másik tag kijelölésétől számított két hónapon belül kell kijelölni.

(4) Amennyiben az e Cikk (3) bekezdésében megjelölt határidőkön belül a szükséges kijelöléseket nem teszik meg, bármelyik Szerződő Fél — egyéb megállapodás hiányában — felkérheti a Nemzetközi Bíróóság Elnökét a szükséges kijelölések megtételére. Amennyiben az Elnök a Szerződő Felek egyikének állampolgára, vagy ha az említett feladatának ellátásában egyébként akadályoztatva van, az Alelnököt kéri fel a szükséges kijelölések megtételére. Amennyiben az Alelnök a Szerződő Felek egyikének állampolgára, vagy ha ő is akadályoztatva van az említett feladat ellátásában, a szükséges kijelölés megtételére a Nemzetközi Bíróóságnak azt a tagját kéri fel, aki a szolgálati rangsorban őt követi, és aki a Szerződő Felek egyikének sem állampolgára.

(5) A választottbíróóság határozatait szavazattöbbséggel hozza. Az ilyen határozat mindkét Szerződő Félre kötelező. Mindegyik Szerződő Fél viseli választottbíróósági tagjának, valamint választottbíróósági eljárásbeli képviselőjének költségeit, az elnök költségeit és a fennmaradó költségeket a Szerződő Felek egyenlő részben viselik. Mindazonáltal a választottbíróóság határozatában úgy rendelkezhet, hogy a két Szerződő Fél egyike a költségeket nagyobb arányban viselje, és ez a döntés mindkét Szerződő Félre nézve kötelező. A választottbíróóság maga határozza meg eljárási szabályait.

10. Cikk

Egy beruházó és a fogadó Szerződő Fél közötti viták rendezése

(1) A jelen Megállapodás keretei között az egyik Szerződő Fél beruházója és a másik Szerződő Fél között keletkezett beruházási vitát lehetőség szerint békés úton kell rendezni.

(2) Amennyiben a vitát nem sikerült így rendezni attól az időponttól számított hat hónapon belül, amikor az egyik Fél a vitát megkezdte, azt a beruházó kérésére előterjeszhetik, vagy

— annak a Szerződő Félnek az illetékes bíróságához, amelynek területén a beruházást létesítették, vagy

— a (3) bekezdés rendelkezései szerint nemzetközi választottbíróósághoz.

Ha egy beruházó a vitát előterjesztette annak a Szerződő Félnek előbb említett bíróságához, ahol a beruházást létesítették, vagy nemzetközi választottbíróósághoz, úgy ez a választás végleges.

(3) Nemzetközi választottbíróóság esetében a vitát a beruházó választása szerint előterjesztik, vagy

— a Washingtonban, 1965. március 18-án aláírásra megnyílt, az Államok és más Államok természetes és jogi személyei közötti beruházási viták rendezéséről szóló Egyezményvel létesített Beruházási Viták Rendezésének Nemzetközi Központjához (ICSID), amennyiben mindkét Szerződő Fél az Egyezmény tagja. Ha ez a rendelkezés nem teljesül, úgy mindegyik Szerződő Fél hozzájárul ahhoz, hogy a vitát választottbíróósági döntésre terjesszék elő az ICSID Békéltetési, Választottbíráskodási és Ténymegállapító Eljárások Intézéséről szóló Kiegészítő Kedvezményes Lehetőséggel kapcsolatos szabályzatának keretében, vagy

— az Egyesült Nemzetek Nemzetközi Kereskedelmi Jogi Bizottságának (UNCITRAL) Választottbíráskodási szabályaival összhangban esetről esetre felállított választottbíróósághoz.

(4) A választottbíróóság a jelen Megállapodás rendelkezéseivel, a vitában részt vevő Szerződő Fél jogszabályaival — ideértve az ellentmondó törvényekre vonatkozó szabályait —, az ilyen beruházással kapcsolatban kötött külön megállapodás feltételeivel és a nemzetközi jog idevonatkozó elveivel összhangban határoz.

(5) A választottbíróósági határozatok a vitában álló felekre nézve véglegesek és kötelezőek. Mindegyik Szerződő Fél a jogszabályainak megfelelően végrehajtja azokat.

11. Cikk

Hatálybalépés, időbeli hatály és felmondás

(1) A Megállapodás attól a naptól számított második hónap első napján lép hatályba, amikor a Szerződő Felek írásban értesítik egymást arról, hogy a Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek. A Megállapodás attól a naptól számított tizenkét hónap lejártáig marad hatályban, amelyen bármelyik Szerződő Fél írásban értesíti a másik Szerződő Felet arról az elhatározásáról, hogy a Megállapodást felmondja.

(2) A Megállapodás felmondásáról szóló értesítés hatálybalépésének időpontja előtt létesített beruházások tekintetében az 1—10. Cikk rendelkezései az ettől az időponttól számított további tizenöt éves időszakra hatályban maradnak.

Készült Budapesten, 1993. február hó 5-én, két eredeti példányban, magyar, spanyol és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Mindazonáltal a rendelkezések értelmezésében való eltérés esetén az angol szöveg az irányadó.

A Magyar Köztársaság Kormánya nevében Az Argentín Köztársaság Kormánya nevében**

3. § Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba, a Megállapodás rendelkezéseit azonban 1997. október 1-jétől kell alkalmazni.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2000. évi XVII. törvény

a Magyar Köztársaság és a Fülöp-szigeteki Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén Budapesten, 1997. június 13-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről*

1. § Az Országgyűlés a Magyar Köztársaság és a Fülöp-szigeteki Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén Budapesten, 1997. június 13-án aláírt Egyezményt e törvénnyel kihirdeti. (Az Egyezmény megerősítéséről szóló jegyzékváltás 1998. február 7-én megtörtént, és az Egyezmény 1998. február 7-én hatályba lépett.)

2. § Az Egyezmény hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

„Egyezmény

a Magyar Köztársaság és a Fülöp-szigeteki Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén

A Magyar Köztársaság és a Fülöp-szigeteki Köztársaság

attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén,

megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

1. Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Az Egyezmény egyik rendelkezése sem értelmezhető úgy, mintha megakadályozná az egyik Szerződő Államot abban, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű állampolgárait saját nemzeti joga alapján megadóztassa. Az így kivetett adó beszámítását azonban a másik Szerződő Állam nem teszi lehetővé.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

1. Az Egyezmény azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam vet ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelemadónak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy a jövedelem részei után beszednek, ideértve az ingó vagy ingatlan vagyontárgyak elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, valamint a bérek vagy fizetések teljes összege utáni adókat.

3. Az Egyezmény különösen a következő jelenleg létező adókra terjed ki:

a) Magyarország esetében:

- (i) a személyi jövedelemadóra,
- (ii) a társasági adóra

(a továbbiakban: magyar adó).

b) A Fülöp-szigetek esetében:

A Fülöp-szigeteki Köztársaság Nemzeti belső adókódexének II. része alapján kivetett jövedelemadóra és a 124—A fejezete szerinti tőke tranzakciós adóra (a továbbiakban: Fülöp-szigeteki adó).

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a hatályban lévő adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról értesítik egymást.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

- a) (i) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot jelenti, földrajzi értelemben használva pedig a Magyar Köztársaság területét jelenti,

* A törvényt az Országgyűlés a 2000. március 21-i ülésnapján fogadta el.

- (ii) a „Fülöp-szigetek” kifejezés a Fülöp-szigeteki Köztársaságot jelenti, földrajzi értelemben pedig a Fülöp-szigeteki Köztársaság szigetvilágát magában foglaló területet jelenti, beleértve ebbe az olyan szomszédos területeket és más tengeri területeket, valamint az ezek feletti légtérrel, amelyekre kiterjed a Fülöp-szigetek felségjoga, joghatósága vagy alkotmánya, jogszabályai vagy a nemzetközi jog alapján más hasonló joga;
- b) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés a Fülöp-szigeteket vagy Magyarországot jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;
- c) a „személy” kifejezés magában foglalja a magánszemélyt, a vagyont, a letéti társaságot (trust), a társaságot és minden más személyi egyesülést;
- d) a „társaság” kifejezés jogi személyeket vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személynek tekintendők;
- e) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását jelentik;
- f) az „állampolgár” kifejezés a következőket jelenti:
- (i) minden olyan magánszemélyt, aki a Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik,
- (ii) minden olyan jogi személyt, társulást vagy egyesülést, amelyet az egyik Szerződő Államban hatályban lévő jogszabályoknak megfelelően hoztak létre, szerveztek vagy jegyeztek be;
- g) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőket jelenti:
- (i) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét,
- (ii) a Fülöp-szigetek esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;
- h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevétele végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajó vagy légi jármű kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között közlekedik.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezések — amennyiben a szövegösszefüggés mást nem kíván — jelentése az, amit ennek az Államnak a jogszabályaiban azokra az adókra vonatkozóan jelentenek, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint ott székhelye, lakóhelye, tartózkodási helye, üzlet-

vezetési helye vagy bármilyen más hasonló ismérv alapján adóköteles. Nem foglalja azonban magába azokat a személyeket, akik ebben az Államban kizárólag az ebben az Államban lévő forrásokból származó jövedelem alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, jogállását az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik. Amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabban (létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben mindkét Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, csak abban a Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

d) amennyiben mindkét Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét részben vagy egészben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magába foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét;

b) a fiókot;

c) az irodát;

d) a gyárat;

e) a műhelyt;

f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet;

g) az építési területet, az építkezési munkálat vagy az azzal kapcsolatos felügyeleti tevékenység azonban csak akkor képez telephelyet, ha a munka vagy tevékenység tizenkét hónapnál tovább tart;

h) az összeszerelési vagy berendezési munkát, ha az meghaladja a hat hónapot;

i) szolgáltatások nyújtását, beleértve ebbe egyvállalkozás által annak alkalmazottja vagy más személy által kifejlesztett tanácsadói szolgáltatást, amennyiben az ilyen jellegű tevékenység (ugyanazon vagy kapcsolódó jellegű munka esetén) bármilyen tizenkét hónapos időszakon belül egyfolytában vagy összesen meghaladja a hat hónapot az egyik Államban.

3. E Cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősítendőek „telephelynek”:

a) az olyan berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azt egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat és árukat vásároljanak, vagy információt szerezzenek;

e) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag az a)–e) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen tevékenységek kombinációjából adódó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

4. Amennyiben egy személy — kivéve az olyan független ügynököt, akire a 6. bekezdés vonatkozik — az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozásának megbízásából tevékenykedik, úgy az általa képviselt vállalkozás az először említett Államban telephellyel rendelkezőnek tekintendő, feltéve, ha felhatalmazása van szerződéseket kötni, és e jogával rendszeresen él, kivéve, ha tevékenysége a jelen Cikk 3. bekezdésében említett tevékenységekre korlátozódik.

5. Az egyik Szerződő Állam biztosítási vállalkozása — viszontbiztosítás kivételével — a másik Államban telephellyel rendelkezőnek tekintendő, ha egy alkalmazott vagy egy olyan képviselő útján, aki nem független ügynök, biztosítási díjat szed be ennek az Államnak a területén, vagy ottani kárveszélyt biztosít.

6. Egy vállalkozás nem tekintendő az egyik Szerződő Államban telephellyel rendelkezőnek csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek szokásos üzleti tevékenységük keretében járnak el. Amennyiben azonban az ilyen ügynök tevékenységét teljes egészében vagy majdnem teljes egészében a vállalkozás érdekében fejti ki, nem tekintendő a jelen bekezdés értelmében vett független ügynöknek, ha nyilvánvaló, hogy az ügyletet az ügynök és a vállalkozás között nem a

szokásos piaci feltételek alapján kötötték. Ilyen esetben a 4. bekezdés rendelkezései alkalmazandók.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik Államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) élvez, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezés azt jelenti, amit annak az Államnak joga szerint jelent, amelyekben a szóban forgó vagyon fekszik és a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdasági és erdőgazdasági üzemekben használatos berendezéseket és az állatállományt, valamint az olyan jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot. Hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései kiterjednek az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy bármilyen más felhasználási formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései kiterjednek a vállalkozás ingatlan vagyomból származó jövedelemre, valamint a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyomból származó jövedelemre is.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a tevékenységét a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján fejti ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejti ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik Államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben a nyereség ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása üzleti tevékenységet fejt ki a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján, akkor mindkét Szerződő Államban olyan nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha teljesen önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló körülmények között, teljesen független üzleti kapcsolatot fenntartva azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók azok a költségek, amelyek a telephellyel kapcsolatban merültek fel, beleértve az üzletvezetési és az általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam az adóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás módszerével állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e Cikkben foglalt elvekkel.

5. Tekintet nélkül a 3. bekezdés rendelkezéseire, semmiféle ilyen levonás nem megengedett az olyan összegekre tekintettel — ha egyáltalán vannak ilyenek —, amelyeket a telephely (a tényleges költségek vagy olyan más költségek megtérítésének kivételével, amelyek általában és valószínűleg a telephely üzleti tevékenységéhez hasonló tevékenységet folytató önálló és független vállalkozásnál is felmerültek volna) fizet a vállalkozás központjának vagy más irodáinak jogdíjak, díjak vagy más hasonló kifizetések formájában, szabadalmak vagy más jogok használata fejében, illetve különleges szolgáltatások ellátásáért vagy vállalati vezetésért adott jutalék formájában, illetve — a pénzügyi intézetek kivételével — a telephelynek kölcsönzött és tényleges rendelkezésre bocsátott kamat formájában. Ehhez hasonlóan a telephely jövedelmének meghatározásánál semmilyen olyan összeg nem vehető figyelembe, amit a telephely (a tényleges költségek megtérítését kivéve) számít fel a vállalkozás központjának vagy más irodáinak jogdíjak, díjak vagy más hasonló kifizetések formájában, szabadalmak vagy más jogok használata fejében, vagy különleges szolgáltatások ellátásáért vagy vállalati vezetésért teljesített jutalék formájában, illetve — a pénzügyi intézetek kivételével — a telephelynek kölcsönzött és tényleges rendelkezésre bocsátott kamat formájában.

6. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

7. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

8. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más Cikkei külön foglalkoznak, e Cikk rendelkezései nem érintik azoknak a Cikkeknak a rendelkezéseit.

8. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataira tekintettel olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen Állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá — és adóztat meg ennek megfelelően —, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik Államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett Állam vállalkozása elért volna, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik Állam megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és szükség esetén a Szerződő Államok illetékes hatóságai tanácskoznak egymással.

9. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Ugyanakkor ez az osztalék abban a Szerződő Államban és annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is megadóztatható, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban az osztalékot kapó személy

annak haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát, ha a haszonhúzó egy olyan társaság, amely az osztalékot fizető társaság tőkéjében legalább 25 százalékos közvetlen érdekeltséggel rendelkezik;

b) az osztalék bruttó összegének 20 százalékát minden más esetben.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazási módját.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását arra a nyereségre vonatkozóan, amelyből az osztalékot fizetik.

3. E Cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, „elsőbbségi” részvényekből vagy „elsőbbségi” jogokból, bányarészvényekből, alapítói részvényekből vagy — a hitelkövetelések kivételével — egyéb jogokból származó jövedelmet jelent, amely a nyereségben való részesedést biztosítja, valamint egyéb olyan társasági jogokból származó jövedelmet, amelyek ugyanolyan adózási elbánás alá esnek, mint a részvényekből származó jövedelem annak az Államnak az adójoga szerint, amelyben a felosztást végző társaság belföldi illetőségű.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy ebben a másik Államban lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk (Vállalkozási nyereség) vagy a 13. Cikk (Szabad foglalkozás) rendelkezéseit kell — az esettől függően — alkalmazni.

5. Amennyiben az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a másik Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyereségére megállapított adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

6. A jelen Egyezményben semmi sem korlátozza egyik Szerződő Államot sem abban, hogy a társasági jövedelemadó mellett a fiók által az anyavállalatnak átutalt nyereségre adót vessen ki, feltéve, hogy az így kivetett adó nem haladja meg az átutalt összeg 15 százalékát.

10. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Ugyanakkor ez a kamat abban a Szerződő Államban és annak az Államnak a jogszabályai szerint is megadóztatható, amelyben keletkezett, ha azonban a kamatot kapó személy annak haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 15 százalékát.

3. A 2. bekezdés rendelkezéseire való tekintet nélkül az egyik Szerződő Államban keletkezett és a másik Szerződő Állam belföldi illetőségű személyének fizetett kamat csak ebben a másik Államban adóztatható, ha a kamat fizetésének az alapja:

a) az elsőként említett Állam Kormányának, politikai egységének vagy helyi hatóságának kötvénye, adósságlevele vagy más hasonló kötelezvénye; vagy

b) olyan kölcsön, melynek nyújtója, közvetett nyújtója, kezese vagy biztosítója, vagy egy hitel meghosszabbítója, közvetett nyújtója, kezese vagy biztosítója:

(i) Magyarország esetében a Magyar Nemzeti Bank,

(ii) a Fülöp-szigetek esetében a Fülöp-szigeteki Nemzeti Bank,

(iii) a Szerződő Államok illetékes hatóságainak jegyzékváltása során elfogadott más kormányügynökségek vagy hitelintézetek.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a korábbi bekezdésekben meghatározott korlátozások alkalmazási módját.

5. E Cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat, illetve a jövedelem keletkezése szerinti Állam adójogszabályai szerint a nyújtott kölcsönből származó jövedelemmel azonosan kezelt jövedelmet, beleértve az utólagos fizetéssel történő vásárlásra vonatkozó kamatot. E Cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni bírságok nem tekintendők kamatnak.

6. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz ebben a másik Államban, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a

7. Cikk (Vállalkozási nyereség) vagy a 13. Cikk (Szabad foglalkozás) rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

7. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezettnek, ha azt a Szerződő Állam Kormánya, annak politikai egysége, helyi hatósága vagy ott belföldi illetőségű személy fizeti. Ha azonban a kamatot fizető személy, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik az egyik Szerződő Államban, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik, felmerült, és ezt a kamatot ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor ezt a kamatot úgy kell tekinteni, mint ami abban az Államban keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.

8. Amennyiben a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

11. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az ilyen jogdíj azonban abban a Szerződő Államban is, ahol keletkezik, annak az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható. Ha azonban a kedvezményezett a jogdíj hasznhúzója, az így számított adó nem haladhatja meg

a) a jogdíj bruttó összegének 15 százalékát, vagy

b) a Fülöp-szigeteki legalacsonyabb adókulcsot, amelyet hasonló körülmények között egy harmadik Államban belföldi illetőségű személy által kapott jogdíjra megállapítanak.

3. E Cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés minden olyan jellegű térítést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos alkotások, mindenfajta szabadalom, védjegy, ipari minta vagy modell, terv, titkos formula vagy eljárás felhasználásának vagy felhasználási jogának ellenértékeként fizetnek ki, valamint az ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért kapott térítést és magában foglalja a mozgóképfilm, filmen vagy videokazettán végrehajtott munka vagy a rádiós vagy televíziós közvetítésre szolgáló video- vagy hangfelvételek tekintetében teljesített bármilyen kifizetést.

4. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója üzleti tevékenységet folytat ott lévő telephelye útján, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz ebben a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen e telephely vagy állandó bázis segítségével folytatott tevékenységhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk (Vállalkozási nyereség) vagy a 13. Cikk (Szabad foglalkozás) rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezettnek, ha azt maga az Állam, annak politikai egysége, helyi hatósága vagy ott belföldi illetőségű személy fizeti. Ha azonban a jogdíjat fizető személy, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik az egyik Szerződő Államban, amellyel kapcsolatban a jogdíj fizetésekre vonatkozó kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor ezt a jogdíjat úgy kell tekinteni, mint ami abban a Szerződő Államban keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.

6. Ha a kifizető és a jogdíj hasznhúzója közötti, vagy a kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege ahhoz a használathoz, joghoz vagy információhoz viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy másik Szerződő Államban fekvő, a 6. Cikkben (Ingatlan vagyonból származó jövedelem) meghatározott ingatlanának elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyon részét képező ingó vagyon, valamint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás gyakorlása céljára rendelkezésre álló ingó vagontárgy elidegenítéséből származó nyereség megadóztatható ebben a másik Államban, beleértve az ilyen telephelynek (akár a vállalkozással együttesen, akár attól függetlenül történő) vagy az ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből származó nyereséget is.

3. A nemzetközi forgalomban az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett hajók és légi járművek, valamint az ilyen hajók és légi járművek üzemeltetését

szolgáltató ingó vagyontárgyak elidegenítéséből származó nyereség csak ebben a Szerződő Államban adózható.

4. Egy olyan vállalat részvényeinek elidegenítéséből származó nyereség, amelynek vagyona főleg az egyik Szerződő Államban fekvő ingatlanból áll, ebben az Államban megadóztatható. Egy olyan személyegyesülésben és letéti társaságban (trust) fennálló érdekeltség elidegenítéséből származó nyereség, amelynek vagyona főleg az egyik Szerződő Államban fekvő ingatlanból áll, megadóztatható ebben az Államban.

5. Az 1., 2., 3. és 4. bekezdésekben említett vagyontárgyakon kívüli vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adózható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

13. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szakmai szolgáltatásokból vagy egyéb önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adózható. Az ilyen jövedelem megadóztatható a másik Szerződő Államban:

a) ha a személynek rendszeresen rendelkezésre álló állandó bázisa van a másik Szerződő Államban a tevékenység folytatása céljából, de csak olyan mértékben adózható a személy ebben a másik Szerződő Államban, amilyen mértékben jövedelme ennek az állandó bázisnak tudható be, vagy

b) ha a személy a másik Szerződő Államban egyfolytában vagy összesen 183 napot meghaladóan tartózkodik bármely vonatkozó 12 hónapos időszakon belül.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önálló tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési és oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, jogászok, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

14. Cikk

Nem önálló munka

1. A 15. (Igazgatók tiszteletdíja), 17. (Nyugdíjak), 18. (Közszolgálat), 19. (Tanárok) és 20. (Tanulók és gyakorolók) Cikk rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló munkára tekintettel kap, csak ebben az Államban adózható, kivéve, ha a munkavégzés a másik Szerződő Államban történik. Amennyiben a munkát ott végzik, az abból származó díjazás megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az 1. bekezdés rendelkezéseire való tekintet nélkül az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett Államban adózható, amennyiben

a) a kedvezményezett egyfolytában vagy megszakításokkal nem tölt 183 napnál hosszabb időszakot bármilyen 12 hónapos időtartamon belül a másik Államban, és

b) a díjazást olyan munkáltató fizeti, vagy olyan munkáltató nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban, és

c) a díjazást nem a munkáltatónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett nem önálló munkára tekintettel kapott térítés csak ebben a Szerződő Államban adózható.

15. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

1. Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló testületének tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. A díjazás, amelyet az 1. bekezdés hatálya alá eső személy egy vállaltól a napi vezetési vagy technikai jellegű feladatok ellátásáért kap, a 14. Cikk (Nem önálló munka) szerint adózható.

16. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 13. (Szabad foglalkozás) és 14. (Nem önálló munka) Cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, úgymint színházi, film-, rádiós vagy televíziós művészként, zenészként vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségben kifejtett személyes tevékenységből, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Amennyiben az előadóművész vagy sportoló ilyen minőségben személyesen kifejtett tevékenységével kapcsolatos jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, akkor ez a jövedelem a 7. (Vállalkozási nyereség), 13. (Szabad foglalkozás) és a 14. (Nem önálló munka) Cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül abban a Szerződő Államban adózható, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül e Cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e Cikkben említett jövedelem adómentes abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejti, ha az ebben a Szerződő Államban tett látogatást jelentős részben a másik Államnak a közpénzeiből támogatják, beleértve bármely politikai egységének, helyi hatóságának vagy köztisztviselőnek közpénzeit, és ez vonatkozik arra a jövedelemre is, amelyet non-profit szervezet kap ilyen tevékenység tekintetében, feltéve, hogy jövedelmét részben sem fizetik, vagy teszik más módon hozzáférhetővé a szervezet tulajdonosai, tagjai vagy részvényesei személyes hasznára és a szervezetet e rendelkezés hatálya alá esőnek ismeri el a másik Állam illetékes hatósága.

17. Cikk

Nyugdíjak

1. A 18. Cikk (Közszolgálat) 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek korábbi nem önálló munkára tekintettel, csak ebben az Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, a társadalombiztosítási nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam társadalombiztosítási intézménye fizet ki, csak ebben az Államban adóztatható.

18. Cikk

Közszolgálat

1. a) Az olyan nem nyugdíj jellegű díjazás, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, egységének vagy helyi hatóságainak teljesített, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

b) Ezek a díjazások azonban csak a másik Szerződő Államban adóztathatók, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették, és a magánszemély ebben az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki

- (i) ennek az Államnak az állampolgára, vagy
- (ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából lett ebben az Államban belföldi illetőségű.

2. a) Minden olyan nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet ki, vagy az általuk létrehozott alapokból fizetnek ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, politikai egységeinek vagy hatóságainak teljesített, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Az ilyen nyugdíj azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a magánszemély ebben a másik

Szerződő Államban belföldi illetőségű és ennek az Államnak állampolgára is.

3. A 14. (Nem önálló munka), 15. (Igazgatók tiszteletdíja) és 17. (Nyugdíjak) Cikk rendelkezései alkalmazandók az olyan díjazásokra és nyugdíjakra, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai egysége vagy helyi hatósági által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetnek ki.

19. Cikk

Tanárok

1. Az a tanár, aki kizárólag abból a célból utazik két évet meg nem haladó időtartamra az egyik Szerződő Államba, hogy tanítson vagy felsőfokú tanulmányokat vagy kutatást folytasson egyetemen, főiskolán, iskolában vagy egyéb oktatási intézményben ebben a Szerződő Államban, csak az elsőként említett Szerződő Államban adóztatható minden olyan díjazás tekintetében, amelyet e tevékenységéért kap.

2. E Cikk rendelkezései nem terjednek ki arra a díjazásra, amelyet a tanár kutatómunkáért kap, ha a vállalt kutatás elsősorban meghatározott személy vagy személyek magánérdekét szolgálja.

3. A jelen Cikk 1. bekezdése vonatkozásában a díjazás kifejezés azokat a másik Államban lévő forrásokból származó összegeket jelenti, melyeket azért küldenek a tanárnak, hogy az 1. bekezdésben meghatározott céloknak eleget tehessen.

20. Cikk

Tanulók

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanulók vagy gyakorolók kapnak ellátásukra vagy tanulmányi célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazásuk előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett Államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodnak, nem adóztathatók ebben az Államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az Államon kívüli forrásokból származnak.

21. Cikk

Egyéb jövedelem

Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző Cikkeiben kifejezetten nem említett részei megadóztathatók abban az Államban, amelyből a jövedelem származik.

22. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

1. Magyarországon a kettős adóztatást a következő képen kell elkerülni:

a) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban a Fülöp-szigeteken adóztatható, Magyarország a b) és c) pontokban foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adózás alól.

b) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemteteleket élvez, amelyek a 9., 10. és 11. Cikk rendelkezéseivel összhangban a Fülöp-szigeteken adóztathatók, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Fülöp-szigeteken megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Fülöp-szigetektől származó ilyen jövedelemtetelekre esik.

c) Ha ezen Megállapodás bármelyik rendelkezésével összhangban a Magyarországon belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem Magyarországon mentesül az adó alól, Magyarország mindazonáltal az ilyen belföldi illetőségű személy többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

2. A Fülöp-szigeteken a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

Tekintettel a Fülöp-szigeteken kívüli bármely országban fizetendő adónak a Fülöp-szigeteki adóba történő beszámítására vonatkozó Fülöp-szigeteki törvényekre — valamint azoknak az időnként előforduló olyan módosítására, mely a törvények általános elveit nem változtatja —, a Magyarországról származó jövedelem tekintetében fizetendő magyar adó beszámítható az ezen jövedelem tekintetében fizetendő Fülöp-szigeteki adóba. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a Fülöp-szigeteki adónak azt a részét, amely a magyar forrásból származó jövedelemre esik a Fülöp-szigeteken adóköteles teljes jövedelemhez viszonyítva.

23. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vehetők a másik Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Állam állampolgárai hasonló körülmények között, különös tekintettel az illetőségre, alá vannak vetve.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye nem adóztatható kedvezőtlenebbül ebben a másik Szerződő Államban, mint a másik Szerződő Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásai. Ez a rendelkezés nem értelmezendő oly módon, mintha az egyik Szerződő Állam köteles lenne a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára polgári jogállásuk vagy családi kötelezettségeik alapján bármilyen olyan személyi kedvezményt, mentességet vagy levonást biztosítani az adózás területén, mint amelyet a saját területén belföldi illetőségű személyeknek biztosít.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett kamat, jogdíj és más költség az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha ezeket az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személynek fizették volna, kivéve, ha a 8. Cikk (Kapcsolt vállalkozások) 1. bekezdésében, a 10. Cikk (Kamat) 6. bekezdésében vagy a 11. Cikk (Jogdíj) 4. bekezdésében szereplő rendelkezések alkalmazandók.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje egészben vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt áll, nem vehetők az elsőként említett Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. Tekintet nélkül a jelen Cikk korábbi rendelkezéseire, a szükséges ipari és kereskedelmi fejlődés előmozdítása érdekében adott adókedvezményeket bármelyik Szerződő Állam saját állampolgárait korlátozhatja. Amennyiben azonban ezeket az adókedvezményeket bármely harmadik Állam állampolgárainak is megadják, úgy a másik Szerződő Állam állampolgárait is kiterjednek a kedvezmények.

24. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedése olyan adózást eredményez vagy eredményezhet a későbbiekben számára, amely nincs összhangban az Egyezmény rendelkezéseivel, az illető Állam belső jogszabályaiban biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül az ügyet annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé terjesztheti, amelyikben belföldi illetőségű, vagy ha ügyére a 23. Cikk (Egyenlő elbánás) 1. bekezdése vonatkozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban

nem lévő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítéstől számított két éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezményvel.

3. Egyik Szerződő Állam sem fogja a valamely Szerződő Államban belföldi illetőségű személy adóalapját öt évvel az adóidőszakra vonatkozó éves adóbevallás benyújtása után olyan jövedelemrészekkel növelni, melyeket a másik Szerződő Államban is megadóztattak. Ez a bekezdés nem vonatkozik csalás, szándékos félrevezetés vagy gondatlan-ság esetére.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Tanácskozhatnak továbbá egymással annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

25. Cikk

Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai megadják egymás számára azt a tájékoztatást, amely az Egyezmény rendelkezéseinek vagy a Szerződő Államokban az Egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezéseknek a végrehajtásához szükséges, amennyiben az ezen jogszabályok szerinti adózás nem elmentés az Egyezményvel, különösen ami az ilyen adók elkerülését vagy az azokkal kapcsolatos csalást illeti. Az illetékes hatóságok egyeztetés során kialakítják az ilyen információcsere, valamint az adókijátszással kapcsolatos információcsere megvalósításához szükséges feltételeket, módszereket és eljárásokat.

A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Állam a kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kezeli, mint az ennek az Államnak a belső jogszabályai szerint megszerzett információt, és csak olyan személyek vagy hatóságok — beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket — előtt fed fel, amelyek az Egyezmény hatálya alá tartozó adók kivetésében vagy beszédében, azok érvényesítésében és a velük kapcsolatos peres eljárásban vagy a jogorvoslat elbírálásában érintettek. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. A tájékoztatást nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban felfedhetik.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők oly módon, mintha valamelyik Szerződő Államot köteleznék:

a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedések hozatalára;

b) olyan információ átadására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint vagy a közigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

c) olyan információ átadására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, szakmai eljárást, vagy olyan információt fedne fel, amely a közrendbe ütközne.

26. Cikk

Diplomáciai képviselők és konzuli tisztségviselők

Az Egyezmény semmilyen módon sem érinti a diplomáciai testületek és a konzulátusok tagjait a nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

27. Cikk

Hatálybalépés

1. Jelen Egyezményt megerősítik, és a megerősítésről szóló okmányokat a lehető legrövidebb időn belül kicserélik.

2. Az Egyezmény a megerősítésről szóló jegyzékváltáskor lép hatályba és rendelkezései alkalmazandók:

a) a forrásnál levont adók tekintetében a jegyzékváltás napját követő hatvanadik napon vagy azután a nem belföldi illetőségűeknek fizetett összegekre; és

b) az egyéb adók tekintetében a jegyzékváltás évének január 1-jén vagy az után kezdődő bármely adózási évre.

28. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, amíg az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt a jegyzékváltástól számított ötödik évet követően bármelyik Szerződő Állam felmondhatja, amennyiben az erről szóló értesítést bármelyik naptári év június 30-án vagy azt megelőzően diplomáciai úton eljuttatja.

Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az értesítés évét követő év január 1-jén vagy azután a nem belföldi illetőségűeknek fizetett összegekre; és

b) az egyéb adók tekintetében az értesítés évének január 1-jén vagy az után kezdődő bármely adózási évre.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két eredeti példányban, Budapesten, 1997. június hó 13. napján angol nyelven.

A Magyar Köztársaság A Fülöp-szigeteki Köztársaság
nevében nevében''

3. § Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba, az Egyezmény rendelkezéseit azonban az Egyezmény 27. Cikk 2. bekezdés *a*) pontja alá eső adók tekintetében 1998. április 8-án vagy azután a nem belföldi illetőségűeknek fizetett összegekre, a 27. Cikk 2. bekezdés *b*) pontja alá eső adók tekintetében 1998. január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adózási évre kivethető adókra kell alkalmazni.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2000. évi XVIII. törvény

a Magyar Köztársaság és a Horvát Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem- és a vagyonadók területén Barcson, 1996. augusztus 30-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről*

1. § Az Országgyűlés a Magyar Köztársaság és a Horvát Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem- és a vagyonadók területén Barcson, 1996. augusztus 30-án aláírt Egyezményt e törvénnyel kihirdeti. (Az Egyezmény megerősítéséről szóló jegyzékváltás 1998. május 8-án megtörtént, és az Egyezmény 1998. június 7-én hatályba lépett.)

2. § Az Egyezmény hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

„Egyezmény a Magyar Köztársaság és a Horvát Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem- és a vagyonadók területén

A Magyar Köztársaság és a Horvát Köztársaság, attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem- és vagyonadók területén, megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

(1) Az Egyezmény azokra a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki, amelyeket a beszedés módjára való tekintet nélkül az egyik Szerződő Állam vagy helyi hatóságai vetnek ki.

(2) Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy teljes vagyon, illetve a jövedelem- vagy vagyon részei után vetnek ki, ideértve az értéknövekedési adókat és az ingó vagy az ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, valamint a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összege utáni adókat.

(3) Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

a) a Horvát Köztársaságban:

- i*) a nyereségadó,
- ii*) a jövedelemadó

(a továbbiakban: horvát adó);

b) a Magyar Köztársaságban:

- i*) a magánszemélyek jövedelemadója,
- ii*) a társasági adó,
- iii*) a földadó,
- iv*) az épületadó

(a továbbiakban: magyar adó).

(4) Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott változtatásokról.

3. Cikk

Általános meghatározások

(1) Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszeállítás másra nem kíván:

a) a „Horvátország” kifejezés földrajzi értelemben véve a Horvát Köztársaság nemzetközileg elismert határai közötti területét jelenti, valamint a Horvát Köztársaság parti vizein túlmenően azokat a területeket, amelyek felett a Horvát Köztársaság felségjogait és joghatóságát a nemzeti joggal, valamint a Horvát Köztársaság törvényeivel összhangban gyakorolja;

* A törvényt az Országgyűlés a 2000. március 21-i ülésnapján fogadta el.

b) a „Magyarország” kifejezés földrajzi értelemben véve a Magyar Köztársaság területét jelenti;

c) a „Szerződő Állam,” és „a másik Szerződő Állam” kifejezés Magyarországot vagy Horvátországot jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;

d) az „adó” kifejezés a horvát vagy magyar adót jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;

e) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

f) a „társaság” kifejezés jogi személyeket vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintendők;

g) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;

h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Államban tényleges üzletvezetési hellyel rendelkező vállalkozás által üzemeltetett hajó, légi jármű, vagy közúti szállító jármű igénybevételével végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajó, a légi jármű vagy a közúti szállító jármű kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között közlekedik;

i) az „állampolgár” kifejezés a következőket jelenti: minden olyan magánszemélyt, aki az egyik Szerződő Államban állampolgársággal rendelkezik és minden olyan jogi személyt, társulást vagy egyesülést, amely ezt a jogállását az egyik Szerződő Államban hatályban lévő jogszabályokból nyeri;

j) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőket jelenti:

(i) Horvátország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;

(ii) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.

(2) Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál az Egyezményben nem meghatározott kifejezéseknek — ha a szövegösszefüggés mást nem kíván — olyan jelentésük van, mint amit ennek az Államnak a jogszabályaiban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

(1) Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, tartózkodási helye, üzletvezetési helye vagy bármilyen más hasonló ismérv alapján adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magába azokat a személyeket, akik ebben az Államban kizárólag az ebben az Államban lévő forrásokból származó jövedelem vagy vagyon alapján adókötelesek.

(2) Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, abban a Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

(3) Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem magánszemély mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

(1) Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

(2) A „telephely” kifejezés magába foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyártelepet,

e) a műhelyt, és

f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

(3) A „telephely” kifejezés hasonlóképpen magába foglalja az építési területet, az építkezési, szerelési vagy beszerelési munkálatokat, valamint az ezekhez kapcsolódó felügyeleti tevékenységet, de csak amennyiben 12 hónapnál tovább tartanak.

(4) E Cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem tekintendők „telephelynek”:

a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy leszállítása céljára;

b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítása vagy leszállítás céljára;

c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) állandó üzleti hely fenntartása, kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak, vagy információkat szerezzenek;

e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kisegítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az a)–e) pontokban említett tevékenységek valamely kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kisegítő jellegű.

(5) Tekintet nélkül az (1) és (2) bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy — kivéve a független képviselőt, akire a (6) bekezdés rendelkezései alkalmazandók — egy vállalkozás érdekében tevékenykedik, és felhatalmazása van, amellyel rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében az egyik Szerződő Államban szerződéseket kössön, akkor úgy tekintendő, hogy ennek a vállalkozásnak telephelye van ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyeket ez a személy a vállalkozás érdekében végez, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége azokra a (4) bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

(6) Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik Szerződő Államban telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

(7) Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik Államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

(1) Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) élvez, megadóztatható ebben a másik Államban.

(2) Az „ingatlan vagyom” kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyom fekszik.

Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyom tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket és az állatállományt, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyom hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékéért járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot. Hajók, légi járművek és közúti szállító járművek nem tekintendők ingatlan vagyomnak.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezései ingatlan vagyom közvetlen használatából, bérbeadásából vagy használatának minden más formájából származó jövedelemre is alkalmazandók.

(4) Az (1) és (3) bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyomból származó jövedelemre és önálló tevékenység gyakorlására szolgáló ingatlan vagyomból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

(1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik Államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

(2) A (3) bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét Szerződő Államban azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

(3) A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

(4) Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a (2) bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e Cikkben foglalt elvekkel.

(5) Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

(6) Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

(7) Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más Cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a Cikkeknél a rendelkezéseit e Cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Nemzetközi forgalom

(1) A hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzemeltetésének a helye van.

(2) A belső vízi úton történő szállításra használt hajó üzemeltetéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzemeltetésének a helye van.

(3) Ha egy hajózási vállalkozás vagy egy belső vízi úton történő szállítással foglalkozó vállalkozás tényleges üzemeltetésének a helye egy hajón van, úgy e hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben a hajó hazai kikötője található, vagy ha nincs ilyen hazai kikötő, akkor abban a Szerződő Államban, amelyikben a hajó üzemeltetője belföldi illetőségű.

(4) Az (1) bekezdés rendelkezései alkalmazandók valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származó nyereségre is.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

(1) Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások

egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

(2) Ha az egyik Szerződő Állam ezen Állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá — és adóztat meg ennek megfelelően —, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik Államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett Állam vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik Állam megfelelően kiigazíthatja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk

Osztalék

(1) Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik Államban.

(2) Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is megadóztatható, ha azonban a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5% -át, ha a haszonhúzó egy olyan társaság, amely az osztalékot fizető társaság tőkéjében legalább 25%-os közvetlen részesedéssel bír;

b) az osztalék bruttó összegének 10% -át minden más esetben.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazási módját.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

(3) E Cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból — kivéve a hitelköveteléseket — származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, melyet annak az Államnak az adózási jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.

(4) Az (1) és (2) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt

ki, vagy önálló tevékenységet végez ebben a másik Államban egy ott lévő állandó bázis segítségével és az érdekelt-ség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

(5) Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekelt-ség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

(1) A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható, ha ez a belföldi illetőségű személy a kamat hasznosítója.

(2) E Cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta hitelkövetelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat. E Cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni büntető díjak nem tekintendők kamatnak.

(3) Az (1) és (2) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznosítója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy önálló tevékenységet folytat ebben a másik Államban egy ott lévő állandó bázis segítségével, és a hitelkövetelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

(4) A kamatot az egyik Szerződő Államban keletkezőnek kell tekinteni, ha a kifizető maga az Állam, helyi hatósága vagy egy ebben az Államban belföldi illetőségű személy. Mindazonáltal, ha a kamatot fizető személynek, akár belföldi illetőségű valamelyik Szerződő Államban, akár nem, van az egyik Szerződő Államban telephelye vagy

állandó bázisa, amellyel kapcsolatban az adósság, melynek alapján a kamatot fizetik, felmerült és ezt a kamatterhet az a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor a kamatot abban a Szerződő Államban keletkezőnek kell tekinteni, melyben a telephely vagy állandó bázis található.

(5) Ha a kamatot fizető személy és a kamat hasznosítója között, vagy kettejük és egy harmadik személy között különleges kapcsolat áll fenn, és emiatt a kamat összege ahhoz a hitelköveteléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat hasznosítója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ilyen esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

Jogdíj

(1) A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható, ha ez a belföldi illetőségű személy a jogdíj hasznosítója.

(2) E Cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés minden olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos alkotások — beleértve a mozgóképfilmeket, televíziós vagy rádióközvetítésre szolgáló filmeket, kép- vagy hanghordozó szalagokat vagy más eszközöket — szerzői joga, bármilyen szabadalom, védjegy, minta vagy modell, terv, titkos formula vagy eljárás, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelés, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatra vonatkozó információ (know-how) használatának vagy használati jogának ellenértékeként fizetnek.

(3) Az (1) és (2) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznosítója a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy önálló tevékenységet végez ebben a másik Államban egy ott lévő állandó bázis segítségével, és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

(4) Jogdíj akkor tekintendő a Szerződő Államban keletkezőnek, ha a kifizető maga ez az Állam, ennek helyi hatósága vagy ebben a Szerződő Államban belföldi illetőségű személy. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a

jogdíj fizetésére vonatkozó kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, úgy az ilyen jogdíj abban a Szerződő Államban keletkezőnek tekintendő, amelyben a telephely vagy állandó bázis van.

(5) Ha a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznóhúzója, vagy kettejük és egy harmadik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn, és emiatt a jogdíj összege azon használathoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető és a jogdíj hasznóhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodott volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható, az Egyezmény más rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

(1) Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a 6. Cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik Államban.

(2) Az a nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelye üzleti vagyónának része, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy önálló tevékenység végzése céljára a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az ilyen telephelynek (akár a vállalkozással együttesen, akár attól függetlenül történő) vagy egy ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ebben a másik Államban.

(3) A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek, vagy az ilyen hajók, légi járművek és közúti szállító járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésekben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

Önálló tevékenység

(1) Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy más önálló jellegű tevékenységből származó jövedelme csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a személynek tevékenysége kifejté-

séhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázis áll rendelkezésére. Amennyiben ilyen állandó bázissal rendelkezik, a jövedelem megadóztatható ebben a másik Államban, de csak annyiban, amennyiben az ennek az állandó bázisnak tudható be.

(2) A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, jogászok, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló tevékenység

(1) A 16., 18., 19. és 20. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló tevékenységért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a tevékenységet a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a tevékenységet ott végzik, úgy az ezért kapott térítés megadóztatható ebben a másik Államban.

(2) Tekintet nélkül az (1) bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló tevékenységre tekintettel kap, csak az elsőként említett Államban adóztatható, ha

a) a kedvezményezett a másik Államban a vonatkozó bármely 12 hónapos időszakon belül nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál többet, és

b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban, és

c) a díjazást nem a munkaadónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

(3) Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű fedélzetén végzett nem önálló tevékenységért járó díjazás megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló szervének tagja, megadóztatható ebben a másik Államban.

17. Cikk

Művészek és sportolók

(1) Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész, vagy zeneművészként vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ebben a másik Államban.

(2) Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy a sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és a 15. Cikk rendelkezéseire, megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.

18. Cikk

Nyugdíjak

A 19. Cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával, a nyugdíj és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek korábbi, nem önálló munkára tekintettel fizetnek, csak ebben az Államban adóztatható.

19. Cikk

Közszolgálat

(1) *a)* Az olyan, nem nyugdíj jellegű díjazás, amelyet az egyik Szerződő Állam, vagy helyi hatósága fizet magánszemélynek, az ezen Államnak, vagy helyi hatóságának teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Ez a díjazás azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették, és a magánszemély ebben az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki

- (i)* ennek az Államnak az állampolgára; vagy
- (ii)* nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az Államban belföldi illetőségű személlyé.

(2) *a)* Minden olyan nyugdíj, amely az egyik Szerződő Állam, vagy helyi hatósága által vagy az általuk létesített alapokból kerül kifizetésre egy magánszemély részére az ezen Államnak vagy hatóságának teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Ez a nyugdíj azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a magánszemély ebben a másik Állam-

ban belföldi illetőségű és ennek a másik Államnak az állampolgára.

(3) Az egyik Szerződő Állam vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetett díjazásra és nyugdíjra a 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók.

20. Cikk

Egyetemi oktatók, tanárok, tanulók és gyakornokok

(1) Az a díjazás, melyet olyan egyetemi oktató vagy tanár, aki belföldi illetőségű, vagy az egyik Szerződő Államba érkezését közvetlenül megelőzően belföldi illetőségű volt a másik Szerződő Államban, és az egyik Szerződő Államban két évet meg nem haladó időtartamot tartózkodik abból a célból, hogy ott felsőfokú tanulmányokat vagy kutatást folytasson, vagy tanítson egyetemen, főiskolán, iskolában vagy egyéb hasonló oktatási intézményben, erre a tevékenységére tekintettel kap, mentes az adó alól az elsőként említett Államban, feltéve, hogy a díjazás ezen Államon kívüli forrásból származik.

(2) Az a magánszemély, aki belföldi illetőségű, vagy a másik Szerződő Államba érkezését közvetlenül megelőzően belföldi illetőségű volt az egyik Szerződő Államban, és átmenetileg, kizárólag mint diák egyetemen, főiskolán, iskolában vagy más hasonló oktatási intézményben vagy mint gyakornok tartózkodik a másik Szerződő Államban, attól a naptól fogva, hogy először ezen Államba érkezik az említett céllal kapcsolatban, ebben az Államban adómentes lesz minden olyan kifizetés tekintetében, melyet fenntartása, oktatása vagy szakmai képzése céljából kap, feltéve, hogy az ilyen kifizetések ezen Államon kívüli forrásból származnak.

(3) Az a magánszemély, aki belföldi illetőségű, vagy a másik Szerződő Államba érkezését közvetlenül megelőzően belföldi illetőségű volt az egyik Szerződő Államban, és átmenetileg, kizárólag tanulmányok folytatása, kutatás vagy szakmai képzés céljából tartózkodik a másik Államban, azon ösztöndíj, térítés vagy juttatás tekintetében, melyet tudományos, oktatási, vallási vagy jótékonyági szervezettől vagy valamelyik Szerződő Állam Kormánya által meghirdetett technikai segélyprogram keretében kap, legfeljebb két évig tartó időszakra mentes az adó alól ebben az Államban attól a naptól kezdve, hogy először érkezett a másik Államba az említett céllal kapcsolatban

a) az ilyen ösztöndíj, térítés vagy juttatás tekintetében, és

b) minden olyan kifizetés tekintetében, amelyet a létfenntartása, oktatása vagy szakmai képzése céljából kap, feltéve, hogy ezek a kifizetések ezen Államon kívüli forrásból származnak, és

c) bármely olyan nem önálló tevékenységért kapott díjazás tekintetében, melyet ezen Államban teljesít, feltéve, hogy ez a tevékenység részét képezi tanulmányainak, kutatásának vagy szakmai képzésének.

21. Cikk

Egyéb jövedelem

(1) Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol is keletkeznek, csak ebben az Államban adóztathatók.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. Cikk (2) bekezdésében meghatározott ingatlanból származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, ha az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy önálló tevékenységet végez ebben a másik Államban egy ott lévő állandó bázis segítségével, és a jog vagy a vagyon, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyen esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

22. Cikk

Vagyon

(1) A 6. Cikkben említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban fekszik, megadóztatható ebben a másik Államban.

(2) Az ingó vagyon, amely egy olyan telephely üzleti vagyonának részét képezi, amellyel az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban rendelkezik, vagy az olyan ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a másik Szerződő Államban lévő, önálló tevékenység végzésére szolgáló állandó bázisához tartozik, megadóztatható ebben a másik Államban.

(3) A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból, légi járművekből és közúti szállító járművekből álló vagyon, és az ilyen hajók, légi járművek és közúti szállító járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzemeltetésének helye van.

(4) Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy minden más vagyonrésze csak ebben az Államban adóztatható.

23. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

(1) Horvátországban belföldi illetőségű személy esetében a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

amennyiben a Horvátországban belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely jelen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Magyarországon, úgy Horvátország lehetővé teszi:

a) a fenti belföldi illetőségű személy jövedelmére kivett adóból azon összeg levonását, mely megegyezik a Magyarországon megfizetett jövedelemadó összegével,

b) a fenti belföldi illetőségű személy vagyonára kivett adóból azon összeg levonását, mely megegyezik a Magyarországon megfizetett vagyonadó összegével.

Az így levont összeg azonban egyik esetben sem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Magyarországon adóztatható jövedelemre vagy vagyona esik.

(2) Magyarországon belföldi illetőségű személy esetében a kettős adóztatást a következő módon kell elkerülni:

a) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható Horvátországban, Magyarország a b) és c) pontban foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adózás alól.

b) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételt élvez, amelyek a 10. Cikk rendelkezései szerint megadóztathatók Horvátországban, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Horvátországban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Horvátországból származó ilyen jövedelemtételre esik.

(3) Amennyiben ezen Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem, vagy a tulajdonát képező vagyon mentesül az adó alól ebben az Államban, mindazonáltal ez az Állam ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme vagy vagyona utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.

24. Cikk

Egyenlő elbánás

(1) Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vehetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik Állam állampolgárai azonos körülmények között — különös tekintettel a belföldi illetőségre — alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. Cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

(2) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint ennek a másik Államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyeknek olyan, a polgári jogállás vagy családi kötelezettségek alapján járó személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson az adózásban, amelyekben a saját területén belföldi illetőségű személyeket részesíti.

(3) Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más költség az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapítására ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha azokat az először említett Államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. Cikk (1) bekezdésének, a 11. Cikk (5) bekezdésének vagy a 12. Cikk (5) bekezdésének rendelkezései alkalmazandók. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személlyel szemben fennálló tartozásai ugyanolyan feltételek mellett levonhatók a vállalkozás adóköteles vagyonának megállapítására, mintha ezek a tartozások az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személlyel szemben álltak volna fenn.

(4) Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vehetők az elsőként említett Államban olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

(5) E Cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. Cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

(1) Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy, ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 24. Cikk (1) bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven

belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adózáshoz vezetett.

(2) Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül vgre kell hajtani.

(3) A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

(4) A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek. Amennyiben az egyetértés elérése érdekében célszerűnek látszik szóbeli véleménycsere, úgy az ilyen véleménycsere lefolytatható a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselőiből álló bizottság által.

26. Cikk

Információcsere

(1) A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni az Egyezmény rendelkezéseinek vagy a Szerződő Államokban az Egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezéseknek végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat, amennyiben az ezek szerinti adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Államnak a kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek az Államnak, a belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az Egyezmény hatálya alá eső adók megállapításával, vagy beszédésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatást nyilvánosságra hozhatják.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik Szerződő Államot köteleznék:

a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedések hozatalára;

b) olyan tájékoztatás nyújtására, amely az egyik vagy másik Szerződő Állam jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

c) olyan tájékoztatás nyújtására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást tárna fel, vagy amelynek felfedése ellentmondana a közrendnek (ordre public).

27. Cikk

Diplomáciai képviselők és konzuli tisztségviselők

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai képviselőket vagy konzuli tisztségviselőket a nemzetközi jog általános szabályai szerint, vagy külön egyezmények rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

28. Cikk

Hatálybalépés

(1) Jelen Egyezmény az egyes Államokban a hatálybalépéséhez szükséges belső jogi eljárások teljesítéséről szóló diplomáciai úton átadott írásbeli értesítések közül a későbbinek a keltét követő harminc nap elteltével lép hatályba. Az Egyezmény rendelkezései hatálybalépésének évét követő naptári év január 1. napján vagy az után kezdődő adóévekben megszerzett jövedelemre, illetve meglévő vagyonra alkalmazandók.

(2) A Magyar Népköztársaság és a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelem- és vagyonadókat területén Budapesten, 1985. október 17-én aláírt Egyezmény a Szerződő Államok között hatályát veszti azon a napon, amelyen a jelen Egyezmény hatályba lép.

29. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény határozatlan ideig hatályban marad, de bármelyik Szerződő Állam az Egyezmény hatálybalépésének időpontjától számított öt évet követő bármelyik naptári év június 30-áig diplomáciai úton írásban értesítheti a másik Szerződő Államot a felmondásról. Ilyen esetben az egyezmény hatályát veszti a felmondási jegyzék átadásának évét követő első naptári év január 1-jén, vagy az után kezdődő adóévekben megszerzett jövedelem vagy meglévő vagyon vonatkozásában.

Készült két eredeti példányban, Barcson, 1996. augusztus hó 30. napján, magyar, horvát és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles.

A magyar és a horvát szöveg értelmezésbeli eltérései esetén az angol szöveg az irányadó.

A Magyar Köztársaság A Horvát Köztársaság
nevében nevében”

3. § Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba, az Egyezmény rendelkezéseit azonban az Egyezmény 28. Cikk (1) bekezdés alá eső adók tekintetében 1999. január 1-jén, vagy az után kezdődő adóévekben megszerzett jövedelemre, illetve meglévő vagyonra kell alkalmazni.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2000. évi XIX. törvény

a Magyar Köztársaság és a Portugál Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén Lisszabonban, 1995. május 16-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről*

1. § Az Országgyűlés a Magyar Köztársaság és a Portugál Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén Lisszabonban, 1995. május 16-án aláírt Egyezményt e törvénnyel kihirdeti. (Az Egyezmény megerősítéséről szóló jegyzékváltás 1999. január 28-án megtörtént, és az Egyezmény 1999. január 28-án hatályba lépett.)

2. § Az Egyezmény hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

„Egyezmény

a Magyar Köztársaság és a Portugál Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén

A Magyar Köztársaság és a Portugál Köztársaság attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén megállapodtak a következőkben:

* A törvényt az Országgyűlés a 2000. március 21-i ülésnapján fogadta el.

I. Fejezet

AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

1. Az Egyezmény azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam, annak politikai vagy közigazgatási egységei vagy helyi hatóságai vetnek ki, a beszédés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelemadónak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, illetve a jövedelem részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy az ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed:

a) Portugália esetében:

- (i) a személyi jövedelemadó (Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares — IRS),
- (ii) a társasági jövedelemadó (Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas — IRC), és
- (iii) a társasági jövedelemadón alapuló helyi különadó (Derrama)

(a továbbiakban: portugál adó);

b) Magyarország esetében:

- (i) a magánszemélyek jövedelemadója,
- (ii) a társasági adó

(a továbbiakban: magyar adó).

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a hatályban lévő adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

II. Fejezet

MEGHATÁROZÁSOK

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „Portugália” kifejezés magában foglalja a Portugál Köztársaság területét az európai kontinensen, az Azori- és Madeira szigeteket, az ezekhez tartozó területi vizeket és minden olyan zónát, amelyek tekintetében a Portugál Köztársaság a portugál és a nemzetközi joggal összhangban joghatóságot és szuverén jogokat gyakorol a tengerfenék és az altalaj, valamint a csatlakozó vizek természeti erőforrásainak feltárására és kiaknázására;

b) a „Magyarország” kifejezés földrajzi értelemben használva, a Magyar Köztársaság területét jelenti;

c) az „egyik Szerződő Állam” és „a másik Szerződő Állam” kifejezés Portugáliát vagy Magyarországot jelenti, a szövegösszefüggésnek megfelelően;

d) a „személy” kifejezés magában foglalja a magánszemélyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

e) a „társaság” kifejezés jogi személyeket vagy olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adózás szempontjából jogi személynek tekintendők;

f) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását jelentik;

g) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Államban tényleges üzletvezetési hellyel rendelkező vállalkozás által üzemeltetett hajó vagy légitársaság igénybevételeivel végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajó vagy légitársaság kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között közlekedik;

h) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőket jelenti:

- (i) Portugália esetében a pénzügyminisztert, az adóügyi főigazgatót (Director-Geral das Contribuições e Impostos) vagy meghatalmazott képviselőiket,
- (ii) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;

i) az „állampolgár” kifejezés a következőket jelenti:

- (i) minden olyan magánszemélyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik,
- (ii) minden olyan jogi személyt, társulást, egyesülést vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását az egyik Szerződő Államban hatályos jogszabályokból nyeri.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek — amennyiben a szövegösszefüggés mást nem kíván — olyan jelentésük van, mint amit ennek az Államnak a jogszabályaiban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint ott lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye vagy

bármilyen más hasonló ismérv alapján adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az Államban kizárólag az ebben az Államban lévő forrásokból származó jövedelem alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései alapján mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Államban van a létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben mindkét Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

d) amennyiben mindkét Államnak állampolgára, vagy egyiké sem, akkor a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét részben vagy egészben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyárat,

e) a műhelyt, és

f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. Az építési terület, az építkezési, szerelési vagy berendezési munkálatok csak akkor képeznek telephelyet, ha a munka 12 hónapnál tovább tart.

4. E Cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem tekintendők „telephelynek”

a) az olyan berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azt egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat és árukat vásároljanak, vagy információt szerezzenek;

e) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag az a)–e) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen tevékenységek kombinációjából adódó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy — kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezései alkalmazandók — egy vállalkozás érdekében tevékenykedik, és felhatalmazása van, amellyel rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében az egyik Szerződő Államban szerződéseket kössön, akkor ez a vállalkozás olyan vállalkozásnak tekintendő, amelynek telephelye van ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyeket ez a személy a vállalkozás érdekében végez, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége azokra a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé azon bekezdés rendelkezései értelmében.

6. Egy vállalkozás nem tekintendő telephellyel bírónak az egyik Szerződő Államban csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejti ki ebben a másik Államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

III. Fejezet

A JÖVEDELEM ADÓZTATÁSA

6. Cikk

Ingtalan vagyomból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) élvez, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai

szerint jelent, amelyekben a szóban forgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdasági és erdészeti üzemekben használatos berendezéseket és az állatállományt, valamint az olyan jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékéért járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot. A hajók és a légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései kiterjednek az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy bármilyen más felhasználási formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdések rendelkezései kiterjednek a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre, valamint a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is.

5. Az előzőekben említett rendelkezések kiterjednek az olyan ingó vagyonból származó jövedelemre is, amely annak a Szerződő Államnak az adójogszabályai szerint, amelyben a vonatkozó vagyon keletkezik, az ingatlan vagyonból származó jövedelemnek tekintendő.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a tevékenységét a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben a nyereség ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása üzleti tevékenységet fejt ki a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján, akkor mindkét Szerződő Államban olyan nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha teljesen önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló körülmények között, önálló üzleti kapcsolatot fenntartva azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók azok a költségek, amelyek a telephely működésével kapcsolatban merültek fel, beleértve az üzletvezetési és az általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

4. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

5. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

6. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtétteleket tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, e Cikk rendelkezései nem érintik azoknak a Cikkeknél a rendelkezéseit.

8. Cikk

Hajózás és légi szállítás

1. A hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

2. Ha egy hajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy hajón van, úgy e hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben a hajó hazai kikötője található, vagy ha nincs ilyen hazai kikötő, akkor abban a Szerződő Államban, amelyikben a hajó üzemeltetője belföldi illetőségű.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származó nyereségre is.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen Állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá — és adóztat meg ennek megfelelően —, amelyet a

másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik Államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett Állam vállalkozása elért volna, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ennek a másik Államnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai szükség esetén tanácskozni fognak egymással.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor ez az osztalék abban a Szerződő Államban és annak az Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 15 százalékát.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozás alkalmazási módját.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását arra a nyereségre vonatkozóan, amelyből az osztalékot fizetik.

3. Tekintet nélkül a 2. bekezdés rendelkezéseire, ha az osztalékot fizető társaság tőkéjének (capital social) legalább 25 százaléka az osztalék kifizetését megelőzően megszakítás nélkül 2 évig a haszonhúzó közvetlen tulajdonában van, az így megállapított adó az 1996. december 31. után kifizetett osztalék esetében nem haladhatja meg az ilyen osztalék bruttó összegének 10 százalékát.

4. E Cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, elsőbbségi részvényekből vagy elsőbbségi jogokból, bányarészvényekből, alapítói részvényekből vagy egyéb jogokból — kivéve a követeléseket — származó jövedelmet jelent, amely a nyereségben részesedik, valamint egyéb olyan társasági jogokból származó jövedelmet, amely a részvényekből származó jövedelemmel hasonlatos jövedelmet jelent annak az Államnak az adójoga szerint, amelyben a felosztást végző társaság belföldi illetőségű. Ez a kifejezés kiterjed a nyereségmegosztásra vonatkozó részvételi megállapodás (associação em participação) alapján kifizetett nyereségre is.

5. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy ebben a másik Államban lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amelynek alapján az

osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

6. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a másik Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyereségére megállapított adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor ez a kamat abban a Szerződő Államban és annak az Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben keletkezett, ha azonban a kedvezményezett a kamat haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10 százalékát.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozás alkalmazási módját.

3. Tekintet nélkül a 2. bekezdés rendelkezéseire, a kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, mentes az adó alól ebben Államban:

a) ha az ilyen kamat kötelezettje ennek az Államnak a kormánya vagy helyi hatósága, vagy

b) ha a kamatot a másik Szerződő Állam kormányának vagy helyi hatóságának, vagy olyan intézménynek, illetőleg testületnek (ideértve a pénzügyintézeteket is) fizetik bármely olyan finanszírozással kapcsolatban, amelyet a Szerződő Államok kormányai közötti megállapodás alapján nyújtanak, vagy

c) a Szerződő Államok központi bankjai, és bármely egyéb, állami ellenőrzés alá tartozó pénzügyintézet által nyújtott kölcsönök és hitelek tekintetében, amelyek olyan külső ügyletet finanszíroznak, amelyben a Szerződő Államok illetékes hatóságai állapodnak meg.

4. E Cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, köt-

vényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat. E Cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni bírságok nem tekintendők kamatnak.

5. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz ebben a másik Államban, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

6. Valamely kamatot akkor kell az egyik Szerződő Államban keletkezőnek tekinteni, ha annak kifizetője az Állam maga, annak politikai vagy közigazgatási egysége, helyi hatósága vagy ennek az Államnak belföldi illetőségű személye. Ha azonban a kamatot fizető személy, akár belföldi illetőségű személy az egyik Szerződő Államban, akár nem, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik az egyik Szerződő Államban, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, és az ilyen kamat az ilyen telephelynek vagy állandó bázisnak tudható be, akkor az ilyen kamatot abban a Szerződő Államban keletkezettnek kell tekinteni, ahol a telephely vagy állandó bázis található.

7. Ha a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor ez a kamat abban a Szerződő Államban és annak az Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben keletkezett, ha azonban a kedvezményezett a jogdíj haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 10 százalékát. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozás alkalmazási módját.

3. E Cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés minden olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos alkotások felhasználásának vagy felhasználási jogának ellenértékéért fizetnek ki, beleértve a

mozgóképfilmeket, a rádiós vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmeket és szalagokat, mindenfajta szabadalmat, védjegyet, ipari mintát vagy modellt, tervet, titkos formulát vagy eljárást, valamint az ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért kapott kifizetést.

4. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója üzleti tevékenységet folytat ott lévő telephelye révén abban a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. Valamely jogdíjat akkor kell az egyik Szerződő Államban keletkezőnek tekinteni, ha annak kifizetője az Állam maga, annak politikai vagy közigazgatási egysége, helyi hatósága vagy ebben az Államban belföldi illetőségű személy. Ha azonban a jogdíjat fizető személy, akár belföldi illetőségű személy az egyik Szerződő Államban, akár nem, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik az egyik Szerződő Államban, és a kötelezettség, amely után a jogdíj fizetése felmerül, ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, és az ilyen jogdíj az ilyen telephelynek vagy állandó bázisnak tudható be, akkor az ilyen jogdíjat abban a Szerződő Államban keletkezettnek kell tekinteni, ahol a telephely vagy állandó bázis található.

6. Ha a kifizető és a jogdíj haszonhúzója közötti, vagy a kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege ahhoz a használathoz, joghoz vagy információhoz viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a jogdíj haszonhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy másik Szerződő Államban fekvő, a 6. Cikkben meghatározott ingatlanának elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az olyan nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyoni részét képező ingó vagyoni, valamint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás gyakorlása céljára rendelkezésre álló ingó vagyontárgy elidegenítéséből származik, ebben a másik Államban adóztatható, beleértve az ilyen telephelynek (akár

a vállalkozással együttesen, akár attól függetlenül történő) vagy az ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből származó nyereséget is.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek, valamint az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyontárgyak elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az 1., 2. és 3. bekezdésekben említett vagyontárgyakon kívüli vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy egyéb önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a tevékenység végzésére a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázis áll rendelkezésére. Ha ilyen állandó bázissal rendelkezik, jövedelme a másik Szerződő Államban adóztatható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben ennek az állandó bázisnak tudható be.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önálló tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési és oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, jogászok, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

1. A 16., 18., 19., 20. és 21. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló munkára tekintettel kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkavégzés a másik Szerződő Államban történik. Amennyiben a munkát ott végzik, az abból származó díjazás ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezéseire való tekintet nélkül az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett Államban adóztatható, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a kedvezményezett összesen nem tölt 183 napnál hosszabb időszakot vagy időszakokat bármilyen 12 hónapos időtartamon belül a másik Államban, és

b) a díjazást olyan munkáltató fizeti, vagy olyan munkáltató nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban, és

c) a díjazást nem a munkáltatónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedelzetén végzett nem önálló munkára tekintettel kapott díjazás abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló testületének tagjaként kap, ebben a másik Államban adóztatható.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, úgymint színpadi, film-, rádiós vagy televíziós művészként, zenészként vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségben kifejtett személyes tevékenységből, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Amennyiben az előadóművész vagy sportoló ilyen minőségben személyesen kifejtett tevékenységével kapcsolatos jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, akkor ez a jövedelem a 7., 14. és a 15. Cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül e Cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e Cikkben említett jövedelem adómentes abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejti, ha ezt a tevékenységet jelentős részben ennek az Államnak vagy a másik Államnak a közpénzeiből támogatják, vagy a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás keretében fejtik ki.

18. Cikk

Nyugdíjak

A 19. Cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj és más hasonló díjazás, amelyet az

egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek korábbi nem önálló munkára tekintettel, csak ebben az Államban adóztatható.

19. Cikk

Közszolgálat

1. a) Az olyan nem nyugdíj jellegű díjazás, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai vagy közigazgatási egysége vagy helyi hatósága fizet ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, egységének vagy helyi hatóságának teljesített közigazgatási jellegű feladatok ellátásával, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Ez a díjazás azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették, és a magánszemély ebben az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki

- (i) ennek az Államnak az állampolgára, vagy
- (ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából lett ebben az Államban belföldi illetőségű.

2. a) Minden olyan nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai vagy közigazgatási egysége vagy helyi hatósága fizet ki, vagy az általuk létrehozott alapokból fizetnek ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, politikai egységének vagy hatóságának teljesített közigazgatási jellegű feladatok ellátásával, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Az ilyen nyugdíj azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a magánszemély ebben a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű és ennek az Államnak állampolgára is.

3. A 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az olyan díjazásokra és nyugdíjakra, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai vagy közigazgatási egysége vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetnek ki.

20. Cikk

Tanulók

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanulók, ipari és kereskedelmi tanulók vagy gyakornokok kapnak ellátásukra, tanulmányi vagy képzési célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett Államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodnak, nem adóztathatók ebben az Államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az Államon kívüli forrásokból származnak.

21. Cikk

Tanárok és kutatók

Az a díjazás, amelyet olyan magánszemély kap tanításért vagy tudományos kutatásért, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazása előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt, vagy jelenleg is az, és aki az elsőként említett Államban abból a célból tartózkodik, hogy kutatást folytasson vagy tanítson egyetemen, főiskolán, felsőoktatási intézményben vagy egyéb hasonló intézményben, adómentességet élvez az elsőként említett Szerződő Államban, amennyiben az ilyen intézmények non-profit jogi személyek.

22. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol keletkeznek is, csak ebben az Államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem terjednek ki a 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, amennyiben az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amelynek alapján a jövedelmet kifizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyen esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

IV. Fejezet

A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉNEK MÓDSZEREI

23. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

A kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Magyarország esetében:

- (i) amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban Portugáliában adóztatható, Magyarország az (ii) és (iii) albekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adózás alól;
- (ii) amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmtételeket élvez, amelyek a 10., 11. és 12. Cikk rendelkezései-

vel összhangban Portugáliában adóztathatók, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Portugáliában megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Portugáliából származó ilyen jövedelemtételre esik;

(iii) ha az Egyezmény bármely rendelkezésével összhangban a Magyarországon belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem mentesül az adó alól Magyarországon, Magyarország mindazonáltal az ilyen belföldi illetőségű személy többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

b) Portugália esetében:

(i) amennyiben a Portugáliában belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely a jelen Egyezmény rendelkezéseivel összhangban Magyarországon adóztatható, Portugália lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Magyarországon megfizetett jövedelemadóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított jövedelemadónak azt a részét, amely a Magyarországon adóztatható jövedelemre esik;

(ii) ha az Egyezmény bármely rendelkezésével összhangban a Portugáliában belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem mentesül az adó alól ebben az Államban, Portugália mindazonáltal az ilyen belföldi illetőségű személy többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

V. Fejezet

KÜLÖNLEGES RENDELKEZÉSEK

24. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vehetők a másik Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Állam állampolgárai hasonló körülmények között, különösen a belföldi illetőségre való tekintettel, alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, az 1. Cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye nem adóztatható kedvezőtlenebbül ebben a másik Szerződő Államban, mint e másik Szerződő Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásai. Ez a rendelkezés nem értelmezendő oly módon, mintha az egyik Szerződő Állam köteles lenne a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára polgári jogállásuk vagy családi kötelezettségeik alapján bármilyen olyan személyi kedvezményt, mentességet vagy levonást biztosítani az adózás területén, mint amilyeneket a saját területén belföldi illetőségű személyek számára biztosít.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett kamat, jogdíj és más költség az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha ezeket az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személynek fizették volna, kivéve, ha a 9. Cikk 1. bekezdésében, a 11. Cikk 7. bekezdésében vagy a 12. Cikk 6. bekezdésében szereplő rendelkezések alkalmazandók.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje egészben vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vehetők az elsőként említett Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. Tekintet nélkül a 2. Cikk rendelkezéseire, e Cikk rendelkezései bármilyen fajtájú és elnevezésű adóra alkalmazandók.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedése olyan adózást eredményez vagy eredményezhet a későbbiekben számára, amely nincs összhangban az Egyezmény rendelkezéseivel, az illető Állam belső jogszabályaiban biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül az ügyet annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé terjesztheti, amelyikben belföldi illetőségű, vagy ha ügyére a 24. Cikk 1. bekezdése vonatkozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban nem lévő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítéstől számított 2 éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik

Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezményvel.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Tanácskozhatnak továbbá egymással annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések szellemében létrehozandó megállapodás elérése céljából közvetlenül érintkezhetnek egymással. Amennyiben valamely megállapodás elérése érdekében célszerű a szóbeli véleménycsere, akkor a Szerződő Államok illetékes hatóságának képviselőiből álló bizottság találkozót tarthat.

26. Cikk

Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai megadják egymás számára azt a tájékoztatást, amely az Egyezmény rendelkezéseinek vagy a Szerződő Államokban az Egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához szükséges, amennyiben az ezek szerinti adózás nem ellentétes az Egyezményvel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Állam a kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kezeli, mint az ennek az Államnak a belső jogszabályai szerint megszerzett információt, és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) előtt fed fel, amelyek az Egyezmény hatálya alá tartozó adók kivetésével vagy beszedésével, azok érvényesítésével és a velük kapcsolatos peres eljárással vagy a jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. A tájékoztatást nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban nyilvánosságra hozhatják.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők oly módon, mintha valamelyik Szerződő Államot köteleznék:

a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedések hozatalára;

b) olyan információ átadására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint vagy a közigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

c) olyan információ átadására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, szakmai eljárást vagy olyan információt fedne fel, amely a közrendbe (ordre public) ütközne.

27. Cikk

Diplomáciai képviselők és konzuli tisztségviselők

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai képviselőket és a konzuli tisztségviselőket a nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

VI. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

28. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Felek értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett későbbi értesítés időpontjában lép hatályba és rendelkezései alkalmazandók:

a) Magyarországon:

- (i) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;
- (ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy onnan kezdődő bármely adózási évre vetődnek ki.

b) Portugáliában:

- (i) a forrásnál levont adók tekintetében, ha az azok alapját képező tények az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első év januárjának első napján vagy az után következnek be;
- (ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő év januárjának első napján vagy az után kezdődő bármely pénzügyi évre vonatkozóan.

29. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt diplomáciai úton annak hatálybalépésétől számított öt év

után bármelyik Szerződő Állam felmondhatja úgy, hogy bármely naptári év vége előtt legalább hat hónappal a felmondásról értesítést küld. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

- a) Magyarországon:
- (i) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény felmondásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre,
 - (ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az Egyezmény felmondásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy az azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra vonatkozóan;
- b) Portugáliában:
- (i) a forrásnál levont adók tekintetében, ha az azok alapját képező tények az említett felmondásról szóló jegyzékben meghatározott időszak lejártát követő január 1-jén vagy az után jelennek meg,
 - (ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az említett felmondásról szóló jegyzékben meghatározott időszak lejártát követő január 1-jén vagy az után kezdődő bármely pénzügyi évre vonatkozóan.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két eredeti példányban, Lisszabonban, 1995. május hó 16. napján, magyar, portugál és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. Értelmezési eltérések esetén az angol nyelvű szöveg az irányadó.

A Magyar Köztársaság
nevében

A Portugál Köztársaság
nevében”

3. § Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba, az Egyezmény rendelkezéseit azonban Portugáliában az Egyezmény 28. Cikk 2. bekezdés *b)* pontja *(i)* alpontja alá eső adók tekintetében 2000. január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre, a 28. Cikk 2. bekezdés *b)* pontja *(ii)* alpontja alá eső adók tekintetében 2000. január 1-jén vagy azután kezdődő bármely pénzügyi évre vonatkozóan kell alkalmazni. A törvény rendelkezéseit Magyarországon az Egyezmény 28. Cikk 2. bekezdés *a)* pontja *(i)* alpontja alá eső adók tekintetében 2000. január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre, a 28. Cikk 2. bekezdés *a)* pontja *(ii)* alpontja alá eső adók tekintetében 2000. január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adózási évre kivethető adókra kell alkalmazni.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2000. évi XX. törvény

a Magyar Köztársaság és a Szingapúri Köztársaság között a beruházások ösztönzéséről és védelméről Szingapúrban, 1997. április 17-én aláírt Megállapodás kihirdetéséről*

1. § Az Országgyűlés a Magyar Köztársaság és a Szingapúri Köztársaság között a beruházások ösztönzéséről és védelméről Szingapúrban, 1997. április 17-én aláírt Megállapodást e törvénnyel kihirdeti. (A Megállapodás megerősítéséről szóló jegyzékváltás 1998. december 2-án megtörtént, és a Megállapodás 1999. január 1-jén hatályba lépett.)

2. § A Megállapodás hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

„Megállapodás a Magyar Köztársaság és a Szingapúri Köztársaság között a beruházások ösztönzéséről és védelméről

A Magyar Köztársaság és a Szingapúri Köztársaság
(a továbbiakban: Szerződő Fél)

attól az óhajtól vezetve, hogy a kölcsönös előnyök elve alapján kedvező feltételeket teremtsenek az országaik közötti gazdasági együttműködés bővítéséhez, különös tekintettel az egyik Állam állampolgárai és vállalatai által a másik Állam területén létrehozott beruházásaira,

felismerve, hogy az ilyen beruházások bátorítása és kölcsönös védelme hozzájárul az üzleti kezdeményezések előmozdításához és a gazdasági fellendülés növeléséhez mindkét államban,

a következőkben állapodtak meg:

1. Cikk

Meghatározások

Jelen Megállapodás alkalmazásában:

1. A „beruházás” kifejezés magában foglal mindenfajta olyan vagyoni értéket, melyet az egyik Szerződő Fél törvényeivel és jogszabályaival összhangban engedélyezett, és különösen — de nem kizárólag — a következőket jelenti:

a) az ingó és ingatlan tulajdont, valamint egyéb dologi jogokat, mint például a jelzálogot, a zálogjogot és a kézi-zálogjogot;

b) részvényeket, az üzletrészeket, vállalati kötvényeket és a társasági érdekeltség hasonló formáit;

* A törvényt az Országgyűlés a 2000. március 21-i ülésnapján fogadta el.

c) pénzköveteléseket vagy bármely más, gazdasági értékkel bíró, szerződés alapján történő teljesítésére vonatkozó követeléseket;

d) a szellemi tulajdonjogokat és a „good-will”-t; és

e) jogszabály vagy szerződés alapján biztosított üzleti koncessziókat, beleértve a természeti erőforrások kutatására, művelésére, kitermelésére vagy kiaknázására vonatkozó jogokat.

2. A „hozam” kifejezés a beruházásból származó eredményt jelenti és magában foglalja a nyereséget, kamatot, tőkenyereséget, osztalékot, jogdíjat vagy díjat.

3. Az „állampolgár” kifejezés olyan személyt jelent, aki az egyik Szerződő Fél állampolgára annak jogszabályai értelmében.

4. A „társaság” kifejezés olyan jogi személyiségű vagy jogi személyiség nélküli társaságot, céget, egyesülést vagy testületet jelent, amelyet az egyik Szerződő Fél hatályban lévő jogszabályai szerint alakítottak meg, hoztak létre vagy jegyeztek be.

5. A „szabadon konvertálható valuta” kifejezés bármely olyan valutát jelent, amelyet széles körben használnak a nemzetközi tranzakciókban történő fizetésekre és széles körben forgalmaznak a vezető nemzetközi devizapiacokon.

2. Cikk

A Megállapodás alkalmazása

1. A jelen Megállapodás kiterjed:

a) a Magyar Köztársaság területén létrehozott beruházások tekintetében a Szingapúri Köztársaság állampolgárai és társaságai által eszközölt mindazon beruházásokra, amelyek a Magyar Köztársaság törvényeivel és jogszabályaival összhangban befogadásra kerültek;

b) a Szingapúri Köztársaság területén létrehozott beruházások tekintetében a Magyar Köztársaság állampolgárai vagy társaságai révén létrehozott mindazon beruházásokra, amelyeket a Szingapúri Köztársaság Kormánya által kijelölt illetékes hatóság az általa megfelelőnek ítélt feltételek mellett írásban kifejezetten jóváhagyott.

2. Az előző bekezdés rendelkezései mindazon beruházásokra alkalmazandók, amelyeket bármelyik Szerződő Fél állampolgárai és társaságai a másik Szerződő Fél területén 1973. január 1-jét követően hoztak létre.

3. Cikk

A beruházások ösztönzése és védelme

1. Mindkét Szerződő Fél bátorítja és kedvező feltételeket teremt a másik Szerződő Fél állampolgárai és társaságai számára ahhoz, hogy területén olyan beruházásokat eszközöljenek, amelyek összhangban állnak általános gazdaságpolitikájával.

2. A 2. Cikk rendelkezéseivel összhangban létrehozott befektetések igazságos és méltányos bánásmódban, védelemben és biztonságban részesülnek.

4. Cikk

Legnagyobb kedvezményes elbánás

Egyik Szerződő Fél sem fogja a területén kedvezőtlenebb elbánásban részesíteni a másik Szerződő Fél állampolgárainak és társaságainak a 2. Cikk rendelkezéseivel összhangban engedélyezett beruházásait és hozamait, mint amelyet bármely harmadik állam állampolgárainak és társaságainak beruházásai vagy hozamai részére biztosít.

5. Cikk

Kivételek

1. Jelen Megállapodásnak azon rendelkezései, amelyek a bármely harmadik állam állampolgárai és társaságai számára biztosított elbánásnál nem kedvezőtlenebb elbánásra vonatkoznak, nem értelmezendők úgy, mint amelyek az egyik Szerződő Államot kötelezik arra, hogy a másik Szerződő Fél állampolgárait és társaságait kiterjessze az előnyeiket bármely olyan bánásmódnak, kedvezménynek vagy kiváltságnak, amely

a) regionális vám, monetáris, elszámolási vagy kereskedelmi megállapodásból (beleértve a szabadkereskedelmi övezetet is), vagy az ilyen regionális megállapodások jövőbeni létrejöttéhez vezető megállapodásból, vagy

b) az ugyanabban a földrajzi régióban lévő harmadik Állammal vagy Államokkal a gazdasági, szociális, munkaerő, ipari vagy monetáris területeken specifikus projektek keretében történő regionális együttműködés elősegítésére kötött megállapodásból származik.

2. Jelen Megállapodás rendelkezései adózási kérdésekre egyik Szerződő Fél területén sem alkalmazandók. Ezeket a kérdéseket az adózásra vonatkozó nemzetközi megállapodások, beleértve a kettős adóztatás elkerüléséről szóló megállapodásokat, és a két Szerződő Fél hazai jogszabályai szabályozzák.

6. Cikk

Kisajátítás

1. Egyik Szerződő Fél sem fog kisajátítási, államosítási vagy bármely, a kisajátítással vagy államosítással azonos hatással intézkedést hozni (a továbbiakban: kisajátítás) a másik Szerződő Fél állampolgárainak vagy társaságainak beruházásaival szemben, kivéve, ha az intézkedést jogszabályi felhatalmazáson alapuló célra, az adott állam tör-

vényeivel és jogszabályaival összhangban, megkülönböztetéstől mentes alapon és olyan kártalanítás mellett teszik, amely ténylegesen hozzáférhető és indokolatlan késedelem nélkül történik. A kártalanításnak az adott Szerződő Fél jogszabályainak megfelelően kell történnie, a kisajátítást közvetlenül megelőző értéken. A kártalanításnak szabadon konvertálhatónak és átutalhatónak kell lennie.

2. A kisajátítással vagy értékeléssel kapcsolatos bármely intézkedés az érintett állampolgár vagy társaság kérésére felülvizsgálandó az intézkedést hozó Szerződő Fél bírói vagy egyéb független hatósága által jogszabályaiban előírt módon.

3. Amennyiben az egyik Szerződő Fél kisajátítja egy olyan társaság vagyonát, amely ezen Szerződő Fél területének bármely részén az érvényes jogszabályok alapján jött létre, és amelyben a másik Szerződő Fél állampolgárai vagy társaságai üzletrészekkel bírnak, akkor biztosítania kell, hogy a jelen Cikk 1. bekezdésének a rendelkezései a másik Szerződő Fél azon állampolgárai és társaságai, amelyek az ilyen üzletrészek tulajdonosai, kártalanításának biztosításához szükséges mértékben alkalmazásra kerüljenek.

7. Cikk

Kártalanítás veszteségeikért

1. Az egyik Szerződő Fél állampolgárait és vállalatait, amelyeknek a beruházásai a másik Szerződő Fél területén veszteségeket szenvednek háború vagy más fegyveres konfliktus, országos szükségállapot, lázadás, zendülés, felkelés vagy más hasonló esemény következtében, az utóbbi Fél olyan elbánásban fogja részesíteni a helyreállítás, kártalanítás, kártérítés vagy más rendezés tekintetében, amely nem kedvezőtlenebb az utóbbi Szerződő Fél által bármely harmadik Állam állampolgárának vagy társaságának biztosított bánásmódnál.

2. Nem érintve a jelen Cikk 1. pontjában foglaltakat, az egyik Szerződő Fél azon állampolgárait és társaságait, amelyek beruházásai az előző pontban foglalt események kapcsán veszteségeket szenvednek a másik Szerződő Fél területén abból kifolyólag, hogy

a) tulajdonukat a másik Szerződő Fél erői, illetve hatóságai igénybe vették,

b) tulajdonukat a másik Szerződő Fél erői, illetve hatóságai megsemmisítették, és erre nem harci cselekmények folytán vagy a helyzet szükségszerűsége miatt került sor, kárpótlásban kell részesíteni az igénybevétel időszaka alatt elszenvedett, vagy a tulajdon megsemmisülése következtében előállt veszteségeikért. A kártalanítást ez utóbbi Szerződő Félnek a jogszabályaival összhangban kell nyújtani, vagy amennyiben jogszabályai ilyen nem irányoznak elő, olyan összegben kell meghatározni, amely igazságos és megfelelő. Az ebből eredő kifizetések szabadon átváltható valutában történő szabad átutalását késedelem nélkül lehetővé kell tenni.

8. Cikk

Átutalások

1. Mindkét Szerződő Fél garantálja a másik Szerződő Fél állampolgárai és társaságai részére bármely beruházásaikból származó tőke és hozam megkülönböztetésektől mentes szabad átutalhatóságát. Az átutalásoknak szabadon átváltható pénznemben kell történniük, bármely korlátozás vagy késedelem nélkül. Az ilyen átutalások különösen, de nem kizárólag, a következőket foglalják magukban:

a) nyereséget, tőkenyereséget, osztalékot, jogdíjat, kamatot és más, a beruházásból származó folyó jövedelmet;

b) a beruházás teljes vagy részleges felszámolásából származó összegeket;

c) a beruházással kapcsolatosan nyújtott hitel visszafizetésére szolgáló összegeket;

d) szellemi tulajdonjogokra vagy „good-will”-re vonatkozó jogdíjakat, vagy egyéb díjakat;

e) technikai közreműködéssel, szolgáltatással kapcsolatos fizetéseket és üzletvezetési díjakat;

f) azon természetes személyek keresetét, akik a másik Szerződő Fél területén lévő beruházással kapcsolatban munkát végeznek ezen Állam törvényeivel és jogszabályaival összhangban.

2. Ezen Cikk 1. bekezdése nem érinti a jelen Megállapodás 6. Cikke alapján fizetett kártalanítás szabad átutalhatóságát.

9. Cikk

Árfolyam

A jelen Megállapodás 6., 7. és 8. Cikkében hivatkozott átutalásokat az átutalás napján érvényes piaci árfolyamon, szabadon átutalható valutában kell teljesíteni.

10. Cikk

Jogszabályok

A kétségek elkerülése érdekében a Szerződő Felek kijelentik, hogy amennyiben jelen Megállapodás másként nem rendelkezik, minden beruházásra annak a Szerződő Félnek a területén érvényes jogszabályt kell alkalmazni, ahol a beruházás megvalósult.

11. Cikk

Jogutódlás

1. Amennyiben az egyik Szerződő Fél (vagy az általa kijelölt bármely ügynökség, intézmény, köztestület vagy társaság) kártalanítás következtében kifizetést teljesít a

saját állampolgárainak és társaságainak a jelen Megállapodás alá tartozó bármely igény tekintetében, a másik Szerződő Fél elismeri, hogy az előző Szerződő Fél (vagy az általa kijelölt ügynökség, intézmény, köztestület vagy társaság) jogátszállás következtében jogosult gyakorolni mindazokat a jogokat és érvényesíteni mindazokat a követeléseket, amelyek saját állampolgárait és társaságait illetik meg. Az átruházott jogok és követelések nem haladhatják meg az említett beruházó eredeti jogait és követeléseit.

2. Az egyik Szerződő Fél (vagy az általa kijelölt ügynökség, intézmény, köztestület vagy társaság) által a saját állampolgárainak és társaságainak teljesített kifizetések nem érintik ezen állampolgárok és társaságok azon jogát, hogy a jelen Megállapodás 12. Cikkével összhangban érvényesítsék követeléseiket a másik Szerződő Féllel szemben.

12. Cikk

Befektetési viták

1. Az egyik Szerződő Fél beruházója és a másik Szerződő Fél közötti, az utóbbi Szerződő Fél területén lévő beruházással kapcsolatos jogvitákat a vitában álló feleknek lehetőség szerint egyezséggel, tárgyalások útján kell rendezniük. A vita megoldását tárgyalások útján rendezni szándékozó fél értesíti a másik felet erről a szándékáról.

2. Amennyiben a vita nem rendezhető ezen Cikk 1. bekezdése szerint a vitában részt vevő valamelyik Fél által átadott jegyzék keltétől számított 6 hónapon belül, akkor, hacsak a felek másként nem állapodnak meg, bármelyik vitában álló fél kérésére beterjeszhető az Államok és más államok állampolgárai közötti Beruházási Viták Rendezéséről szóló 1965. március 18-án, Washingtonban aláírásra megnyitott Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alapján létrehozott a Beruházási Viták Rendezésének Nemzetközi Központja (ICSID) (a továbbiakban: Központ) által lefolytatandó békeltetésre vagy választottbírói eljárásra.

Ennek érdekében mindkét Szerződő Fél ezennel visszavonhatatlanul előzetes beleegyezését adja ahhoz, hogy az Egyezmény 25. Cikke szerint bármely ilyen vitával a Központhoz forduljanak.

13. Cikk

A Szerződő Felek közötti viták

1. Mindazon jogvitákat, amelyek a Szerződő Felek között jelen Megállapodás értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatosan felmerülhetnek, amennyiben lehetséges, tárgyalások útján kell rendezni.

2. Ha a vita ily módon hat hónapon belül nem rendezhető, azt bármelyik Szerződő Fél kérésére Választottbíró-ság elé kell terjeszteni. A Választottbíró-ság (a továbbiak-

ban: Bíró-ság) három választottbíróból áll, mindegyik Szerződő Fél kijelöl egy bírót és a harmadik bírót, aki a Bíró-ság elnöke lesz, ezen Cikk 3. pontjának rendelkezései szerint nevezik ki.

3. A választottbírói eljárás iránti igény vételétől számított két hónapon belül mindegyik Szerződő Fél kijelöl egy-egy választottbíró-t. A két választottbíró ezután kiválasztja egy harmadik állam állampolgárát, aki a két Szerződő Fél egyetértésével a Bíró-ság kijelölt elnöke lesz. Az elnököt a két választottbíró kijelölésének napjától számított három hónapon belül kell kijelölni.

4. Amennyiben a Bíró-ságot a választottbíró-ság iránti igény kézhezvételétől számított 5 hónapon belül nem lehetett megalakítani, bármely Szerződő Fél, egyéb megállapodás hiányában, felkérheti a Nemzetközi Bíró-ság elnökét a még ki nem jelölt választottbíró vagy választottbírók kijelölésére. Abban az esetben, ha a Nemzetközi Bíró-ság elnöke valamelyik Szerződő Fél állampolgára, vagy valamilyen más ok akadályozza a szükséges kijelölések megtételében, az aelnököt lehet erre felkérni. Amennyiben az aelnök valamelyik Szerződő Fél állampolgára, vagy akadályoztatva van a felkérés teljesítésében, akkor a Nemzetközi Bíró-ságnak azt a rangidős tagját lehet felkérni a kijelölések megtételére, aki egyik Szerződő Félnek sem állampolgára.

5. A Bíró-ság döntéseit egyszerű szavazattöbbséggel hozza.

6. A Bíró-ság döntése végleges és a Szerződő Felek kötelesek eleget tenni és megfelelni a határozatban előírtaknak.

7. Minden Szerződő Fél maga viseli a Bíró-ságban résztvevő saját tagjának és a választottbírói eljárásban való képviselésének költségeit, valamint az elnök költségeinek és a fennmaradó költségeknek felét. A Bíró-ság azonban dönthet úgy, hogy a költségeknek nagyobb részét kell, hogy viselje a két Fél egyike, és ez a döntés kötelező mindkét Fél számára.

8. A fentiekben túlmenően a Bíró-ság maga állapítja meg saját eljárási szabályait.

14. Cikk

Egyéb kötelezettségek

Amennyiben az egyik Szerződő Fél jogszabályai, vagy a Szerződő Felek között jelenleg létező, vagy ezt követően létrehozandó nemzetközi kötelezettségek a jelen Megállapodáson túlmenően azt eredményezik, hogy a másik Szerződő Fél állampolgárai és társaságai a jelen Megállapodás által biztosítottnál kedvezőbb elbánásra jogosultak, ezen kedvezőbb helyzetüket a jelen Megállapodás nem érinti. Mindkét Szerződő Fél jogszabályaival összhangban tiszteltben tartja a jelen Megállapodásban meghatározottakon túlmenő azon kötelezettségeit, amelyeket a másik Szerződő Fél állampolgáraival és társaságaival szemben beruházásaikat illetően vállalt.

15. Cikk

Hatálybalépés, időbeli hatály és felmondás

1. A Szerződő Felek tájékoztatják egymást arról, hogy a jelen Megállapodás hatálybaléptetéséhez szükséges belső jogi követelményeiknek eleget tettek. Jelen Megállapodás a későbbi értesítés keltétől számított harmincadik napon lép hatályba.

2. Jelen Megállapodás tizenöt évig marad hatályban és ezt követően továbbra is hatályban marad, hacsak az első 14 év eltelte után egyik Szerződő Fél írásban nem értesíti a másik Szerződő Felet a Megállapodás felmondására vonatkozó szándékáról. A felmondásról szóló értesítés egy évvel azt követően válik hatályossá, hogy a másik Szerződő Fél azt megkapta.

3. A jelen Megállapodás felmondására vonatkozó értesítés hatálybalépése előtt létesített beruházások tekintetében az 1—14. Cikk rendelkezései ettől a naptól számított további tizenöt évig hatályban maradnak.

Ennek hitelül a Kormányuk által kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak aláírták a Megállapodást.

Készült 2 eredeti példányban, Szingapúrban, 1997. április 17-én angol nyelven.

A Magyar Köztársaság A Szingapúri Köztársaság
Kormánya nevében Kormánya nevében”

3. § Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba, a Megállapodás rendelkezéseit azonban 1999. január 1-jétől kell alkalmazni.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2000. évi XXI. törvény

a Magyar Köztársaság és a Szingapúri Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén Szingapúrban, 1997. április 17-én aláírt Megállapodás és az azt kiegészítő Jegyzőkönyv kihirdetéséről*

1. § Az Országgyűlés a Magyar Köztársaság és a Szingapúri Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jöve-

delemadók területén Szingapúrban, 1997. április 17-én aláírt Megállapodást és az azt kiegészítő Jegyzőkönyvet e törvénnyel kihirdeti. (A Megállapodás megerősítéséről szóló jegyzékváltás 1998. december 18-án megtörtént, és az Egyezmény 1998. december 18-án hatályba lépett.)

2. § Az Egyezmény hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

„Megállapodás

a Magyar Köztársaság és a Szingapúri Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén

A Magyar Köztársaság és a Szingapúri Köztársaság

attól az óhajtól vezetve, hogy Megállapodást kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén, megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

A Megállapodás azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

A megállapodás hatálya alá tartozó adók

1. A Megállapodás azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai egységei vagy helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelemadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, illetve a jövedelem részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy az ingatlan vagyion elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által a bérek vagy fizetések teljes összege után fizetett adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre a Megállapodás kiterjed, különösen a következők:

a) Magyarországon:

- (i) a magánszemélyek jövedelemadója;
- (ii) a társasági adó

(a továbbiakban: magyar adó).

b) Szingapúrban:

- (i) a jövedelemadó

(a továbbiakban: szingapúri adó).

* A törvényt az Országgyűlés a 2000. március 21-i ülésnapján fogadta el.

4. A Megállapodás kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet a Megállapodás aláírása után a hatályban lévő adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

5. Amennyiben bármely Szerződő Állam adójogában bekövetkezett változás miatt kívánatosnak tűnik ezen Megállapodás valamely Cikkének módosítása anélkül, hogy a Megállapodás alapelveit érintenék, a módosítások végrehajthatók közös megegyezéssel diplomáciai jegyzékek cseréje útján, vagy bármely más, alkotmányos követelményeiknek megfelelő módon.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. A Megállapodás alkalmazásában, ha a szövegösszeállítás más nem kíván:

a) a „Magyarország” kifejezés földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;

b) a „Szingapúr” kifejezés a Szingapúri Köztársaságot jelenti;

c) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés Szingapúrt vagy Magyarországot jelenti a szövegösszeállításnak megfelelően;

d) az „adó” kifejezés a magyar adót vagy a Szingapúri adót jelenti a szövegösszeállításnak megfelelően;

e) a „személy” kifejezés magában foglalja a magánszemélyt, a társaságot és minden más személyi egyesületet, amely adóztatás szempontjából jogalanyként tekintendő;

f) a „társaság” kifejezés jogi személyeket vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személynek tekintendők;

g) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és a „másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását jelentik;

h) az „állampolgár” kifejezés a következőket jelenti:

(i) minden olyan magánszemélyt, aki az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik,

(ii) minden olyan jogi személyt, társulást vagy egyesületet és minden más jogalanyt, amely ezt a jogi helyzetét az egyik Szerződő Államban hatályban lévő jogszabályokból nyeri;

i) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Államban tényleges üzletvezetési hellyel rendelkező vállalkozás által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételeivel végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajó vagy légi jármű kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között közlekedik, vagy kizárólag ilyen helyek és a másik Szerződő Állam területi vizeire tartozó vizekben található természeti erőforrások feltárására vagy kiaknázására használt berendezések között;

j) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőket jelenti:

(i) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét,

(ii) Szingapúr esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.

2. A Megállapodásnak az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál a Megállapodásban meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek, ha a szövegösszeállítás más nem kíván, olyan jelentésük van, mint amit annak az Államnak a jogszabályaiban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre a Megállapodás alkalmazást nyer.

4. Cikk

Adóügyi illetőség

1. A Megállapodás alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki belföldi illetőségű egy Szerződő Államban annak a Szerződő Államnak az adóztatása szempontjából.

2. Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem magánszemély mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

1. A Megállapodás alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét részben vagy egészben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fiókot,

- c) az irodát,
- d) a gyárat,
- e) a műhelyt,
- f) a bányát, az olaj- és a földgázkutat, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más helyet.

3. A „telephely” kifejezés ugyancsak magában foglalja:

- a) az építési területet vagy az építkezést, a berendezési vagy összeszerelési munkálatokat, de csak abban az esetben, ha az legalább tizenkét hónapig áll fenn vagy tart;
- b) szolgáltatások nyújtását, beleértve a tanácsadó szolgáltatásokat is valamely Szerződő Államban belföldi illetőségű személy részéről alkalmazottak vagy más személyzet útján, ha azt több mint 6 hónapon át vagy összesen ugyanennyi időt kitevő több időszakon át folytatják a másik Szerződő Államban, bármely 12 hónapos időszakon belül.

4. a) E Cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem tekintendők „telephelynek”

- (i) az olyan üzleti helyek, amelyeket kizárólag a vállalkozás javai vagy áruinak raktározásának, kiállításának vagy szállításának céljára használnak;
- (ii) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy szállítás céljából tartanak;
- (iii) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azt egy másik vállalkozás feldolgozza;
- (iv) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat és árukat vásároljanak, vagy információt szerezzenek;
- (v) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag reklám, információszolgáltatás, tudományos kutatás vagy más hasonló tevékenység céljából tartanak fenn a vállalkozás részére, és amelyek előkészítő vagy kiegészítő jellegűek;
- (vi) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag az (i)–(v) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen tevékenységek kombinációjából adódó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

b) A jelen Cikk 4. a) pontja (i) és (ii) alpontjainak alkalmazásában a „szállítás” kifejezés az árukhoz csupán a szállítást jelenti, feltéve, hogy az nem rendszeres és nem párosul eladással.

5. Ha egy személy — kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezései alkalmazandók —, az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása érdekében tevékenykedik, akkor úgy kell tekinteni, hogy a vállalkozásnak telephelye van az elsőként említett Szerződő Államban, ha

a) ebben az Államban felhatalmazással rendelkezik — amellyel rendszeresen él — arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége javaknak és árukhoz a vállalkozás részére történő vásárlására korlátozódik; vagy

b) az elsőként említett Államban rendszeresen javak vagy áruk készletét tartja, amelyből rendszeresen kielégítendő rendeléseket a vállalkozás nevében.

6. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása nem tekintendő telephellyel bírónak a másik Szerződő Államban csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik Államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban lévő ingatlan vagyomból (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) élvez, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az „ingatlan vagyon” kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyekben a szóban forgó vagyon található. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdasági és erdészeti üzemekben használatos berendezéseket és az állatállományt, valamint az olyan jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékéért járó változó vagy állandó kifizetésekhez való jogot; hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései kiterjednek az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy bármilyen más felhasználási formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései kiterjednek a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre, valamint a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyomból származó jövedelemre is.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján fejt ki. Amennyiben a vállalkozás

ily módon fejt ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik Államban, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben a nyereség ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása üzleti tevékenységet fejt ki a másik Szerződő Államban ott lévő telephely útján, akkor mindkét Szerződő Államban olyan nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha teljesen önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló körülmények között, önálló üzleti kapcsolatot fenntartva azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók azok a költségek, amelyek a telephely működésével kapcsolatban merültek fel, beleértve az üzletvezetési és az általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

4. Amennyiben az információ, amely az illetékes hatóság rendelkezésére áll, nem elegendő annak eldöntésére, hogy mekkora nyereség tudható be egy vállalkozás telephelyének, a jelen Cikk nem érinti ezen Állam jogának alkalmazását az illető személy adókötelezettségének az illetékes hatóság egyedi döntéshozatala útján becsléssel történő megállapítására vonatkozóan, feltéve, hogy ezt a jogot, amennyire az illetékes hatóság rendelkezésére álló információk lehetővé teszik, a jelen Megállapodás elveinek megfelelően alkalmazzák.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel a Megállapodás más Cikkei külön foglalkoznak, e Cikk rendelkezései nem érintik azoknak a Cikkeknél a rendelkezéseit.

8. Cikk

Hajózás és légi szállítás

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyeresége csak ebben az Államban adóztatható.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának hajók nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztatható, de az ilyen nyereséget a másik Államban terhelő adót csökkenteni kell az ilyen adó 50 százalékának megfelelő összeggel.

3. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései alkalmazandók valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételtől származó nyereségre is.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Ugyanakkor ez az osztalék abban a Szerződő Államban és annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is megadóztatható, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban a kedvezményezett az osztalék hasznhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát abban az esetben, ha a kedvezményezett egy olyan társaság, mely az osztalékot fizető társaság tőkéjének legalább 25 százalékát közvetlenül birtokolja;

b) az osztalék bruttó összegének 10 százalékát minden egyéb esetben.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását arra a nyereségre vonatkozóan, amelyből az osztalékot fizetik.

3. a) A jelenlegi szingapúri szabályozás szerint, ha egy Szingapúrban belföldi illetőségű társaság osztalékot fizet egy Magyarországon belföldi illetőségű személynek, aki az ilyen osztalék hasznhúzója, azt Szingapúrban a nyereség vagy a jövedelem tekintetében fizetendő adón felül nem terheli adó. Ezen bekezdés nem érinti a szingapúri jogszabályok azon rendelkezéseit, mely szerint egy Szingapúrban belföldi illetőségű társaság által fizetett osztalék tekintetében fizetendő adó, amelyből a szingapúri adót levonták, vagy amelyből úgy kell tekinteni, mintha azt levonták vol-

na, módosítható, hivatkozással az osztalék fizetését közvetlenül követő szingapúri adóévnek megfelelő adókulcsra.

b) Amennyiben Szingapúr a Megállapodás aláírása után a Szingapúrban belföldi illetőségű társaság által fizetett osztalékot a társaság nyeresége vagy jövedelme után fizetendő adón felüli adóval terheli, az osztalék ilyen adóval terhelhető, de a Magyarországon belföldi illetőségű haszonhúzó által kapott osztalékot terhelő adó összhangban kell hogy legyen a 2. bekezdés rendelkezéseivel.

4. E Cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, „elsőbbségi” részvényekből, „elsőbbségi” jogokból, bányajegyekből, alapítói részvényekből vagy egyéb, nyereségrészesedést biztosító jogokból — kivéve a követeléseket —, vagy más társasági jogokból eredő olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak az adójoga szerint, ahol a felosztást végző társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

5. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy ebben a másik Államban lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

6. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a másik Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyereségére megállapított adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

7. a) Magyarországról származónak kell tekinteni az osztalékot, ha azt Magyarországon belföldi illetőségű társaság fizeti.

b) Szingapúrból származónak kell tekinteni az osztalékot:

- (i) ha azt Szingapúrban belföldi illetőségű társaság fizeti, vagy
- (ii) ha azt Malájziában belföldi illetőségű társaság fizeti Szingapúrból származó nyereségből, és amely Szingapúrban keletkezett osztaléknak minősül a Szingapúr és Malájzia között 1968. december 26-án aláírt kettős adóztatás elkerüléséről szóló megállapodás szerint.

8. Bármely Szerződő Állam Kormánya mentesül az adózás alól a másik Szerződő Államban lévő részvénytársaságnak részvényeiből származó osztalék tekintetében.

Nem adható meg ez a mentesség azonban nem közcélből tartott részvények tekintetében, és ha a részesedés meghatározó részesedés.

9. A 8. bekezdés alkalmazásában a „Kormány” kifejezés:

a) Magyarország esetében Magyarország Kormányát jelenti, és magában foglalja:

- (i) a Magyar Nemzeti Bankot,
- (ii) közjogi testületet, helyi hatóságot vagy bármely más intézményt, amelynek tulajdonosa teljesen vagy nagyrészt Magyarország Kormánya, aszerint, ahogy a Szerződő Államok illetékes hatóságai időről időre megegyeznek.

b) Szingapúr esetében Szingapúr Kormányát jelenti, és magában foglalja:

- (i) Szingapúr Monetáris Hatóságát, a Deviza Biztosok Tanácsát és a Szingapúr Kormánya Befektetési Részvénytársaságot,
- (ii) bármely céget vagy szervezetet, amelyet azért hoztak létre, hogy Szingapúr Kormányának tartalékait befektesse,
- (iii) közjogi testületet, helyi hatóságot vagy bármely más intézményt, amelynek tulajdonosa teljesen vagy nagyrészt Szingapúr Kormánya, aszerint, ahogy a Szerződő Államok illetékes hatóságai időről időre megegyeznek.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az ilyen kamat azonban abban a Szerződő Államban is, amelyben keletkezik, annak jogszabályai szerint megadóztatható, ha azonban a kedvezményezett az ilyen kamat haszonhúzója, az így számított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 5%-át.

3. A 2. bekezdés rendelkezéseire való tekintet nélkül,

a) a kamat, amelyet az egyik Szerződő Állam Kormánya a másik Szerződő Államból kap, mentesül az adózás alól a másik Szerződő Államban; és

b) a kamat, amelyet az egyik Szerződő Állam bankja kap, és ez a bank a kamat haszonhúzója is, mentesül az adózás alól a másik Szerződő Államban, ha a kamat fizetője a másik Szerződő Állam egyik bankja.

4. A 3. a) bekezdés alkalmazásában a „Kormány” kifejezés:

a) Szingapúr esetében Szingapúr Kormányát jelenti, és magában foglalja:

- (i) Szingapúr Monetáris Hatóságát;
- (ii) a Deviza Biztosok Tanácsát;
- (iii) a Szingapúr Kormánya Befektetési Részvénytársaságot, és

(iv) bármely intézményt, amelynek tulajdonosa teljesen vagy nagyrészt Szingapúr Kormánya, aszerint, ahogy a Szerződő Államok illetékes hatóságai időről időre megegyeznek.

b) Magyarország esetében Magyarország Kormányát jelenti, és magában foglalja:

(i) a Magyar Nemzeti Bankot,

(ii) a Magyar Export Hitel Biztosítási Rt.-t, és

(iii) bármely intézményt, amelynek tulajdonosa teljesen vagy nagyrészt Magyarország Kormánya, aszerint, ahogy a Szerződő Államok illetékes hatóságai időről időre megegyeznek.

5. E Cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat.

6. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz ebben a másik Államban, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

7. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezettnek, ha azt a Szerződő Állam Kormánya, annak politikai egysége, helyi hatósága, közjogi testülete vagy ott belföldi illetőségű személy fizeti. Ha azonban a kamatot fizető személy, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik az egyik Szerződő Államban, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik, felmerült, és ezt a kamatot ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor ezt a kamatot úgy kell tekinteni, mint ami abban az Államban keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.

8. Ha a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad a Megállapodás egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az ilyen jogdíj azonban abban a Szerződő Államban is, ahol keletkezik, annak az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, ha azonban a kedvezményezett a jogdíj hasznhúzója, az így számított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 5 százalékát. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozás alkalmazási módját.

3. E Cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés minden olyan jelleget terítést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos alkotások (beleértve a mozifilmeket, a televíziós és rádiós közvetítések céljára készült filmeket és szalagokat) mindenfajta szabadalmat, védjegy, ipari minta vagy modell, terv, titkos formula vagy eljárás felhasználásának vagy felhasználási jogának ellenértékéért fizetnek ki, valamint az ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért kapott térítést.

4. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója üzleti tevékenységet folytat ott lévő telephelye révén abban a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezettnek, ha azt maga az Állam, annak politikai egysége, helyi hatósága, közjogi testülete, illetőleg ott belföldi illetőségű személy fizeti. Ha azonban a jogdíjat fizető személy, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik az egyik Szerződő Államban, amellyel kapcsolatban a jogdíj fizetésekre vonatkozó kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor ezt a jogdíjat úgy kell tekinteni, mint ami abban a Szerződő Államban keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.

6. Ha a kifizető és a jogdíj hasznhúzója közötti, vagy a kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege ahhoz a használathoz, joghoz vagy információhoz viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e Cikk rendelkezéseit csak az utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, a Megállapodás egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

Tulajdon elidegenítéséből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy másik Szerződő Államban fekvő, a 6. Cikkben meghatározott ingatlantulajdon elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyontárgy részét képező ingó vagyontárgy, valamint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás gyakorlása céljára rendelkezésre álló ingó vagyontárgy elidegenítéséből származó nyereség megadóztatható ebben a másik Államban, beleértve az ilyen telephely (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből vagy az ilyen állandó bázis elidegenítéséből származó nyereséget is.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek, valamint az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyontárgyak elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az 1., 2. és 3. bekezdésekben említett vagyontárgyakon kívüli vagyontárgy elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

Önálló tevékenység

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű természetes személy szakmai szolgáltatásokból vagy egyéb önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve az alábbi körülmények fennállása esetén, amikor is az ilyen jövedelem megadóztatható a másik Szerződő Államban is:

a) ha a személy rendszeresen rendelkezésre álló állandó bázisa van a másik Szerződő Államban a tevékenység folytatása céljából; ebben az esetben csak olyan mértékben adóztatható a személy ebben a másik Szerződő Államban, amilyen mértékben jövedelme ennek az állandó bázisnak tudható be; vagy

b) ha a személy egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál többet tölt a másik Szerződő Államban bármely vonatkozó 12 hónapos időszakon belül; ebben az esetben csak olyan mértékben adóztatható a személy ebben a másik Államban, amilyen mértékben jövedelme ebben a másik Államban kifejtett tevékenységből származik.

2. A „szakmai szolgáltatás” kifejezés fogalma magában foglalja különösen az önálló tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési és oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, sebészek, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

1. A 16., 18., 19. és 21. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával a bér, a fizetés és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló munkára tekintettel kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkavégzés a másik Szerződő Államban történik. Amennyiben a munkát ott végzik, az abból származó térítés megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az 1. bekezdés rendelkezéseire való tekintet nélkül az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett Államban adóztatható, amennyiben az alábbi feltételek együttesen fennállnak:

a) a kedvezményezett egyfolytában vagy megszakításokkal nem tölt összesen 183 napnál többet bármilyen 12 hónapos időtartamon belül a másik Államban, és

b) a térítést olyan munkáltató fizeti, vagy olyan munkáltató nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban, és

c) a térítést nem a munkáltatónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett nem önálló munkára tekintettel kapott térítés csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló testületének tagjaként kap, megadóztatható ebben a másik Államban.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, úgymint színpadi, film, rádiós vagy televíziós művészként vagy zenészként vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségben kifejtett személyes tevékenységből, megadóztatható ebben a másik Szerződő Államban.

2. Amennyiben az előadóművész vagy sportoló ilyen minőségben személyesen kifejtett tevékenységével kapcsolatos jövedelem nem az előadóművésznél vagy

sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, akkor ez a jövedelem a 7., 14. és a 15. Cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül e Cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e Cikkben említett jövedelem adómentes abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejti, ha ezt a tevékenységet teljesen vagy jelentős részben bármelyik Szerződő Állam Kormányának, helyi hatóságának vagy közjogi testületének a közpénzeiből támogatják, vagy a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás keretében fejtik ki.

18. Cikk

Nyugdíjak

A 19. Cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek korábbi nem önálló munkára tekintettel, megadóztatható ebben az Államban.

19. Cikk

Közszolgálat

1. a) Az olyan nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy közjogi testülete vagy helyi hatósága fizet ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, egységének vagy közjogi testületének vagy helyi hatóságainak teljesített, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

b) Ez a térítés azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették, és a magánszemély ebben az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki

- (i) ennek az Államnak az állampolgára, vagy
- (ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából lett ebben az Államban belföldi illetőségű.

2. a) Minden olyan nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy közjogi testülete vagy helyi hatósága fizet ki, vagy az általuk létrehozott alapokból fizetnek ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, politikai egységeinek vagy közjogi testületeinek vagy hatóságainak teljesített, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Az ilyen nyugdíj azonban megadóztatható a másik Szerződő Államban, ha a magánszemély ebben a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű és ennek az Államnak állampolgára is.

3. A 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az olyan térítésekre és nyugdíjakra, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai egysége vagy közjogi testülete vagy helyi hatóságai által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetnek ki.

20. Cikk

Tanulók és gyakornokok

Az a természetes személy, aki közvetlenül a másik Szerződő Államban tett látogatása előtt az egyik Szerződő Államban belföldi illetőséggel bírt és a másik Szerződő Államban öt évet meg nem haladó ideig tartózkodik, kizárólag

a) mint az ebben a másik Szerződő Államban levő, elismert egyetem, főiskola vagy iskola tanulója,

b) mint kormányzati, vallási, jótékonyági, tudományos, irodalmi vagy oktatási szervezettől elsősorban tanulmány, kutatás vagy szakmai képzés célját szolgáló ösztöndíj, ellátmány vagy díj kedvezményezettje, vagy

c) mint üzleti gyakornok,

mentes az adó alól ebben a másik Szerződő Államban: (i) az ellátása, oktatása, tanulmányai, kutatásai vagy szakmai képzése céljára külföldről származó átutalások tekintetében, (ii) az ilyen ösztöndíj, ellátmány vagy díj összege tekintetében, és (iii) a 3600 szingapúri dollárt vagy 150 000 forintot meg nem haladó, vagy olyan összegű térítés tekintetében, amilyen összegben időről időre a Szerződő Államok illetékes hatóságai megegyeznek, amelyet bármely naptári évben kap az ebben a másik Szerződő Államban teljesített személyes szolgálatért; feltéve, hogy a 3600 szingapúri dollárt vagy 150 000 forintot meghaladó rész ennek a másik Államnak a joga szerint adóztatható marad, a Megállapodás egyéb rendelkezéseinek figyelembevételével.

21. Cikk

Tanárok, egyetemi tanárok és kutatók

1. Az a magánszemély, aki az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt a másik Szerződő Államban tett látogatását közvetlenül megelőzően, és aki valamely egyetem, felsőoktatási intézmény vagy más hasonló oktatási egység meghívása alapján látogat a másik Államba két évnél nem hosszabb időszakra, kizárólag abból a célból, hogy oktasson vagy kutasson, illetőleg mindkét tevékenységet folytassa az ilyen oktatási intézményben, mentesül minden az ilyen oktatásért vagy kutatásért járó térítés utáni adó alól ebben a másik Államban.

2. E Cikk rendelkezései nem terjednek ki a kutatásból származó jövedelemre, ha a vállalt kutatás elsősorban meghatározott személy vagy személyek magánérdekét szolgálja.

22. Cikk

Egyéb jövedelem

A Megállapodás előző Cikkeiben kifejezetten nem tárgyalt jövedelemtétel, melyek az egyik Szerződő Államban keletkeznek, megadóztathatók ebben az Államban.

23. Cikk

A kedvezmények korlátozása

1. Ahol a Megállapodás úgy rendelkezik (más feltételek fennállása mellett vagy azok nélkül), hogy a magyarországi forrásból származó jövedelem az adózás alól mentes Magyarországon, vagy csökkentett adókulccsal adózik, és a Szingapúrban hatályos jogszabályok szerint az említett jövedelem arra az összegre tekintettel esik adózás alá, amelyet Szingapúrba utalnak, vagy ott kapnak, és nem a jövedelem teljes összegére tekintettel, akkor Magyarországon a jelen Megállapodásban megengedett adó alóli mentesítés vagy az adó csökkentése a jövedelemnek csak azon részére vonatkozik, amelyet Szingapúrba utalnak vagy ott kapnak.

2. Ez a korlátozás azonban nem vonatkozik azon jövedelemre, amelyet Szingapúr Kormánya vagy Szingapúr illetékes hatósága által a jelen bekezdés céljára jóváhagyott bármely személy kap. A „Szingapúr Kormánya” kifejezés magában foglalja annak ügynökségeit és közjogi testületeit.

24. Cikk

A kettős adóztatás elkerülésének módszerei

1. A Szerződő Államok saját jogszabályai irányadók a jövedelem adóztatására az adott Államban, kivéve ahol a jelen Megállapodás kifejezetten az ellenkezőjéről rendelkezik. Ahol a jövedelem mindkét Szerződő Államban adóköteles, a kettős adóztatást a jelen Cikk 2. bekezdése szerint kell elkerülni.

2. a) Magyarországon a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

- (i) amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely a Megállapodás rendelkezéseivel összhangban Szingapúrban adóztatható, Magyarország az (ii) és (iii) pontokban foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adózás alól;
- (ii) amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételt élvez, amelyek a 10., 11. és 12. Cikk rendelkezéseivel összhangban Szingapúrban adóztathatók, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi

illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a Szingapúrban megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a Szingapútból származó ilyen jövedelemtételre esik;

- iii) ha ezen Megállapodás bármelyik rendelkezésével összhangban a Magyarországon belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem Magyarországon mentesül az adó aló, Magyarország mindazonáltal az ilyen belföldi illetőségű személy többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

b) Szingapúrban a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

Tekintettel Szingapúr azon jogszabályaira, melyek megengedik a Szingapúrtól különböző bármely országban fizetendő adó levonását a szingapúri adóból, a magyarországi forrásból származó jövedelem tekintetében fizetendő magyar adó akár közvetlenül, akár levonással beszámítható az ezen jövedelem tekintetében fizetendő szingapúri adóba. Amennyiben az ilyen jövedelem osztalék, melyet egy Magyarországon belföldi illetőségű társaság fizet egy Szingapúrban belföldi illetőségű társaságnak, és ez az osztalékot fizető társaságnak legalább 25 százalékát birtokolja, a beszámításnál figyelembe kell venni azt a társaságnak azon jövedelme tekintetében fizetendő magyar adót, melyből az osztalékot fizetik. A beszámított összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított szingapúri adónak azt a részét, amely az ilyen jövedelemtételre esik.

3. E Cikk 2. b) pontja értelmében azok az adók, amelyeket Szingapúrban elengedtek, vagy mérsékeltek a Szingapúr gazdasági fejlődésének elősegítését ösztönző különleges jogszabályok, vagy más olyan rendelkezések alapján, amelyeket később vezetnek be Szingapúrban ezen jogszabályok módosítása vagy kiegészítése céljából vagy ennek a Megállapodásnak a rendelkezései alapján, úgy tekintendők, mint amelyeket megfizettek, és ahol alkalmazhatók, beszámíthatók Magyarországon annak az adónak megfelelő összegben, amelyet akkor fizettek volna, ha ilyen elengedés vagy mérséklés nem történt volna.

25. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vehetők a másik Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Állam állampolgárai hasonló körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye nem adóztatható kedvezőtlenebbül ebben a másik Szerződő Államban, mint

e másik Szerződő Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásai.

3. Ez a Cikk nem értelmezendő oly módon, mintha az egyik Szerződő Állam köteles lenne

a) a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára bármilyen olyan személyi kedvezményt, mentességet vagy levonást biztosítani az adózás területén, mint amilyeneket a saját területén belföldi illetőségű személynek biztosít, vagy

b) a másik Szerződő Állam állampolgárai számára olyan személyi kedvezményt, mentességet vagy levonást biztosítani az adózás területén, mint amilyeneket nem ebben a Szerződő Államban belföldi illetőségű saját állampolgárainak vagy ennek a Szerződő Államnak adójogában meghatározott más magánszemélyeknek biztosít,

c) a másik Szerződő Állam állampolgárainak, akik ebben a Szerződő Államban belföldi illetőségűek, bármilyen mentességet vagy levonást biztosítani bármilyen formában, beleértve a saját állampolgárainak polgári kötelezettségeik és állandó lakhelyük alapján meghatározott adókulcsát.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozása, amelynek tőkéje egészben vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személytulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethető az elsőként említett Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. Amennyiben az egyik Szerződő Állam nemzeti politikájának és feltételeinek megfelelően gazdasági fejlődése elősegítésének érdekében adóosztónzókot biztosít állampolgárainak, az nem értelmezhető a jelen Cikk szerinti hátrányos megkülönböztetésnek.

6. E Cikkben az „adózás” kifejezés csak a Megállapodás hatálya alá tartozó adókat jelenti.

26. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam illetékes hatóságának intézkedése olyan adóztatást eredményez vagy eredményezhet a későbbiekben számára, amely nincs összhangban a Megállapodás rendelkezéseivel, úgy az illető Állam belső jogszabályaiban biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül az ügyet annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé terjesztheti, amelyikben belföldi illetőségű, vagy ha ügyére a 25. Cikk 1. bekezdése vonatkozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé, amelynek állampolgára. Az ügyet a Megállapodás rendelkezéseivel összhangban nem lévő

adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítéstől számított 3 éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezményvel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a Megállapodás értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről a Megállapodás nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések szellemében létrehozandó megállapodás elérése céljából közvetlenül érintkezhetnek egymással. Amennyiben szóbeli véleménycsere az egyetértés elérése érdekében célszerűnek látszik, úgy az ilyen véleménycsere lefolytatható olyan bizottságban, amely a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselőiből áll.

27. Cikk

Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai megadják egymás számára azt a tájékoztatást, amely a Megállapodás rendelkezéseinek vagy a Szerződő Államokban a Megállapodás hatálya alá tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához szükséges, amennyiben az ezek szerinti adózás nem ellentétes a Megállapodással.

A Szerződő Állam a kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kezeli, mint az ennek az Államnak a belső jogszabályai szerint megszerzett információt, és az csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) előtt fedhető fel, amelyek a Megállapodás hatálya alá tartozó adók kivetésével vagy beszedésével, azok érvényesítésével és a velük kapcsolatos peres eljárással vagy a jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. A tájékoztatást nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban nyilvánosságra hozhatják.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők oly módon, mintha valamelyik Szerződő Államot köteleznék:

a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedések hozatalára;

b) olyan információ átadására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint vagy a közigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

c) olyan információ átadására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, szakmai eljárást, vagy olyan információt fedne fel, amelynek nyilvánosságra hozatala ellentmondana a közrendnek (ordre public).

28. Cikk

Diplomáciai és konzuli képviseletek tagjai

A Megállapodás semmilyen módon nem érinti a diplomáciai és konzuli képviseletek tagjait a nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

29. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Felek értesítik egymást arról, hogy a Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. A Megállapodás az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek az időpontjában lép hatályba, és rendelkezései alkalmazandók

a) Magyarországon:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében a Megállapodás hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

(ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az olyan adókra, amelyek a Megállapodás hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adózási évre vonatkoznak ki.

b) Szingapúrban:

a szingapúri adó tekintetében a Megállapodás hatálybalépésének évét követő második naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adóévre.

30. Cikk

Felmondás

A Megállapodás mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. A Megállapodást diplomáciai úton annak hatálybalépésétől számított öt év után bármelyik Szerződő Állam felmondhatja úgy, hogy bármely naptári év vége előtt legalább hat hónappal a felmondásról értesítést küld. Ebben az esetben a Megállapodás hatályát veszti:

a) Magyarországon:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés átadásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett összegekre;

(ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében a felmondásról szóló értesítés átadásának évét követő első naptári év január 1-jével vagy azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra vonatkozóan.

b) Szingapúrban:

a szingapúri adó tekintetében a felmondásról szóló értesítés átadásának évét követő második naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adóévre.

Ennek hitelül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak a Megállapodást aláírták.

Készült két eredeti példányban, 1997. április hó 17. napján, angol nyelven.

A Magyar Köztársaság
nevében

A Szingapúri Köztársaság
nevében

JEGYZÉKVÁLTÁS **(Szingapúri jegyzék)**

1997. április 17.

(az aláíró neve és rangja)

Magyar Köztársaság

Uram,

A ma aláírt Megállapodás a Magyar Köztársaság és a Szingapúri Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén 10. Cikke 8. és 9. bekezdésének tekintetében nagy tisztelettel javaslatot teszek arra, hogy:

a) a 10. Cikk 8. bekezdését úgy kell értelmezni, hogy

(i) a „résztársaság” kifejezés a nyilvános alapítású résztársaságokat foglalja magában, akár jegyzik azokat az értéktőzsdén, akár nem, valamint a magánvállalatokat foglalja magában, és

(ii) egy résztársaság tőkéjében 25 százalék vagy nagyobb részesedés az adott társaságban fennálló meghatározó részesedésnek tekintendő; és

b) a 10. Cikk a) pontjának (ii) alpontját úgy kell értelmezni, hogy a 10. Cikk 9. bekezdése alapján a Magyarországon történő adózás alóli mentesítés szempontjából bármely, a Szingapúri Kormány tartálékainak befektetésére létrehozott társaságnak vagy testületnek egy olyan, a szingapúri illetékes hatóságtól származó igazolást kell benyújtania, hogy azt ilyen céllal hozták létre.

Abban az esetben, ha ezek a javaslatok elfogadhatók az Ön számára, úgy jelen jegyzék az Ön elfogadó jegyzékével együtt a Szingapúri Köztársaság és a Magyar Köztársaság közötti, a 10. Cikk 8. és 9. bekezdésére vonatkozó megállapodást hoz létre.

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy ismételten biztosítsam Önt nagyrabecsüléséről.

(az aláíró neve és rangja)
Szingapúri Köztársaság

(Magyar jegyzék)

1997. április 17.

(az aláíró neve és rangja)
Szingapúri Köztársaság

Uram,

Örömmre szolgált mai dátumú jegyzékének kézhezvétele, melynek tartalma a következő:

„A ma aláírt Megállapodás a Magyar Köztársaság és a Szingapúri Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén 10. Cikke 8. és 9. bekezdésének tekintetében nagy tisztelettel javaslatot teszek arra, hogy

- a)* a 10. Cikk 8. bekezdését úgy kell értelmezni, hogy:
- (i)* a „részvénytársaság” kifejezés a nyilvános alapítású részvénytársaságokat foglalja magában, akár jegyzik azokat az értéktőzsdén, akár nem, valamint a magánvállalatokat foglalja magában, és
 - (ii)* egy részvénytársaság tőkéjében 25 százalék vagy nagyobb részesedés az adott társaságban fennálló meghatározó részesedésnek tekintendő; és
- b)* a 10. Cikk *a)* pontjának *(ii)* alpontját úgy kell értelmezni, hogy a 10. Cikk 9. bekezdése alapján a Magyarországon történő adózás alóli mentesítés szempontjából bármely, a Szingapúri Kormány tartalékainak befektetésére létrehozott társaságnak vagy testületnek egy olyan, a szingapúri illetékes hatóságtól származó igazolást kell benyújtania, hogy azt ilyen céllal hozták létre.

Abban az esetben, ha ezek a javaslatok elfogadhatók az Ön számára, úgy jelen jegyzék az Ön elfogadó jegyzékével együtt a Szingapúri Köztársaság és a Magyar Köztársaság közötti, a 10. Cikk 8. és 9. bekezdésére vonatkozó megállapodást hoz létre.”

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy ismételten biztosítsam Önt nagyrabecsüléséről.

(az aláíró neve és rangja)
Magyar Köztársaság”

3. § Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba, az Egyezmény rendelkezéseit azonban Magyarországon a Megállapodás 29. Cikk 2. bekezdés *a)* pontja *(i)* alpontja alá eső adók tekintetében 1999. január 1-jén, vagy azt

követően keletkezett jövedelmekre, a 29. Cikk 2. bekezdés *a)* pontja *(ii)* alpontja alá eső adók tekintetében 1999. január 1-jén, vagy azután kezdődő bármely adózási évre kivethető adókra kell alkalmazni. A törvény rendelkezéseit Szingapúrban a Megállapodás 29. Cikk 2. bekezdés *b)* pontja alá eső adók tekintetében 2000. január 1-jén, vagy azután kezdődő bármely adóévre kell alkalmazni.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

**2000. évi XXII.
törvény**

**a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény,
valamint az országos népszavazásról és népi
kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény
módosításáról***

1. § A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 117. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg az eredeti szöveg számozása (1) bekezdésre változik:

„(2) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos határozatát nyolc napon belül a Magyar Közlönyben közzé kell tenni.”

2. § A Ve. 118. §-a a következő új (1) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg az eredeti (1)—(4) bekezdés számozása (2)—(5) bekezdésre változik:

„(1) A 130. § (1) bekezdése szerinti jogorvoslati határidő eredménytelen elteltét követő napon, jogorvoslat esetén az Alkotmánybíróság hitelesítő határozatot helybenhagyó döntésének a Magyar Közlönyben való közzététele napján az Országos Választási Iroda vezetője hitelesítési záradékkal látja el az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát. Az aláírásgyűjtést a hitelesítési záradékkal ellátott aláírásgyűjtő ív másolatával lehet megkezdeni.”

3. § A Ve. a következő 118/A. §-sal egészül ki:

„118/A. § (1) Ha az aláírásgyűjtést az országgyűlési képviselők, illetőleg a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek általános választásának napját megelőző 41. napig nem fejezik be, az addig összegyűjtött aláírásokat tartalmazó aláírásgyűjtő íveket legkésőbb a választás napját megelőző 40. napig át kell adni az Országos Választási Bizottságnak. Az aláírásgyűjtés az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 3. §-ának (2) bekezdésében meghatározott időtartam alatt szünetel.

* A törvényt az Országgyűlés a 2000. március 21-i ülésnapján fogadta el.

(2) A választás napját követő 41. napon az Országos Választási Iroda vezetője új hitelesítési záradékkal látja el az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát. Az aláírásgyűjtést kizárólag az új hitelesítési záradékkal ellátott aláírásgyűjtő ív másolatával lehet folytatni az Alkotmány 28/E. §-ában megállapított határidő lejártáig. A szünetelés időtartama a határidőbe nem számít be.”

4. § A Ve. 130. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet — az Alkotmánybírósághoz címezve — az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani.

(2) Az Országgyűlés népszavazást elrendelő, valamint kötelezően elrendelendő népszavazás elrendelését elutasító határozata elleni kifogást a határozat közzétételét követő nyolc napon belül lehet — az Alkotmánybírósághoz címezve — az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani. Az Országos Választási Bizottság a kifogás benyújtásáról haladéktalanul tájékoztatja az Országgyűlés elnökét, a népszavazást elrendelő határozat elleni kifogásról a köztársasági elnököt is.”

5. § A Ve. 132. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„132. § Az I—IX. fejezet, valamint a 118. § (2)—(5) bekezdése, a 119. §, a 121. §, a 122. § (1) bekezdése, a 123. §, a 126. és a 127. § rendelkezéseit a helyi népszavazáson az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.”

6. § A Ve. 133. §-a a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A helyi, illetőleg a területi választási iroda vezetőjének az aláírásgyűjtő ív hitelesítésével kapcsolatos döntését a helyben szokásos módon közzé kell tenni.

(4) A jogorvoslati határidő eredménytelen elteltét követő napon, jogorvoslat esetén a bíróság hitelesítő határozatot helybenhagyó döntése kézbesítésének napján a helyi, illetőleg a területi választási iroda vezetője hitelesítési záradékkal látja el az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát. Az aláírásgyűjtést a hitelesítési záradékkal ellátott aláírásgyűjtő ív másolatával lehet megkezdeni.”

7. § A Ve. 146. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„146. § (1) A helyi, illetőleg a területi választási iroda vezetőjének a népszavazás-kezdeményezés aláírásgyűjtő íveinek hitelesítésével kapcsolatos döntése ellen a közzétételétől számított tizenöt napon belül a helyi bírósághoz (Budapesten a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz), illetőleg a megyei bírósághoz lehet kifogást benyújtani.

(2) A képviselő-testület, illetőleg a közgyűlés népszavazást elrendelő, valamint kötelezően elrendelendő népszavazás elrendelését elutasító határozata ellen a határozat közzétételétől számított nyolc napon belül a helyi bírósághoz (Budapesten a Pesti Központi Kerületi Bírósághoz), illetőleg a megyei bírósághoz lehet kifogást benyújtani.”

8. § A Ve. 147. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„147. § A helyi népi kezdeményezés során a 118. § (2)—(5) bekezdése, a 119. §, a 133—140. § és a 146. § (1) bekezdésének rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.”

9. § A Ve. 148. §-ának *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(148. § A helyi, illetőleg a területi választási iroda vezetője akkor tagadja meg az aláírásgyűjtő ív hitelesítését, ha)

„*b)* az aláírásgyűjtő ív nem felel meg a 118. § (2)—(5) bekezdésében foglalt követelményeknek.”

10. § Az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 3. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg az eredeti szöveg számozása (1) bekezdésre változik:

„(2) Az országgyűlési képviselők, illetőleg a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek általános választásának napján, valamint az azt megelőző és követő 41 napon belül nem lehet aláírást gyűjteni.”

11. § Az Nsztv. 11. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„11. § A népszavazás kitűzésére irányuló állampolgári kezdeményezést — az aláírásgyűjtésnek a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 118/A. §-a szerinti szünetelése kivételével — az aláírásgyűjtő ív hitelesítését követő négy hónapon belül egyszer lehet benyújtani az Országos Választási Bizottság elnökéhez. A pótlólag benyújtott, a kezdeményezést kiegészítő aláíráások érvénytelenek.”

12. § Az Nsztv. 15. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„15. § A népszavazás időpontját a köztársasági elnök a jogorvoslati határidő eredménytelen elteltét — jogorvoslat esetén annak elbírálását — követő 15 napon belül tűzi ki.”

13. § Az Nsztv. 16. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A népszavazást az azt elrendelő országgyűlési határozat közzétételét — jogorvoslat esetén az annak elbírálását — követő 90 napon belüli időpontra kell kitűzni.”

14. § Az Nsztv. 19. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. § A népi kezdeményezést — az aláírásgyűjtésnek a Ve. 118/A. §-a szerinti szünetelése kivételével — az aláírásgyűjtő ív hitelesítését követő két hónapon belül egyszer lehet benyújtani az Országos Választási Bizottság elnökéhez. A pótlólag benyújtott, a kezdeményezést kiegészítő aláíráások érvénytelenek.”

15. § Ez a törvény 2000. április 1-jén lép hatályba.

Göncz Árpád s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Áder János s. k.,
az Országgyűlés elnöke

**A földművelésügyi és vidékfejlesztési
miniszter
11/2000. (III. 27.) FVM
rendelete**

**a vad védelméről, a vadgazdálkodásról,
valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény
végrehajtásának szabályairól szóló
30/1997. (IV. 30.) FM rendelet módosításáról**

A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 100. §-a (1) bekezdésének *a*

1. §

Az R. 2. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § (1) A vadászatra jogosultak (a továbbiakban: jogosult) hatósági nyilvántartásába társult vadászati jog gyakorlása esetén a földtulajdonosok vadászati közösségének a Vtv. 12. § (1) bekezdésének *a*

(2) A jogosultak hatósági nyilvántartásba vételére vonatkozó kérelem mintáját az *1. számú melléklet* tartalmazza. A kérelemhez mellékelni kell:

a) a Vtv. 12. §-ában foglaltokról hozott határozatok hitelesített példányát, társult vadászati jog esetén a vadászati jog gyakorlásának, illetőleg hasznosításának módjáról, feltételeiről szóló működési szabályzatot, továbbá a földtulajdonosok által gyakorolt vadászati jog esetén a földtulajdonosok megállapodását, a vadászati jog hasznbérbe adása esetén a hasznbérleti szerződést;

b) a vadászterületre vonatkozóan a vadászat helyi részletes rendjét rögzítő szabályzatot;

c) a vadászterületen a teljes vadászati évben vadászni jogosult vadászok névsorát, lakóhelyük címét és vadászjegyük vagy — a legalább egy teljes vadászati évre szóló bér vadászati szerződés esetén — a vadászati engedélyük számát.

(3) A hatósági nyilvántartásban a (2) bekezdésben foglalt adatokat érintő változást a jogosult — harminc napon belül — a vadászati hatóságnak köteles írásban bejelenteni.”

2. §

(1) Az R. 6. §-a (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Társult vadászati jog esetén a vadászterület földtulajdonosainak közössége a Vtv. 12. §-ában foglaltak szerinti határozathozatal részletes eljárási szabályait, vala-

mint a tulajdonosi közösség működési szabályait — a (2)—(8) bekezdésben foglaltakra is figyelemmel — saját maga állapítja meg. A tulajdonosi közösség működési szabályzatához a 20. számú melléklet mintát tartalmaz.”

(2) Az R. 6. §-a (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A Vtv. alkalmazásában a vadászterületnek minősülő ingatlan tulajdonjoga igazolásaként el kell fogadni:

a) az ingatlan tulajdoni lapjának hiteles másolatát;

b) az ingatlan széljegyzettel ellátott tulajdoni lapja esetén a tulajdon bejegyzése alapjául szolgáló okirat eredeti vagy közjegyzővel hitelesített másolati példányát (mindkét esetben a benyújtást a földhivatal az okiratokon igazolta);

c) az ingatlan tulajdonjogának földhivatali bejegyzéséről szóló határozat eredeti vagy közjegyző által hitelesített példányát;

d) a kárpótlási árverés során készült árverési jegyzőkönyvet vagy közjegyző által hitelesített példányát, valamint

e) az illetékes megyei földművelésügyi hivatal által hozott részarány-kiadási határozatot.”

(3) Az R. 6. §-a a következő (5)—(8) bekezdésekkel egészül ki:

„(5) Társult vadászati jog gyakorlása esetén a vadászati közösség döntése alapján a közösség nem vadászó földtulajdonos tagjait többelhasználati díj illeti meg, ami a vadászterületen vadászatot gyakorló vadászó tulajdonosok terhére állapítható meg. A használati viszonyok részletes szabályait — a működési szabályzat mellékleteként — írásbeli szerződésbe (megállapodás) kell foglalni.

(6) A vadászati közösség — illetve a képviselője — működése során felhasználható közös költség mértékét a vadászati jog gyakorlása vagy hasznosítása feltételei között, az éves költségvetésben előzetesen rögzíteni kell.

(7) A földtulajdonosok által nem igényelt hasznbérleti vagy többelhasználati díj részének felhasználásáról a tulajdonosi közösség — az igény érvényesítésére vonatkozó elévülés szabályaira is figyelemmel — határozatban rendelkezhet. A vadászati közösség megszűnéskor a tulajdonosoknak dönteniük kell a működésük során közös tulajdonukba került javak teljes körű felhasználásáról, illetve a közösséggel szemben esetlegesen fennálló követelés megosztásáról is.

(8) A vadászati közösséghez tartozó föld tulajdonjogának első alkalommal történő igazolását mindaddig el kell fogadni, amíg a változást a (3) bekezdés *a*)—*e*) pontjában felsorolt igazolások bármelyikével bejelentették.”

3. §

Az R. 7. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A határozathozatalban részt nem vett földtulajdonosok az illetékes szervezeteknél felvilágosítást kaphatnak, továbbá az iratokba betekinthetnek.”

4. §

Az R. 8. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. § Bérvadászati szerződés a jogosult által felajánlott meghatározott mennyiségű és minőségű vad elejtésén kívül a vadászterület meghatározott részére vonatkozó vadászati tevékenységre is köthető. A bérvadászati szerződés nem érinti a jogosultnak a Vtv. II—IV. és VI. fejezetében foglalt, a vad és élőhelyének védelmével, a vadgazdálkodással, a vadászattal és azok teljesítésével kapcsolatos törvényben előírt kötelezettségét és felelősségét.”

5. §

Az R. 9. §-a a következő (5)—(10) bekezdésekkel egészül ki:

„(5) A földtulajdonosok vadászati közösségének határozata akkor tekinthető érvényesnek, ha azt a tulajdonosok a hirdetményben megjelölt időpontban (határnap szerint) és a meghirdetett napirendet tárgyaló gyűlés keretében hozzák meg, legkésőbb a hirdetmény kifüggesztésére megszabott harmincnapos határidő lejártát követő hatvan napon belül.

(6) A képviselő — a vadászati hatóságnál történő közvétel kivételével — a Vtv. 14. §-ában meghatározott módon köteles minden alkalommal hirdetményben tájékoztatást közzétenni a földtulajdonosi kifizetések idejéről, helyéről és módjáról, továbbá legkésőbb tizenöt napon belül a földtulajdonosok vadászati közösségének gyűlésén hozott határozatokról.

(7) A földtulajdonosok vadászati közösségének képviselője — a Vtv. 14. §-ában meghatározott hirdetményi úton — köteles a földtulajdonosok vadászati közösségének gyűlését összehívni

a) a működési szabályzatban a pénzügyi beszámolásra meghatározott időszakonként, az éves költségvetés megállapításának, illetve a vadászati közösség működését lezáró pénzügyi beszámoló tárgyalására;

b) minden olyan esetben, amikor a földtulajdonosok vadászati közösségének képviselőjében olyan intézkedés válik szükségessé, amely meghaladná a működési szabályzatban, illetve a tulajdonosok korábbi határozataiban foglaltakat;

c) a földtulajdonosok vadászati közösségének megszűnése időpontját legalább hatvan nappal megelőzően;

d) amennyiben a határozat meghozatalát a földtulajdonosok Vtv. 12. §-ában foglaltak szerint számított egyharmada kezdeményezi.

(8) Haszonbérlet esetén a jogosult a haszonbérleti díjat a földtulajdonosok vadászati közössége képviselőjének — az általuk közösen meghatározott módon és rendben — köteles megfizetni.

(9) A Vtv. 14. § (6) bekezdésében foglaltak szerint a képviselő köteles az egyes földtulajdonosok tulajdoni hányadairól nyilvántartást készíteni, és a vadászati jogból a tulajdonosokra eső terhet, illetve hasznot a nyilvántartás szerint megosztani, illetve megfizetni.

(10) A megválasztott képviselő a földtulajdonosok vadászati közösségével való elszámolási kötelezettségét a földtulajdonosok vadászati közösségének működési szabályzatában meghatározott időszakonként a földtulajdonosi gyűlés elé terjesztett pénzügyi beszámolójával teljesíti. A beszámolót a közösség határozattal fogadja el.”

6. §

Az R. a következő 9/A. §-sal egészül ki:

(A Vtv. 16. §-ához)

„9/A. § A Vtv. alkalmazásában vadgazdálkodási létesítménynek, berendezésnek minősülnek a következők: a vadászterületen mesterségesen létesített vadetető és dagonya, takarmánytároló, szózó, vaditató, épített les, vadaskerti kerítés, épített vadbefogó, továbbá az apróvad tenyésztésére szolgáló létesítmény.”

7. §

Az R. 12. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„12. § (1) Vadaskert, vadspark létesítésének engedélyezéséről, illetve az engedélyben foglaltak felülvizsgálatáról a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium (a továbbiakban: minisztérium) a Vtv.-ben előírt eljárás szerinti határozat meghozatalához az illetékes vadászati hatóság véleményét kikéri.

(2) A vadászati célú vadaskert legkisebb kiterjedése

a) vaddisznó, illetve muflon esetében 200 ha,

b) más nagyvadfajok esetében 500 ha.

(3) Ha a vad szaporítása és tartása, illetve a vadászati hasznosítás megosztott vadaskerti egységekben történik, az egybefüggő vadászati célú területrészt terjedelmének meg kell felelnie a (2) bekezdésben foglaltaknak. Ez esetben a tartott vad elejtése kizárólag a vadászati célú egységben történhet. Állategészségügyi okból vagy a vad túlszaporodása miatt szükséges állomány szabályozás céljából, kérelemre a vadászati hatóság engedélyezheti a hivatásos vadász által lőfegyverrel történő állományapasztást a nem vadászati célú területrészen is.

(4) A vadaskert létesítésének engedélyezésére irányuló kérelem tartalmi követelményeit a 21. számú melléklet tartalmazza.

(5) A vadaskert egészében (minden egységében) biztosítani kell a vad természetes táplálkozási, rejtőzködési és — különösen a vadászati célú egységben — kiterési, illetve menekülési lehetőségét.

(6) Vadaskertben történő idényen kívüli vadászat — a vad szaporodására általánosan elfogadott etikai szabályok megtartása mellett, továbbá a vadászati hatóság részére történt előzetes bejelentés alapján — folytatható.

(7) A vad nem vadászati célú zárttéri tartásának minősül:
a) ha a vad zárttéri tartását részben vagy egészben nem vadászati célra végzik;

b) ha a vadaskertben tartható vad szaporítását, tartását szolgáló elkerített terület a vadaskerttől úgy áll külön, hogy a vad átjárása vagy lábbon való átterelése nem lehetséges.

(8) A vadaskertben tartott vadállomány hasznosítását a vadászati hatóság — a minisztérium létesítési engedélyében meghatározottak, továbbá az éves vadgazdálkodási terv szempontjai szerint, valamint a vad zárttéri tartására a Vtv. 32. § (1) bekezdésében foglaltak figyelembevételével — vadászati évenként engedélyezi. Az engedélyben meghatározza a vad kertbe történő kiengedését, hasznosítását, amelyhez kizárólag vadaskerti felhasználásra, külön „Z” (zárttéri) megjelölésű azonosító jelet ad ki.

(9) A vadállomány védelmével, fenntartásával, valamint az élőhely védelmével összefüggő kötelezettség megsértésének minősül, amennyiben a zártan tartott vad — ideértve a vadaskertet és a vadsparkot is — tartására, hasznosítására a jogszabályban, illetve a létesítési engedélyben vagy a vadászati hatóság határozatában foglalt előírásokat nem tartják be.”

8. §

Az R. 14. §-a (3)—(4) bekezdéseinek helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a (4) bekezdés jelölése (5) bekezdésre változik:

„(3) A Vtv. 30. § (1) bekezdése szerint tiltott csapdázási módszer a lábfogó csapóvas alkalmazása is.

(4) Élő vad befogása esetén az alkalmazott befogót a jogosult köteles legalább tizenkét óránként ellenőrizni. Éjszakai működés esetén az első ellenőrzést legkésőbb napkeltekor el kell végezni. A vadat a befogóból az észleléstől számított lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb kettő órán belül el kell távolítani.”

9. §

Az R. 15. §-a (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vadászterületen egy évnél hosszabb időtartamra mesterségesen létesített vadgazdálkodási, vadászati létesítményt a tájba illő módon, természetes anyagból kell készíteni.”

10. §

(1) Az R. 16. §-a (2)—(3) bekezdéseinek helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A nem vadászati rendeltetésű területen, valamint vadsparkban tartott nagyvad telepítését, illetve annak

vadászterületre (vadaskertbe) történő kihelyezését a vadászati hatóság vadászati évenként engedélyezi.

(3) A nem vadászati területről vagy vadsparkból a vadászterületre (vadaskertbe) telepített, kihelyezett nagyvadat jól felismerhetően, a vad teljes élettartamára marandó módon kell megjelölni, amiért a jogosult a felelős. Az ilyen vad átvevőjét tájékoztatni kell, és az állatkísérő okmányban a vad nem vadászati célú, zártan nevelt származását is fel kell tüntetni.”

(2) Az R. 16. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (2)—(3) bekezdés szerinti vad vadászata előtt a jogosult köteles a vadászt — a bérvadászt a bérvadászati szerződése keretében — a vad nem vadászati célú zártan nevelt származásáról tájékoztatni. A vadász a lőjegyzéken és a vadászati naplóban az ilyen vad elejtését „zártan nevelt vad” megjelöléssel köteles bejegyezni.”

11. §

Az R. 17. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Vtv. 38—39. §-ához)

„17. § A vadászati hatóság a Vtv. 38. § (3) bekezdésének c) pontja alapján a kötelezettség megszegésével összefüggő eljárása mellett, felszólítást követően vadászati tilalmat is elrendelhet, különösen, ha a jogosult a Vtv. 16—18. §, a 22—25. §, a 28—35. §, 38—39. §, 69—71. § és a 82—83. §-okban foglalt kötelezettségeinek nem tesz eleget.”

12. §

Az R. 18. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. § (1) A vadászati idényeket, valamint a vízivad fészkelési és vonulási szempontból nemzetközileg is kiemelt jelentőségű vízi élőhelyeket a 3. számú melléklet tartalmazza. Az egyes vadfajok vadászatára megállapított vadászati idényt ivar, korszoport, illetve trófeás vad esetén minőség szerint is kell érteni. A vadászati idény, ha annak kezdete vasárnapra vagy hétfőre esik, akkor kiterjed az azt megelőző egy, illetve kettő napra. Ha a vadászati idény vége péntekre vagy szombatra esik, akkor kiterjed az azt követő kettő, illetve egy napra is.

(2) A vízivad fészkelési és vonulási szempontból kiemelt jelentőségű, a 3. számú mellékletben felsorolt vízi élőhelyeken a vadászati hatóság — védett természeti területet érintően a természetvédelmi hatóság szakhatósági hozzájárulásával — szabályozza a vízivad vadászatának helyét, módját, idejét, gyakoriságát és a vadászható vadfajokat.

(3) A vadállomány védelme és a vad kímélete miatt vadászati idényre való tekintet nélkül haladéktalanul el kell ejteni a súlyosan beteg és mozgásképtelen, illetve a

súlyosan sérült és életképtelen vadat. Az ilyen elejtést a vadat elejtő vadász köteles a vadászati naplóban „beteg” megjelöléssel rögzíteni, és haladéktalanul bejelenteni a jogosultnak. A jogosult köteles az állategészségügyi okból elejtett vadat vizsgálatra alkalmas módon az elejtés helye szerint illetékes hatósági állatorvosnak bemutatni. A hatósági állatorvos az elejtés indokoltságáról külön jogszabály szerinti igazolást állít ki.

(4) Bérvadászat során állategészségügyi okból a Vtv. 73. §-ában felsorolt trófeás vad nem ejthető el.”

13. §

Az R. 19. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az üzemtervi időszak felének elteltekor a vadászati hatóság az üzemterv teljesítésének módjáról felülvizsgálatot tart.”

14. §

(1) Az R. 20. §-a (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az éves vadgazdálkodási tervet jóváhagyásra — a külön jogszabály szerinti vadállomány-becslési jelentéssel együtt — évente február 1. napjáig kell az illetékes vadászati hatósághoz jóváhagyásra benyújtani.”

(2) Az R. 20. §-a következő új (4)—(6) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az éves vadgazdálkodási tervtől tíz százalékot meghaladó mértékben való eltérést a vadászati hatóság előzetesen, kérelemre — a Vtv. 45. § (3) bekezdésében és 47. §-a (3) bekezdésében meghatározott módon — engedélyezheti.

(5) Az előzetesen nem engedélyezett eltérés a Vtv. 83. § (1) bekezdésének g) pontjában foglaltak szerint a vadgazdálkodási szabályok megsértésének minősül.

(6) Az éves vadgazdálkodási terv készítése, jóváhagyása során kárveszély esetén figyelembe kell venni a nem az adott vadászterületen szaporodó, de ott megjelenő és vadkárt okozó váltóvadat is. Az éves vadgazdálkodási tervben a hasznosítható vad mennyiségének jóváhagyásakor a vadászati hatóság a tervezett törzsállomány és szaporulat mellett a váltóvad mennyiségét, illetve arányát is vizsgálja.”

15. §

Az R. 22. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„22. § (1) A vadászterület vadgazdálkodásának egészét irányító munkakörű hivatásos vadász kivételével, a Vtv. 50. § (1) bekezdésében foglaltak szerinti igénybevételnek a hivatásos vadász szerződés alapján történő foglalkoztatása minősül.

(2) A hivatásos vadász működési területe — a vadászterület vadgazdálkodásának egészét irányító munkakörű hivatásos vadász kivételével — a több jogosult által történő közös igénybevétel esetén sem haladhatja meg a három-ezer hektárt.

(3) Hivatásos vadásznak minősül a jogosultnál az (1)—(2) bekezdésekben foglaltak szerint vadgazdálkodási szakfeladatokat ellátó személy, aki e rendelet szerint legalább középfokú szakirányú képesítéssel rendelkezik, vagy megfelel a (4) bekezdésben foglalt feltételeknek, továbbá e minőségében hatósági esküt tett és a vadászati hatóság hivatásos vadászként a nyilvántartásba veszi.

(4) Hivatásos vadászként alkalmazható — a vadászati hatóság előzetes engedélye alapján — az a személy is, aki legkésőbb 2002. szeptember 1. napjáig a középfokú szakirányú képesítést megszerzi, vagy ugyanezen időpontig igazolja, hogy megszakítás nélküli, legalább ötéves hivatásos vadászati munkavisztonnyal rendelkezik.

(5) A hivatásos vadászokra előírt feltételek megléte esetén hivatásos vadászként foglalkoztatható az őrzés feladatát ellátó halőr, mezőőr, valamint az erdő őrzésével megbízott erdészeti szakszemélyzet tagja, amennyiben a munkaköreikre megadott működési területek fekvése összefügg.

(6) A vadászati hatóság a hatósági esküt tett hivatásos vadászt a 7. számú melléklet I. része szerint veszi nyilvántartásba. A melléklet II. része tartalmazza a Magyar Országos Vadászakamara (a továbbiakban: vadászakamara) területi szervezetének a hivatásos vadász kamarai tagról vezetett nyilvántartás mintáját. A hivatásos vadász esküjének szövegét és az esküokmány formáját a 8. számú melléklet tartalmazza.

(7) A hivatásos vadász szolgálati igazolványa, az igazolvánnyal azonos sorszámú szolgálati jelvénye, valamint a szolgálati naplója mintáját a 9. számú melléklet tartalmazza.

(8) A hivatásos vadász igénybevételéről, működési területéről, igénybevételének megszűnéséről a jogosult köteles nyolc napon belül tájékoztatni a működésének helye szerinti vadászati, valamint rendőrhatóságot, továbbá a hivatásos vadász lakóhelye szerint illetékes vadászakamrát.”

16. §

Az R. 23. §-a (3)—(4) bekezdéseinek helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A hivatásos vadász kötelező egyenruhája: ünnepi öltöny, posztóöltöny, bélelhető kabát, kalap, téli sapka, sál, kesztyű, melyek kihordási ideje legfeljebb harminchat hónap, továbbá nyári öltöny, munkaruha, nyakkendő, ing, zokni és cipő, gumicsizma, bakancs, melyek kihordási ideje legfeljebb tizenkét hónap.

(4) A hivatásos vadász kötelező szolgálati felszerelése a következő: a vadászterület jellegének megfelelő szolgálati vadászlőfegyver tokkal, golyós lőfegyver esetén céltávcső-

vel, vadásztőr, táska, távcső tokkal, kézi lámpa, egyéni sebkötöző csomag, valamint a működési terület térképe.”

17. §

Az R. 26. §-a (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A hivatásos vadászt a szolgálati feladata teljesítése során elejtett vad után lődíjként a szolgálati lőfegyvere és annak öbnagysága figyelembevételével

a) az elejtett szarkáért, szajkóért és dolmányos varjúért tíz darab sörétes lőszer,

b) az elejtett kóbor kutyáért, valamint kóbor macskáért huszonöt darab sörétes vagy öt darab golyós lőszer,

c) február 1.—október 15. közötti időszakban elejtett rókaért hetvenöt darab sörétes vagy tizenöt darab golyós lőszer, október 16.—január 31. közötti időszakban történt elejtése esetén pedig huszonöt darab sörétes vagy öt darab golyós lőszer,

d) a jogosult által előírt állományszabályozás során elejtett nagyvad után három darab golyós lőszer illeti meg a jogosult költségére. A lődíj elszámolásának rendjét a jogosult állapítja meg.”

18. §

Az R. 27. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„27. § (1) Az azonosítójel a megjelölésre kötelezett vadfajokra egységes formátumú, a kiadása évében sorszámozott, egyszer használatos zárású fémszalag. Az azonosítójeleket a vadászati hatóság az éves vadgazdálkodási terv jóváhagyásakor, a vadászatra jogosult igényének megfelelő darabszámban adja ki. Az azonosítójelek kizárólag a jogosult vadászterületén és az éves vadgazdálkodási terv szerint hasznosításra jóváhagyott vadmennyiség erejéig használhatók fel. A jogosult a kiadott azonosítójelek felhasználásáról a következő vadászévre szóló igényével egyidejűleg — illetve ellenőrzés során a vadászati hatóság felhívására — köteles tételesen elszámolni. A jogosultnál lévő, fel nem használt azonosítójelek érvényességét a vadászati hatóság a következő vadászévre meghosszabbíthatja azzal a feltétellel, hogy először a maradványt kell felhasználni.

(2) Az azonosítójelet a nagyvad hátsó lábán a csánk fölött — a horgasinat (Achilles-ín) befoglalóan — a nagyvad birtokbavételét követően azonnal be kell helyezni. A vad elszállítását csak azonosítójellel történt megjelölését követően szabad megkezdeni.

(3) Az élő vad vadászterületről történő befogása és elszállítása, illetve a vadaskerti telepítés céljából történő befogás esetén, az azonosítójelet annak érvénytelenítésével kell felhasználni. Az így használt azonosítójel a szállítás egyéb okmányai mellett, a rendeltetés helyéig kíséri a befogott vadat.

(4) Az azonosítójel díja darabonként száz forint, amit a külön jogszabályban foglaltak szerint a 10032000-0122191-56000003 számú „Vadgazdálkodási tevékenységek” elkülönített kincstári számla javára, a vadászati hatóság által meghatározott módon készpénzben, készpénz-átutalási megbízással vagy átutalással kell teljesíteni.

(5) A jogosult az azonosítójelek használatának részletes szabályait a vadászat helyi részletes rendjéről szóló szabályzatban köteles megállapítani.

(6) Társas vadászat esetén a vadászat vezetője, egyéni vadászat esetén a vadász, illetve vendég- vagy bér vadászat esetében a kísérővadász, legkésőbb a vadászat megkezdése előtt köteles a jogosult által rendelkezésére bocsátott azonosítójeleket átvenni, a vadászat során magánál tartani, és használni.

(7) A vad vagy zsigerelt teste csak az azonosítójellel együtt szállítható. Az azonosítójelen szereplő adatokat a nagyvad felvásárlója, felhasználója vagy feldolgozója oly módon köteles a megfelelő bizonylatokba bejegyezni, hogy abból a vad vadászterületről való származása is megállapítható legyen. A behelyezett azonosítójelnek a vad csánkján történő megőrzése a vad — egésze vagy zsigerelt teste — feldolgozásáig kötelező.”

19. §

Az R. 29. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„29. § (1) A vadászati naplót a 11. számú melléklet I. részében foglalt minta szerint, területrészenként elkülönítve kell vezetni. Minden vadászatot új sorszámon, annak megkezdése előtt, saját kezű beírással kell naplózni. Egyéni vendég- vagy bér vadászat esetében a kísérővadász is bejegyezheti a vadászatot. A vadászat végén ugyanezen módon kötelező a vadászati naplóba bejegyezni a vadászat befejezését és az eseményeit. Az egyes naplóbeírásokat a bejegyzője — egyéni vadászat esetén a vadász, társas vadászat esetén a vadászatvezető, bér- és vendég vadászat esetén pedig a kísérővadász — köteles az aláírásával is hitelesíteni.

(2) A teríték-nyilvántartást a 11. számú melléklet II. részében foglalt minta szerint — külön nyilvántartásként — kell vezetni.

(3) A vadászjegyet, az egyéni lőjegyzéket, a vadászati naplót, a teríték-nyilvántartást és a jogosult által vezetett dokumentumokat a vadász, illetve a jogosult — az eredeti bejegyzésekkel — legalább ötévig köteles megőrizni.”

20. §

Az R. 32. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„32. § (1) A vadászjegyet és az egyéni lőjegyzéket az igénylő lakóhelye szerinti vadászkamara területi szervezete állítja ki, illetve érvényesíti.

(2) A vadászjegyet és az egyéni lőjegyzéket a vadászati évre kell kiállítani vagy érvényesíteni.”

21. §

Az R. 33. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:
„33. § (1) Az állami vadászjegy kiadásának és az egyéni lőjegyzék kiállításának, érvényesítésének díja vadászati évenként hatezer forint.

(2) A vadászjegy után fizetendő igazgatási szolgáltatási díj ötven százalékát a megyei vadáskamara — a külön jogszabályban foglaltak szerint — havonta köteles átutalni a 10032000-0122191-56000003 számú „Vadgazdálkodási tevékenységek” elkülönített kincstári számlára.

(3) A vadászjegyet érvényesítő és az első alkalommal vadászjegyet váltó vadászokról, hivatásos vadászokról a megyei vadáskamara a nyilvántartás változását — a (2) bekezdésben foglalt átutalással egyidejűleg — havonta köteles megküldeni a vadászati hatóságnak.”

22. §

Az R. 34. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:
„34. § A vadászati engedély után fizetendő igazgatási szolgáltatási díj minden megkezdett harminc napra hat-ezer, a teljes vadászévre ötvenezer forint, melyet — a külön jogszabályban foglaltak szerint — a 10032000-0122191-56000003 számú „Vadgazdálkodási tevékenységek” elkülönített kincstári számla javára a vadászati hatóság által meghatározott módon készpénzben, készpénz-átutalási megbízással vagy átutalással kell teljesíteni.”

23. §

Az R. 35. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:
„35. § (1) Ha a vadászati engedély kiadása iránti kérelmet a vadász az ügyével megbízott vadászatszervező útján nyújtja be, a vadászati hatóság kérheti a szervező vadászattási tevékenység folytatására való jogosultsága igazolását.

(2) A vadászatszervező kereskedelmi tevékenység gyakorlásának külön jogszabály szerinti nyilvántartásba vételéhez a minisztérium egyetértése szükséges.

(3) A vadászati engedélyt — amennyiben az több vadászati hatóság illetékességi területén történő vadászatra szól — a tervezett első vadászat helye szerint illetékes vadászati hatóság állítja ki. Ilyen esetben a vadászati hatóság az engedély adatait haladéktalanul átjeleníti a további vadászat helye szerinti vadászati hatóságnak.

(4) A vadászati engedéllyel rendelkező vadász bérvadászatát — a vadászat megkezdése előtt legalább huszonegy órával — a jogosultnak kell bejelentenie az érintett vadászterület szerinti illetékes vadászati, valamint védett természetű terület esetében a természetvédelmi hatósághoz.”

24. §

Az R. 36. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:
„36. § (1) A vadászjegyet vagy a vadászati engedélynek a Vtv. 65. § (1) bekezdés *a)*—*b)* pontja szerinti visszavonására irányuló eljáráshoz a vadász felelősségét jogerősen megállapító szerv köteles értesíteni a vadász lakóhelye szerinti vadászati hatóságot.

(2) A Vtv. 65. § (1) bekezdésének *b)* pontja alkalmazásában védett vadfaj elejtésének minősül a természetvédelmi oltalom alatt álló állatfaj egyedének vagy bármely fejlődési alakjának elejtése vagy elfogása.

(3) A Vtv. 65. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a vadászjegyet vagy a vadászati engedélyt visszavonó határozatában a vadászati hatóság köteles rendelkezni a visszavonás időtartamáról is.”

25. §

Az R. 37. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:
„37. § (1) A miniszter — a Vtv. 66. § (3) bekezdésében foglaltak szerint — a vizsga tartalmi feltételeit, valamint a Vadászvizsga Szabályzatot a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítőben teszi közzé.

(2) Vadászvizsgára a vadász lakóhelye szerinti területi vadáskamaránál lehet jelentkezni.

(3) Nem kell vadászvizsgát tenni annak, aki

a) erdészeti, mezőgazdasági, közép- vagy felsőfokú szakoktatási intézményben a vadászat-vadgazdálkodás tananyagát felölelő tantárgyból eredményes vizsgát tett — ami a fegyverismeretre és -használatra vonatkozó elméleti és gyakorlati ismeretekre is kiterjedt —, és ezt az oktatási intézmény hiteles okiratban igazolja;

b) felsőfokú vadgazdálkodási szakirányú végzettséget szerzett;

c) vadgazdálkodási technikus oklevelet szerzett;

d) vadász-vadtenyésztő szakmunkás képesítéssel rendelkezik.

Az *a)*—*d)* pontokban felsorolt szakképesítések a fegyverismeretre és -használatra vonatkozó vizsgarész letétele alól is mentesítenek.

(4) A vadászvizsgára tizenhét éves kortól lehet jelentkezni, a meghirdetett vizsga időpontját megelőzően legalább kilencven nappal.”

26. §

Az R. 38. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:
„38. § A vadászvizsga díja hétezer forint. A ragadozó madárral való vadászatra, illetve a vadász-íjászatra feljogosító kiegészítő vizsga díja a vadászvizsga mindenkorijának ötven százaléka. A díjat jelentkezéskor a vadáskamara területi szervezeténél készpénzben vagy készpénz-átutalási megbízással kell teljesíteni.”

27. §

Az R. 39. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„39. § A vadászvizsga bizonyítvány — amit a vadászkamara ad ki — az elméleti és a gyakorlati vizsgarészek eredményes letételét tanúsítja. A vizsgáztatásról és a kiadott bizonyítványokról a vadászkamara nyilvántartást vezet. A vadászvizsgáról kiadott bizonyítvány mintáját, a jelentkezés és nyilvántartás mintáját, valamint a vadászvizsga főkönyvét a 13. számú melléklet tartalmazza.”

28. §

(1) Az R. 40. §-a (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Apróvadat sörétes vadászlőfegyverből kilőtt söréttel, nagyvadat golyós vadászlőfegyverrel szabad elejteni. Vadászati célra legalább 2 mm-től legfeljebb 4,5 mm-ig terjedő átmérőjű sörét használható.”

(2) Az R. 40. §-a következő új (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Vadbefogó hálóval kizárólag a zárttéri tenyésztésből származó kibocsátott fácán, továbbá a mezei és üregi nyúl, gímszarvas, dámszarvas, valamint őz fogható be.”

29. §

Az R. 42. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„42. § (1) A vadászb fajtacsoportba a Federation Cynologique Internationale (F.C.I.) által vadászkutyaként elfogadott és nyilvántartott fajták közül az apróvad és nagyvad vadászatára, valamint kotorékmunkára Magyarországon jellemzően használt fajták tartoznak. Ezek — fajtakörök szerint — az alábbiak:

1. kontinentális vizslák — magyar és német vizsla fajták;
2. angol vizslák — pointer és angol-, ír- és gordon szetterek;
3. kajtatóebek — spánielek, fűrjészeb;
4. retrieverek — golden- és labrador retrieverek;
5. tacskók;
6. terrierek — foxterrierek, welsh és jagd terrierek;
7. véredek — hannoveri, bajor és angol véredek;
8. kopók (a falkakopók kivételével) — erdélyi kopó, bassethund;
9. agarak (vadászati hagyományörző fajtafenntartásban) — magyar agár.

(2) Az (1) bekezdésben fel nem sorolt kutyafajták esetében a külön jogszabály szerint elismert tenyésztő szervezet a minisztériumnál kérelmezheti a fajta vadászkutya fajtacsoportba való előzetes felvételét.

(3) A minisztérium a (2) bekezdésben foglalt kérelmet — az Országos Magyar Vadászkamara javaslata alapján — az állattenyésztésről szóló külön jogszabályok figyelembevételével bírálja el. A jóváhagyás akkor adható meg, ha a

felvételre kért fajta megfelel a vadászb fajtacsoport egészére, illetve a fajtakörökre az (1) bekezdésben előírt általános feltételeknek.”

30. §

Az R. a következő 42/A. §-sal egészül ki:

„42/A. § (1) A 42. §-ban a vadászb fajtacsoportban fajtakörönként felsorolt vagy a minisztérium által a fajtacsoportba előzetesen felvett, vadászon jellemzően használt fajták (a továbbiakban: vadászkutya fajták) vadászati alkalmassági követelményeit az adott fajta vizsga- és versenyszabályzatában — a külön jogszabályban meghatározottak szerint — az elismert tenyésztő szervezet köteles meghatározni. A vadászkutya fajták munkavizsgájának a fajtakörnek megfelelő vadászati kiképzettség felmérésére is ki kell terjednie. Ez a vizsga vagy vizsgarész egyben igazolja az adott vadászkutya vadászati alkalmasságát is.

(2) A vadászkutya-fajták vizsga- és versenyszabályzata vadászati alkalmassági követelményeit a 42. § (1) bekezdésben felsorolt fajtakörönként — és amennyiben indokolt, fajtánként — az apró- és nagyvad vadászat, továbbá a kotorékmunka során adódó feladatok szerint kell meghatározni.

(3) Az (1)—(2) bekezdésben foglalt követelményeket az Országos Magyar Vadászkamara javaslata alapján a minisztérium hagyja jóvá, és a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítőben teszi közzé.

(4) Vadászkutyák vadászati alkalmassági vizsgáin csak az a személy minősíthet, aki teljesítmény-bírói igazolvánnyal és egyidejűleg érvényes vadászjeggyel is rendelkezik. A minősítést végző jogosult a megfelelő vadászati kiképzettséget is tanúsító bizonyítványt (a továbbiakban: vadászkutya munkavizsga bizonyítvány) kiállítani. A vadászkutya munkavizsgákon biztosítani kell, hogy a szabályzatban megadott munkateljesítmény feltételeknek megfelelő, az adott fajtakörbe tartozó egyéb fajtájú vagy fajtakeverék vadászkutyák is vizsgát tehessenek.

(5) A vadászkutya-fajták vizsga- és versenyszabályzatának tartalmaznia kell a vadászkutya teljesítmény-bírói kijelölésének, valamint a vadászkutya munkavizsga igazolásának, nyilvántartásának rendjét is.

(6) A vadászon — a vaddisznó hajtóvadászata kivételével — kizárólag az adott fajtakörre meghatározott és az alkalmazott vadászati módnak is megfelelő vadászkutya munkavizsgát igazoltan teljesített vadászkutya használható. A vadászat során a vadászkutya vezetője a munkavizsga bizonyítványt vagy ennek hiteles igazolását köteles magánál tartani, és a vadászathoz szükséges dokumentumok ellenőrzésére feljogosított személy felhívására bemutatni.

(7) A vadászkutyát — a kotorékebek kivételével — vadászterületen folytatott munka közben jól látható és az állat egészségét, biztonságát nem veszélyeztető megkülönböztető jelzéssel kell ellátni.

(8) A jogosult — eltérő megállapodás hiányában — köteles a vadászterület jellegének megfelelő munkavizsgálattal rendelkező vadászkutyát tartó és azt a vadászaton rendszeresen vezető hivatásos vagy más vadász részére a kutya tartásának igazolt költségei legalább ötven százalékát megtéríteni.

(9) A vadászkutya vadászaton történő használata szabályainak megsértése a vadászati rendje megsértésének minősül.”

31. §

Az R. a következő 42/B. §-sal egészül ki:

„42/B. § (1) Vadászterületen vadászkutya teljesítményvizsgálata és minősítése céljából — a képesség- és tenyésztésvizsga, illetve a mezei verseny kivételével — verseny, illetve vizsga augusztus 1.—február 28. között rendezhető. A február 28.—augusztus 1. közötti időszakban tartott rendezvényekhez vagy vadászgyakoroltatásához kizárólag tenyésztésből kihelyezett apróvad használható.

(2) A vadászterületen az (1) bekezdés szerinti rendezvények lebonyolításához, illetve a vadászkutyák gyakoroltatásához a jogosult előzetes hozzájárulása is szükséges.

(3) Vérebversenyhez a vadászati szándékos sebzése tilos. Vérebverseny kizárólag előre meghatározott időpontban lefolytatott hajtó-, illetve terelővadászat után rendezhető meg.”

32. §

(1) Az R. 43. §-ának (1), (2) és (5) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A vadász a vadászati megkezdése előtt köteles a jogosultnál az előírt rendben jelentkezni. Egyéni vadászati esetén — ha ettől eltérő helyi szabályt nem állapítanak meg — a jogosultnál való jelentkezésnek minősül a vadászati napló vezetésére meghatározott szabályok szerinti bejegyzése is. A vadász e rend szerinti jelentkezésével a jogosult hozzájárulása a vadászathoz megadottnak tekintendő. Egyéni vadászati módok esetén a jogosult köteles a vadászati rendjére vonatkozó rendelkezéseit ismertetni, továbbá azt a vadászati naplóba is bejegyezni.

(2) A jogosult a vadászati részletes rendjét a vadászterületnek megfelelően, a helyi viszonyok szerint köteles megállapítani.”

„(5) A társas vadászati ütemtervét a jogosult köteles legkésőbb szeptember 30-ig az illetékes vadászati hatóságnak, rendőrhatalóságnak, valamint — a természetvédelem alatt álló területre vonatkozóan — a természetvédelmi hatóságnak írásban megküldeni, és az esetleges változást — legkésőbb a vadászati kezdetét két nappal megelőzően — bejelenteni.”

33. §

(1) Az R. 44. §-a (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A vadászterületen a jogosult azoknak az egyéni vadászó személyeknek a közvetlen (együtt tartózkodó) kíséretéről köteles gondoskodni, akik a biztonságos vagy szakszerű vadászathoz szükséges helyi ismeretekkel nem rendelkezhetnek, vagy ezt kérik. Kísérőként a jogosult elsősorban a hivatásos vadászt köteles megbízni, illetve — ha a körülmények ezt nem teszik lehetővé — e feladatra alkalmas, vadászeggyel rendelkező vadász is megbízható. Minden esetben kötelező az egyéni vadászó, bér vadászati szerződéssel rendelkező személy mellé közvetlen kíséret személyt állítani. Társas vadászati mód esetén a kíséretéről a vadászati rendjének megfelelően kell gondoskodni, amelynek során a kíséret meghatározott területre irányított is lehet.”

(2) Az R. 44. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A jogosult évente legalább egy alkalommal köteles balesetvédelmi oktatást tartani a vadászatra vonatkozó szabályokról; erről jegyzőkönyvet kell felvenni. A vadászati vezető, illetve egyéni vadászati esetén a kíséret köteles a vadászati megkezdése előtt balesetvédelmi eligazítást tartani, amit a résztvevők aláírásukkal igazolnak.”

34. §

Az R. 45. §-a (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vadászterület államhatárral határos részének kivételével a vadászterület határától számított háromszáz méteren belül lesvadászati folytatni, vadgazdálkodási berendezést, vadbefogót, szórót létesíteni, működtetni csak a szomszédos vadászterületek jogosultjával kötött megállapodás alapján szabad.”

35. §

Az R. 46. §-a (4) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Vaddisznó és róka éjszakai vadászati vadászati köteles magánál tartani és használni keresőtávcsövet, céltávcsövet, valamint kézilámpát, továbbá — ha a vadászati hatóság az eseti használatát külön engedélyezte — a fegyverlámpát.”

36. §

Az R. 47. §-ának (3)—(4) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A vadászkutya kiképzése céljából — a vadászatra jogosult kérelmére — a vadászati hatóság a (2) bekezdés szerinti társas vadászati folytatása alól felmentést engedélyezhet.

(4) Nagyvad terelővadászaton lőhető a vaddisznó, a dämtehén, -ünő, -borjú, a muflonjuh, -jerke, -bárány, továbbá a 40. § (3) bekezdésében felsoroltak, valamint a vadászati hatóság külön engedélyével a gímtehén, -ünő, -borjú.”

37. §

(1) Az R. 48. §-a (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A vadászatra vonatkozó szabályok, illetve utasítások megszegőjét a vadászatvezető figyelmezteti, súlyosabb esetben a vadászból kizárja. A hajtás megindítását és végét a vadászatvezető a vadászat résztvevői számára köteles egyértelműen jelezni. A hajtás lefújása után tilos lövést leadni, kivéve — a vadászatvezető előzetes eligazítása alapján — a sebzett vad terítékre hozását. A hajtás lefújása után szabálytalanul lövést leadó vadászt a vadászatvezető köteles a napi vadászból kizárni.”

(2) Az R. 48. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A vadászat nem kezdhető meg a biztonságos lefolytatását akadályozó körülmény esetén. A vadászat biztonságos lefolytatását akadályozó bármely körülmény fellépése esetén a vadászatot be kell szüntetni.”

38. §

Az R. 49. §-a (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A töltött vadászlőfegyver a vadászat során biztosítva a vállon vagy kézben tartva, a csőtorkolattal felfelé hordható. A vadászlőfegyvert megtölteni, illetőleg csőre tölteni csak akkor szabad, amikor a vadászat megkezdődött. A vadászlőfegyvert mindig úgy kell kezelni, hogy az még véletlen elsülés esetén se okozhasson személyi sérülést vagy anyagi kárt. A vadászlőfegyvert csak a lövés előtt szabad tűzkész, illetve golyós lőfegyver elsütő billentyűjét gyorsított állapotba helyezni. Ha a lövés elmarad, a vadászlőfegyvert haladéktalanul ismét biztosítani, a golyós lőfegyver gyorsítóját feszteleníteni is kell. A vadászlőfegyvert terepakadályokon történő áthaladások megkezdése előtt, magasleslétra használata előtt, a fegyver meghibásodásakor, a vadászat során tartott szünetekben, valamint a vadászat befejezésekor előbb ki kell üríteni, és a kiürített fegyvert a többi vadász számára is láthatóvá tenni.”

39. §

Az R. 50. §-a (2) és (4) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Vaddisznó vadászatánál hajtóként az a személy alkalmazható, aki legalább a 16. életévét, apróvad vadászatánál pedig a 14. életévét betöltötte. Apróvad vadászaton töltőgetőként csak érvényes vadászjeggyel rendelkező, erre kioktatott személyt szabad alkalmazni.”

„(4) Sebzett, beszorított vagy lefogott nagyvadat a hajtónak nem szabad megközelítenie. Ha a vadászat során a vad támadása miatt valakit veszély fenyeget, a szomszéd vadász köteles haladéktalanul segítségére sietni.”

40. §

(1) Az R. 51. §-a (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Minden vadászházban, illetve a vadászati napló elhelyezésére szolgáló helyen elsősegélynyújtó felszerelést kell tartani. A társas vadászat színhelyére elsősegélydobozt kell vinni. Erről, valamint az elsősegélynyújtó felszerelések szükség szerinti pótlásáról a vadászatvezető gondoskodik. Egyéni és társas vadászat során minden vadász köteles egyéni sebkötöző csomagot magánál tartani. A vadászattal kapcsolatos építményeket és egyéb berendezéseket a biztonsági követelményeknek megfelelően kell létesíteni és üzemben tartani.”

(2) Az R. 51. §-a (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a lőfegyverrel okozott vadászati baleset társas, vagy legalább kettő egymással kapcsolatot tartó vadász egyéni vadászatán történt, a vadászatvezető, illetőleg a balesetet észlelő vadász köteles a vadászatot azonnal leállítani. Azokat a vadászokat, akiknek a baleset előidézésében vagy körülményeinek tisztázásában szerepe lehet, vissza kell állítani arra a helyre, ahol a sérülés bekövetkezésekor tartózkodtak, illetőleg helyben maradásra kell felszólítani. Tisztázni kell a baleset alkalmával a vad mozgásának irányát, elejtése helyét, a vadászok lövés idején elfoglalt helyzetét, illetve haladásuk irányát, a lőirányokat, a lövés körülményeit, valamint azt, hogy ki adott le lövést.”

(3) Az R. 51. §-a (7) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Minden vadász- és szolgálati lőfegyverrel okozott személyi sérüléssel járó balesetet haladéktalanul be kell jelenteni az illetékes rendőr- és vadászati hatóságnak. A jelentésnek tartalmaznia kell a baleset előidézésében vagy körülményeinek tisztázásában jelenlevők személyi azonosító adatait, valamint az esemény helyét, időpontját, a sérülés jellegét és a megtett, illetőleg tervezett intézkedéseket.”

41. §

Az R. 52. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A jogosult a vadászati engedéllyel elejtett vad trófeáját az elejtés helye szerint illetékes vadászati hatóságon kívül bírálatra bemutathatja a Győr-Moson-Sopron, Vas, Zala, Tolna, Fejér vagy Pest megyei vadászati hatóságok valamelyikénél is. Ez esetben a trófeát elbíráló hatóság a bírálata eredményét hivatalból jelenti az elejtés helye szerinti vadászati hatóságnak.”

42. §

(1) Az R. 53. §-ának (2)—(4) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A hivatásos vadász köteles a működési területén elejtett vad trófeáját — a jogosult rendelkezésének megfelelően — bírálatra kikészíteni, és a bírálattig tárolni.

(3) A vadászati idényen kívül, hatósági engedéllyel elejtett vad trófeáját legkésőbb az elejtéstől számított harminc napon belül kell bírálatra bemutatni.

(4) Az állategészségügyi okból elejtett, elhullott vagy a jogosulatlan vadászat során elejtett és lefoglalt, valamint a gépjárművel való ütközés során elpusztult vad trófeáját kötelező — a (3) bekezdésben foglaltak szerint — bírálatra bemutatni.”

(2) Az R. 53. §-a a következő (5)—(7) bekezdésekkel egészül ki:

„(5) A Vtv. 73. § (1)—(2) bekezdésében felsorolt vadfajok trófeájának bemutatási kötelezettségét a vadfaj egyedének ivara és minősége figyelembevételével a 3. számú mellékletben foglalt vadászati idény szerint kell teljesíteni.

(6) A vadászterületen a hullott agancsot, illetve az elhullott vad trófeáját a jogosult előzetes írásbeli hozzájárulásával szabad gyűjteni.

(7) A vad származékainak a jogosult hozzájárulása nélküli gyűjtése esetén a Vtv. 84. §-a (1) bekezdésének g) pontja szerinti rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.”

43. §

Az R. 55. §-ának (1)—(2) és (4) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A vadászati hatóság a trófea bemutatását, illetve bírálatát a vadászatra jogosult teríték nyilvántartásában vagy a jogosult által a bírálatra benyújtott, a 11. számú melléklet III. részében foglaltak szerinti trófea bírálati jegyen aláírással és bélyegzővel igazolja. A vadászati hatóság az elbírált trófeán — a vaddisznóagyar és a vadászati engedéllyel elejtett vad trófeája kivételével — a jobb oldali agancstövet, illetve a szarvcsapot mechanikus befúrással is megjelöli.

(2) A trófea kivitelénél a vadászati hatóság trófea bírálati jegyen adott igazolását a vámhatóságnak felhívásra be kell mutatni. Az elhullott vagy egyéb nem közvetlen elejtésből származó trófea, illetve hullott agancs kiviteléhez a vadászati hatóság a 15. számú melléklet II. részében foglalt kivételi engedélyt kell bemutatni.”

„(4) A trófea bírálatáért a bemutatásra kötelezettnek igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni a 15. számú melléklet I. részében foglaltak szerint. A trófeabírálat díját — a külön jogszabályban foglaltak szerint — a 10032000-0122191-56000003 számú „Vadgazdálkodási tevékenységek” elkülönített kincstári számla javára a vadászati hatóság által meghatározott módon készpénzben, készpénz-átutalási megbízáson vagy átutalással kell teljesíteni.”

44. §

Az R. 57. §-a a következő (1) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg az (1)—(2) bekezdés jelölése (2)—(3) bekezdésre változik:

„(1) A minisztérium a Vtv. 74. § (6) bekezdése szerint nemzeti értékévé nyilvánított trófea rendelkezési jogának korlátozásáról a nemzeti értékévé nyilvánító határozatában intézkedik.”

45. §

Az R. 58. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Vtv. 75. §-ához)

„58. § A vadászatra jogosult felróható magatartásának minősül, ha a vad gépjárművel közúton, illetve vasúti járművel közforgalmú vasúti pályán történő ütközése közvetlenül a vadászat miatt következik be. A vadászatra jogosult felróható magatartásának minősül különösen, ha a vad gépjárművel közúton vagy közforgalmú vasúti pályán történő ütközése a miatt következik be, mert a jogosult a közút, illetve a közforgalmú vasúti pálya száz méteres körzetébe mesterségesen telepített és működtetett vadetetővel, szózóval, szóróval, itatóval, dagonyával vagy művelt vadfölddel a vadat odaszoktatta.”

46. §

Az R. a következő 58/A. §-sal egészül ki:

„58/A. § (1) A Vtv. 75. § (1) bekezdésében foglalt vadkár öt százalékot meghaladó részét a bekövetkezett összes kár alapján kell számolni.

(2) A Vtv. 75. § (1) bekezdésének alkalmazásában mezőgazdaságban okozott vadkár a vad táplálkozása, taposása, túrása vagy törése következtében a szántóföldön, a gyümölcsösben és a szőlőben a mezőgazdasági kultúra terméskiesését előidéző károsítás. A gyümölcs-, illetve szőlőtelepítésben bekövetkezett vadkár pénzürtékét a pótlás mértékének arányában kell meghatározni.

(3) Mezőgazdasági vadkárt a vadkárbecslési szabályok szerint a következő időszakokban lehet bejelenteni, igényelni:

- | | |
|-------------------|----------------------------|
| a) őszi gabona | október 1.—augusztus 1. |
| b) tavaszi gabona | április 1.—augusztus 1. |
| c) kukorica | április 15.—november 15. |
| d) burgonya | április 15.—október 15. |
| e) napraforgó | április 15.—szeptember 30. |
| f) borsó, szója | március 1.—augusztus 30. |
| g) szőlő | március 1.—október 15. |
| h) gyümölcsös | december 1.—február 28.” |

47. §

Az R. 61. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a § eredeti szövegének jelölése (1) bekezdésre változik:

(A Vtv. 83—84. §-ához)

„(2) Vadgazdálkodással, vadászattal összefüggő szabálysértési vagy büntetőügyben indult eljárásról az eljáró szerv, továbbá az érintett vadászatra jogosult köteles a cselekmény helye szerint illetékes vadászati hatóságot írásban tájékoztatni.”

48. §

Az R. 62. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:
 „62. § A vadvédelmi hozzájárulás, a vadgazdálkodási és a vadvédelmi bírság összegét — külön jogszabály szerint — a 10032000-0122191-56000003 számú „Vadgazdálkodási tevékenységek” elkülönített kincstári számla javára a vadászati hatóság határozatában meghatározott módon készpénz-átutalási megbízással vagy átutalással kell teljesíteni.”

49. §

Az R. a következő 62/A. §-sal egészül ki:

(A Vtv. 86. §-ához)

„62/A. § A vadászati hatósági feladatokat ellátó személy a szolgálati fegyverét előzetes felszólítás és figyelmeztető lövés leadása után, az életet vagy testi épséget közvetlenül fenyegető támadás elhárítására — ha a támadás másként nem hárítható el, az elkövető személlyel szemben az arányosság követelményeinek betartásával — használhatja. A fegyverhasználat nem lépheti túl a jogos védelem mértékét.”

50. §

(1) Az R. 63. §-a (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vadászati, az erdészeti, valamint a természetvédelmi hatósági feladatokat ellátó köztisztviselő nem járhat el olyan vadászatra jogosult hatósági ügyében, ahol az eljárás kezdetét megelőzően, egy éven belül a vadászatra jogosult által meghívott vendégvadászként vagy tagként vadászott.”

(2) Az R. 63. §-a következő (3)—(5) bekezdésekkel egészül ki:

„(3) A jogorvoslati kérelem díját vissza kell téríteni, ha a jogorvoslati eljárásban felülvizsgált államigazgatási határozat vagy intézkedés a kérelmező hátrányára részben vagy egészben jogszabálysértőnek bizonyult. A visszatérítésről a jogorvoslati kérelem elbírálására jogosult vadászati hatóság rendelkezik.

(4) A kérelem visszavonása vagy elutasítása esetén a díjat nem lehet visszatéríteni.

(5) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény

a) 5. §-ában foglaltakat a díjmentesség megállapítása tekintetében,

b) 31. § (1) bekezdésének első mondatában, valamint 31. § (2)—(7) bekezdésében foglaltakat a díjfizetésre kötelezettek körének megállapítása tekintetében,

c) 32. §-ában foglaltakat a jogorvoslati díj visszatérítése tekintetében,

d) 82. §-ában foglaltakat a mulasztási bírság tekintetében,

e) 83. §-ában foglaltakat a díjfizetés ellenőrzése tekintetében alkalmazni kell azzal, hogy illetékhivatal helyett minisztériumot, illeték helyett díjat kell érteni.”

51. §

Az R. a következő 65/A. §-sal egészül ki:

(A Vtv. 91. §-ához)

„65/A. § (1) Mezei nyúl élő egyedeinek befogását és az országból történő kivitelét a befogás helye szerint illetékes vadászati hatóság engedélyezi.

(2) A vad, vadhús kereskedelmi felvásárlója a tevékenységét köteles bejelenteni a telephelye szerint illetékes vadászati hatóságnak. A bejelentésnek tartalmaznia kell a cég tevékenységét igazoló okiratok másolatait, vadfajonként a vad beszállításának jellemző térségét és körét, a vadhús tárolására, feldolgozására vagy felhasználására vonatkozó adatokat (darabszám és tömeg), valamint nyilatkozatot arról, hogy a felvásárló biztosítja az ellenőrzés lehetőségét a vadászati hatóság részére.”

52. §

Az R. a következő 65/B. §-sal egészül ki:

(A Vtv. 92. §-ához)

„65/B. § A vadászati hatósági feladatot ellátó személy a munkavégzés során köteles a hivatalos személyre utalást kifejező szolgálati jelvényt viselni, illetve felhívásra köteles magát a szolgálati igazolvánnyal és jelvénnel is igazolni. A vadászati hatósági feladatokat ellátó személyek okmányainak mintáját a 22. számú melléklet tartalmazza.”

53. §

Az R. a következő 65/C. §-sal egészül ki:

(A Vtv. 94. §-ához)

„65/C. § (1) Az Országos Vadgazdálkodási Tanács (a továbbiakban: OVT), valamint a területi vadgazdálkodási tanácsok tagjait a miniszter bízza meg.

(2) Az OVT a minisztérium mellett, a területi vadgazdálkodási tanács pedig a területi vadászati hatóság mellett működik. A tanácsok tagjainak felsőfokú szakirányú végzettséggel kell rendelkezniük. Feladatuk vadgazdálkodási szakmai kérdésekben állásfoglalások és ajánlások kialakítása, illetve megtétele. A tanács döntéseit egyszerű szótöbbséggel hozza, ügyrendjét maga állapítja meg.

(3) Az OVT tizenkét főből áll; tagjai: a minisztérium három, a Környezetvédelmi Minisztérium egy képviselője, valamint a vadászat és vadgazdálkodás érdekképviselői, köztestületi szervezetének egy-egy képviselőjéből együttesen legfeljebb négy fő, továbbá négy fő megbízott szakember a vadgazdálkodás felsőfokú oktatási- kutatási intézményei képviseletében.

(4) A területi vadgazdálkodási tanács tizenkét főből áll; tagjai: a területi vadászati hatóság kettő, az erdészeti és a természetvédelmi hatóság egy-egy képviselője, valamint a vadászat és vadgazdálkodás érdekképviselői, köztestületi

szervezetének egy-egy képviselőjéből együttesen legfeljebb négy fő, továbbá négy fő megbízott szakember az adott térség vadgazdálkodási szakértői képviselőjében. A tanács elnöke és titkára a vadászati hatóság egy-egy képviselője.”

54. §

(1) Az R. 1—3. számú mellékletének helyébe e rendelet 1—3. számú melléklete lép.

(2) Az R. 5—7. számú mellékletének helyébe e rendelet 4—6. számú melléklete lép.

(3) Az R. 9—13. számú mellékletének helyébe e rendelet 7—11. számú melléklete lép.

(4) Az R. 14. számú mellékletének helyébe e rendelet 12. számú mellékletének I. része lép.

(5) Az R. 15. számú melléklete II. résszel egészül ki — e rendelet 12. számú melléklete II. része szerint —, egyidejűleg a 15. számú melléklet eredeti szövege I. rész jelölésre változik.

(6) Az R. 17. számú mellékletének helyébe e rendelet 13. számú melléklete lép.

(7) Az R. 19. számú mellékletének helyébe e rendelet 14. számú melléklete lép.

(8) Az R. e rendelet 15—17. számú melléklete szerint új 20—22. számú mellékletekkel egészül ki.

55. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba azzal, hogy az R. 20. § (2) bekezdésének helyébe lépő rendelkezését, valamint az R. 42/A. § (6)—(7) bekezdései a vadászkutya használatára vonatkozó rendelkezéseit 2002. március 1. napjától kezdődően kell alkalmazni.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg

a) az R. 10. § (1) és (3) bekezdése, valamint 31. § (2) bekezdése hatályát veszti;

b) a fajtatiszta ebek tenyésztési szabályairól szóló 64/1998. (XII. 31.) FVM rendelet 5. § (2) bekezdésében és 10. § (3) bekezdésében „az Országos Vadvédelmi Tanács”-ra utaló szövegrész helyébe „az Országos Magyar Vadászkmara” szövegrész lép.

Dr. Torgyán József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

1. számú melléklet a 11/2000. (III. 27.) FVM rendelethez

[1. számú melléklet a 30/1997. (IV. 30.) FM rendelethez]

MINTA
(Kiállítandó 3 példányban, melyből
2 példány a hatóságot illeti.)

FÖLDMŰVELÉSÜGYI ÉS VIDÉKFEJLESZTÉSI MINISZTERIUM
.....MEGYEI
VADÁSZATI HATÓSÁG

NYILVÁNTARTÁSLAP

Kérelem a vadászatra jogosultak hatósági nyilvántartásba vételéhez

Vadászatra jogosult neve:

címe:

adószáma:

bírósági bejegyzés száma:

Tulajdonosok képviselőjének neve:

címe:

adóazonosító jele:

Vadászterület határát megállapító határozat száma:

A vadászati jog gyakorlásának, illetőleg hasznosításának módja:

1. A Vtv. 13. § (1) bekezdése szerinti társult vadászati jog gyakorlása: *igen* *nem*

2. Társult vadászati jog hasznosítása haszonbérlet útján:

haszonbérlet (vadászatra jogosult) megnevezése:

Kelt:

.....
kérelmező aláírása

Csatolt dokumentumok: száma db
felsorolása:

2. számú melléklet a 11/2000. (III. 27.) FVM rendelethez

[2. számú melléklet a 30/1997. (IV. 30.) FM rendelethez]

MINTA

FÖLDMŰVELÉSÜGYI ÉS VIDÉKFEJLESZTÉSI MINISZTERIUM
MEGYEI
 VADÁSZATI HATÓSÁG

I.

AVADÁSZTERÜLETEK NYILVÁNTARTÁSA

Vadászterület azonosító száma (kódszám)	Neve, helye	Rendeltetése (megnevezve)	Terület nagysága	Vadgazdálkodási körzet száma

II.

AVADÁSZTERÜLETEK SZÁMKARAKTERŰ AZONOSÍTÓKÓDSZÁMATARTALMA

Megye	Vadászterület sorszáma	Ren - delte - tése	Jogo - sult - ság módja	Szer - vezeti for - mája
<input type="text"/>	<input type="text"/> - <input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Megye: a vadászterület elhelyezkedése megyék szerint, 2—20-ig a KSH sorszámnak megfelelően.

Vadászterület számjele (4+2 karakter): országosan és megyénként észak—déli irányban, nyugatról kelet felé haladva egyesével és emelkedő sorrendben számozott.

A vadászterület számjelét kiegészítő két karakter 00—09-ig felhasználható tartalék kódszám, a vadászterület esetleges megosztása esetére.

Megye kódszáma	Megye megnevezése	Vadászterület számjele kezdőértéke
02	Baranya	5001
03	Bács-Kiskun	6001
04	Békés	9501
05	Borsod-Abaúj-Zemplén	6501
06	Csongrád	8001
07	Fejér	4001
08	Győr-Moson-Sopron	1001
09	Hajdú-Bihar	9001
10	Heves	7001
11	Komárom-Esztergom	2501
12	Nógrád	5501
13	Pest	5701
14	Somogy	3501
15	Szabolcs-Szatmár-Bereg	8501
16	Jász-Nagykun-Szolnok	7501
17	Tolna	4501
18	Vas	1501
19	Veszprém	3001
20	Zala	2001

Vadászterület rendeltetésének jelölése: „1”-es kódszámmal a vadgazdálkodási rendeltetést; „2”-es kódszámmal a vad génállománya megőrzését; „3”-as kódszámmal az oktatási-kutatási rendeltetést; „4”-es kódszámmal a természetvédelmi rendeltetést kell jelölni.

Jogosultság módjának jelölése: az önálló, illetve társult vadászati jog gyakorlása vagy haszonbérbe adása lehetőségeinek megfelelően. „1”-es kódszámmal az önálló vadászati jogát gyakorló; „2”-es kódszámmal az önálló vadászati jogát haszonbérbe adó; „3”-as kódszámmal a társult vadászati jogát gyakorló; „4”-es kódszámmal a társult vadászati jogát haszonbérbe adó vadászatra jogosultat kell jelölni.

A vadászatra jogosult szervezeti formájának jelölése: „1”-es kódszámmal a vadásztársaság; „2”-es kódszámmal a vadásztársaságok érdekképviseleti szervezete; „3”-as kódszámmal a mezőgazdasági részvénytársaság; „4”-es kódszámmal az erdészeti részvénytársaság; „5”-ös kódszámmal a közhasznú társaság; „6”-os kódszámmal a szövetkezet; „7”-es kódszámmal az erdőbirtokossági társulat; „8”-as kódszámmal a korlátolt felelősségű társaság; „0” kódszámmal egyéb szervezeti forma jelölendő. E kódszámokat értelemszerűen egyaránt alkalmazni kell a vadászati jog gyakorlása vagy haszonbérbe adása esetében.

3. számú melléklet a 11/2000. (III. 27.) FVM rendelethez

[3. számú melléklet a 30/1997. (IV. 30.) FM rendelethez]

I.

VADÁSZATI IDÉNYEK

A) Nagyvadfajok

Gímszarvasbika, golyóra érett	szeptember 1.—október 31.
— bika, hibás trófeájú	szeptember 1.—január 31.
— tehén, üdő	szeptember 1.—január 31.
— borjú	szeptember 1.—február 28.
Dámbika, golyóra érett	október 1.—december 31.
— bika, hibás trófeájú	október 1.—január 31.
— tehén, üdő	október 1.—január 31.
— borjú	október 1.—február 28.
Ózbak	április 15.—szeptember 30.
— suta, gida	október 1.—január 31.
Muflonkos, muflonjuh, -jerke, -bárány	szeptember 1.—február 28.
Vaddisznó	egész évben
— kan, süldő, malac	július 1.—január 31.
— koca	
Szika szarvasbika,	
— tehén, -üdő, -borjú	szeptember 1.—december 31.

B) Apróvadfajok

Mezei nyúl	október 1.—december 31.
Üregi nyúl, róka, pézsmapocok, nyestkutya, mosómedve	egész évben
Házi görény, nyest	szeptember 1.—február 15.
Aranysakál	június 15.—február 28.
Fácánkakas	október 1.—január 31.
— fácántyúk	
Fogoly	október 1.—november 30.
Vetési lúd	október 1.—január 31.
Nagylilik	október 1.—január 31.
Tőkés-, böjti-, csörgő-, barátréce, kerceréce, szárcsa	augusztus 15.—január 31.
Erdei szalonka	március 1.—április 10.
Balkáni gerle	augusztus 1.—február 15.
Örvös galamb	augusztus 1.—december 31.
Seregély	augusztus 1.—november 30.
Dolmányos varjú, szarka, szajkó	egész évben
Vetési varjú	október 1.—február 28.

Az A) és B) pontban meghatározott vadászati idények alkalmazása során az egyes vadfajoknál a következő 1—9 pontokban foglalt kiegészítő rendelkezéseket is figyelembe kell venni.

1. Mezei nyúl élve történő befogása január 31-ig engedélyezhető, a befogáshoz a teljes vadászati idényben a vadászati hatóság külön engedélye szükséges.

2. A fácántyúk kibocsátás esetében vadászható, a vadászati hatóság által a vad zárttéri tartásáról és kibocsátásáról adott engedélyben foglaltak szerint. Az engedélyben meg kell határozni a kibocsátás feltételeit és a hasznosítás mértéke, feltételei mellett a vadászat kibocsátóhelytől mért körzetét is.

3. Fogoly indokolt esetben vadászható azokon a vadászterületeken, ahol kibocsátás történt, a vadászati hatóság által a vad zárttéri tartásáról és kibocsátásáról adott engedélyben foglaltak szerint. Az engedélyben meg kell határozni a kibocsátás feltételeit és a hasznosítás mértéke, feltételei mellett a vadászat kibocsátóhelytől mért körzetét is.

4. Vadrécére augusztus 15-től augusztus 31-ig csak húzáson szabad vadászni.

5. Természetes tőkés-, böjti-, csörgő-, barát- és kerkerécéből, szárcsából naponta, személyenként összesen legfeljebb 8 darab, vetési lúdból és nagyililkból naponta, személyenként összesen legfeljebb 4 darab ejthető el. Tenyésztett tőkésréce tilalmi időben is napi terítékkorlátozás nélkül lőhető.

6. Erdei szalonkára csak húzáson szabad vadászni. Naponta, személyenként legfeljebb 4 darabot szabad elejteni.

7. Nagyililik — kérelemre — a vadászati hatóság által meghatározott időben és mennyiségben lőhető.

8. Vaddisznó malacnak minősül a szaporulat 20 kg, süldőnek pedig 50 kg zsigerelt testtömegig. Vaddisznó kocának minősül az 50 kg zsigerelt súlyt elérő vagy meghaladó súlyú nőivarú vaddisznó.

9. Gímszarvasbikát, dámbikát, őzbakot, muflonkost, szika szarvasbikát egész évben, egyéb vadfaj egyedét — a mezei nyúl kivételével —, továbbá sutavadat az adott vadfajra vonatkozó vadászati idenyben szabad élve befogni.

II.

VÍZIVADFÉSZKELÉSI ÉS VONULÁSI SZEMPONTBÓL KIEMELT, NEMZETKÖZILEG IS JELENTŐS VÍZIELŐHELYEK

1. Fertő—Hanság Nemzeti Park területéből a Fertő-tavi rész
2. Tatai Öreg-tó TT
3. Velencei Madárrezervátum TT és a Dinnyési Fertő TT
4. Sárvíz-völgye TK
5. Pacsmagi-tavak TT
6. A Balaton-felvidéki Nemzeti Park területéből a Kisbalaton régi és új tározók
7. Balaton
8. Duna—Dráva Nemzeti Park területéből a Gemenci és a Béda-karapancsai rész
9. Ócsai TK
10. Kiskunsági Nemzeti Park területéből a Kiskunsági szikes tavak, az Izsáki Kolon-tó, az Orgoványi rétek és a Tiszaalpári rét
11. Pusztaszeri TK-ból a szegedi Fehér-tó, a Tisza labodári és saséri területe, a Csaj-tó, a Baksi nagylegelő és a Büdösszék-tó
12. Péteri-tavi Madárrezervátum TT
13. A Körös—Maros Nemzeti Park területéből a Kardoskúti Fehér-tó, a Biharugai- és Begécsi-halastavak és a Sző-rét
14. Hortobágyi Nemzeti Park teljes területe
15. Rácalmástól az országhatárig valamennyi Duna zátonyon
16. Vértesi TK-ból a Csíkvarsai-rét
17. Pellérdi-halastavak
18. Sumonyi-halastavak
19. Baláta tó TT
20. Boronka-melléki TK
21. Borsodi-Mezőség TK
22. Csondrádbokrosi Sós-tó
23. Gátéri Fehér-tó
24. Háros-szigeti Ártéri Erdő TT
25. Hevesi Füves Puszták TK
26. Kecskeri puszta TT
27. Kesznyéteni TK
28. Körös—Maros Nemzeti Park területéből a cserebökényi-puszták, a pitvarosi-puszták, szabadkígyósi-puszták
29. Közép-tiszai TK
30. Nagybereki Fehér-víz TT
31. Sárosfői-halastavak TT
32. Sárréti TK
33. Szaporcai Ó-Dráva-meder TT
34. Szatmár-Beregi TK
35. Szigetközi TK
36. Tiszatelek—Tiszaberceli Ártér TT
37. Tiszavasvári Fehér-szik TT
38. Tiszadobi-ártér TT
39. Tiszadorogmai Göbe-erdő TT
40. Tokaj—Bodrogzugi TK''

4. számú melléklet a 11/2000. (III. 27.) FVM rendelethez

[5. számú melléklet a 30/1997. (IV. 30.) FM rendelethez]

AZÉVESVADGAZDÁLKODÁSITERVTARTALMIKÖVETELMÉNYEI

1. Vadgazdálkodási egység azonosító adatai:

megnevezés, kódszám, területnagyság.

2. Tervezett állományszabályozás:

A) Nagyvadállomány

Tervezett lelövés, fajonkénti és nemenkénti bontásban, a szarvasbika, a dámbika, a muflonkos, valamint az őzbak idős, középkorú és fiatal korosztály bontásban; külön szabadterületen és külön zárterületen.

Tervezett befogás, telepítés fajonkénti és nemenkénti bontásban, külön szabadterületen és külön zárt területen.

B) Apróvadállomány

Tervezett lelövés, elfogás, mezei nyúl, fácán, fogoly, tenyésztett vadréce bontásban.

3. Vad zárttéri tartásának terve:

Apróvad

Fácán, fogoly, vadkacsa fajokra.

Törzsállomány, tervezett tojás, kelés, felnevelt csibe, kibocsátás bontásban.

Tervezett tojás, naposcsibe, előnevelt csibe értékesítés.

Nagyvad

Vadaskerti tartásban törzsállomány, tervezett szaporulat, vadaskertbe beengedett vad, korcsoport és ivar szerint hasznosítandó mennyiség.

4. Értékesítési terv:

A) Élő vad (db) fajonként és nemenként.

B) Lőtt vad (db és kg) fajonként és nemenként.

5. Tervezett vadtakarmányozás:

A) Művelésre tervezett vadföld és vadlegelő.

B) Tervezett takarmányfelhasználás szálas, szemes, lédús, táp bontásban.

6. Létesítésre tervezett vadgazdálkodási létesítmények, berendezések.

7. A vadállomány létszámára és összetételére vonatkozó megállapítások:

Tervezett intézkedések és azok indokolása az állománysűrűség változtatására (állománycsökkentés, -szintentartás, -növelés).

8. Egyéb megjegyzések, közlések:

A vadászatra jogosultak a minisztérium által elkészített éves vadgazdálkodási terv nyomtatvány tartalmi és formai előírásait kötelesek követni.

*5. számú melléklet
a 11/2000. (III. 27.) FVM rendelethez*

*[6. számú melléklet
a 30/1997. (IV. 30.) FM rendelethez]*

VADGAZDÁLKODÁSI-VADÁSZATI KÉPZETTSÉGEK, KÉPESÍTÉSEK JEGYZÉKE

Felsőfokú vadgazdálkodási-vadászati szakképesítés igazolására el kell fogadni:

a) A vadgazdálkodási és vadbiológiai témakörben szerzett tudományos fokozatot (egyetemi doktori oklevél, a tudomány doktora vagy kandidátusa oklevél, PhD oklevél),

a vadgazdálkodási szakmérnöki,

a vadgazdálkodási üzemmérnöki,

a vadgazda mérnöki,

a felsőfokú szakirányú továbbképzés során szerzett szakirányú képzettséget igazoló oklevelet.

b) Felsőfokú vadgazdálkodási képzettségnek minősül az 1998. január 1. után megszerzett

okleveles agrármérnöki,

okleveles erdőmérnöki,

állatorvos doktori,

okleveles környezetgazdálkodási agrármérnöki,

okleveles gazdasági agrármérnöki,

mezőgazdasági mérnöki

diploma, amennyiben a differenciált szakmai képzés keretében elsajátított vadgazdálkodási szakmai tananyag a képzési idő legalább hat százalékát vagy a megszerzhető összes tanegység (kredit) legalább hat százalékát elérte. A képzettség megszerzését (a vadgazdálkodási szak vagy szakirány elvégzését) az oktatási intézmény az oklevélben vagy ahhoz tartozó betétlappal igazolja. Felsőfokú szakirányú képzettségnek minősülhet a diploma abban az esetben is, ha a differenciált vadgazdálkodási képzés követelményeit a hallgató áthallgatás formájában teljesítette, és azt az ilyen képzést folytató intézmény külön igazolja.

A differenciált vadgazdálkodási képzés tananyaga a következő tárgyköröket tartalmazza: vadbiológia és ökológia; populációbiológia és hasznosítás; vadfajok állattana; vadászati jog és igazgatás; élőhelyfejlesztés; vadtakarmányozás; vadgazdálkodási és vadászati ismeretek; vadászat-szervezés; vadegészségtan; apróvad és nagyvad tenyésztése; trófeabírálat; fegyverismeret.

c) Az 1998. előtt megszerzett képesítés esetén a képesítést a vadgazdálkodás tananyagú tárgyból tett eredményes vizsga igazolja

a Soproni Egyetem Erdőmérnöki Karán szerzett, az Agrártudományi Egyetem Mezőgazdaságtudományi, Állattenyésztési Karán szerzett,

az Állatorvostudományi Egyetemen szerzett,

a Mezőgazdasági Főiskolán szerzett,

az Erdészeti és Faipari Egyetemen a MAVOSZ által szervezett, felsőfokú vadgazdálkodási tanfolyamon szerzett

oklevél esetében.

d) Az 1996—1998. évek között megszerzett képesítés esetén a képzést folytató felsőfokú oktatási intézmény a vadgazdálkodási szakirány elvégzését az oklevéllel (diplomával) vagy az oklevél számát is tartalmazó bizonyítvánnyal, illetve betétlappal is igazolja.

Középfokú vadgazdálkodási-vadászati szakképesítés igazolására el kell fogadni:

a vadgazdálkodási technikus szakképesítést,

a vadász-vadtenyésztő szakmunkás-bizonyítvány mellé szerzett érettségi bizonyítványt vagy ilyen szakképesítéshez kapcsolódó érettségi-képesítő bizonyítványt,

az erdőszaktikus szakképesítést,

az erdőszeti szakmunkás-bizonyítvány — az erdőgazdasági gépkezelői és erdőszeti faipari kivételével — mellé szerzett érettségi bizonyítványt vagy ilyen szakképesítéshez kapcsolódó érettségi-képesítő bizonyítványt.

Alapfokú vadgazdálkodási-vadászati szakképesítés igazolására el kell fogadni:

a vadász-vadtenyésztő szakmunkás-bizonyítványt.

A felsorolt szakképesítésekhez kötött állások betöltésekor a vadászati hatóság, illetve a munkáltató meghatározott idejű szakmai gyakorlat igazolását írhatja elő.

7. számú melléklet a 11/2000. (III. 27.) FVM rendelethez

[9. számú melléklet a 30/1997. (IV. 30.) FM rendelethez]

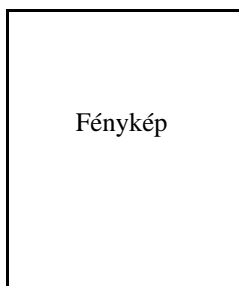
I.

HIVATÁSOSVADÁSZSZOLGÁLTATIIGAZOLVÁNYA

MINTA külső oldala
Szigorú számadású nyomtatvány.
Érvényes visszavonásig!

Nyilvántartási szám:

Hivatásos vadász neve:



A foglalkoztató vagy megbízó

neve:

székhelye:

Működési körzet:

.....
saját kezű aláírás

MINTA belső oldala

Születési hely, idő:

Lakóhely:

Szolgálatba lépés napja:

A szolgálati igazolvány kiállítója:

FÖLDMŰVELÉSÜGYI ÉS VIDÉKFEJLESZTÉSI MINISZTERIUM
.....MEGYEI
VADÁSZATI HATÓSÁG

Kelt:

P. H.

.....
vadászati hatóság

II.

AHIVATÁSOSVADÁSZSZOLGÁLATIJELVÉNYE

38 mm átmérőjű, ezüst alapszínű fémjelvény, a közepén gímszarvas bika fejalakjával, amelyet jobbról és balról félkört alkotó négy-négy darab tölgyfalevél díszít. Az alsó részén „HIVATÁSOS VADÁSZ” felirat látható. Hátlapján a szolgálati igazolvánnyal azonos sorszám szerepel.

III.

HIVATÁSOSVADÁSZSZOLGÁLATINAPLÓJA

MINTA

Érvényes visszavonásig!

FÖLDMŰVELÉSÜGYI ÉS VIDÉKFEJLESZTÉSI MINISZTERIUM
MEGYEI
 VADÁSZATI HATÓSÁG

Igazolom, hogy e szolgálati napló vezetésére

..... (név)
 (születési hely, idő)
 jogosult.

A szolgálati napló számú számozott oldalból áll.

Kelt:.....év..... hó napján

P. H.

.....
 vadászati hatóság

Esemény (terület-ellenőrzés, vadvédelmi, vadkárelhárító intézkedés, vadászattal kapcsolatos bejegyzés)	Intézkedés, megjegyzés (bejegyzett eseményre való utalással a hivatásos vadász intézkedése, megjegyzése)
Ellenőrzés:	+

Megjegyzés: a szolgálati napló számozott lapokból álló, a vadászati hatóság által hitelesített jegyzetomb.

8. számú melléklet a 11/2000. (III. 27.) FVM rendelethez

[10. számú melléklet a 30/1997. (IV. 30.) FM rendelethez]

EGYÉNLŐJEGYZÉK
VADÁSZJEGGYELRENDELKEZŐVADÁSZRÉSZÉRE
..... / vadászati évre

MINTA 1. oldala
Szigorú számadású nyomtatvány.

Sorszám:

ORSZÁGOS MAGYAR VADÁSZKAMARA
.....MEGYEI
TERÜLETI SZERVEZETE

A lőjegyzék vezetésére jogosult neve:

Születési helye, ideje:

Lakcím:

Állami vadászjegyének sorszáma:

Kelt:.....év..... hó napján

P. H.

.....
vadászkamara

MINTA 2—3. oldala

Vadászterület		Elejtés		Vad				
<i>A vadász bejegyzése</i>								
jogosult megnevezése	kódszám	helye	ideje	faj megnevezése	ivar	db	azonosító jel	egyéb

MINTA 4. oldala

Kivonat a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvényből

„A vadász a jogosult által rendelkezésére bocsátott azonosító jellel köteles a gímszarvast, a dámszarvast, a muflont, a vaddisznót és az őzet — a vad elejtését, elfogását követően haladéktalanul — megjelölni. A jogosult az azonosítóval ellátott vad feletti rendelkezési jogot csak azt követően szerzi meg, ha a vadász az elejtett vad azonosítójának sorszámát, fácán és nyúl esetében az elejtett vad darabszámát az egyéni lőjegyzékbe, ragadozó madárral vadászó az egyéni zsákmányjegyzékbe (a továbbiakban együtt: egyéni lőjegyzék) is bevezeti.” [Vtv. 57. § (2) bekezdés]

9. számú melléklet a 11/2000. (III. 27.) FVM rendelethez

[11. számú melléklet a 30/1997. (IV. 30.) FM rendelethez]

I.

AVADÁSZATINAPLÓTARTALMA

MINTA

Lapszám:

A vadászatra jogosult neve:

Bejegyzés sorszáma	Vadászat				Zsákmány				Vadászat bejegyzője/ellenőrzésre jogosult		
	ideje (dátum, idő) től—ig		vadászati mód/ résztevő(k) /engedély száma		faja	ivara	db	azonosító jele	megjegyzése (hibázás, sebzés, állategészségügyi okból történt elejtés, a vaddal kapcsolatos intézkedés stb.)		aláírása

A vadászati napló számozott lapokból álló, a vadászati hatóság által hitelesített jegyzetomb.

MINTA

Lapszám:

II.

ATERÍTÉKNYILVÁNTARTÁSA

A vadászatra jogosult neve:

Vadászterület kódszáma:

Bejegyzés sorszáma	Vadászati napló hivatkozás sorszáma	Elejtés		Vad					Trófeabírálat	
		helye	ideje	faj megnevezése	ivar	darab	azonosítójel	felhasználás (bizonylat)	bemutató ideje	igazolása/ bírálati jegy száma

A teríték nyilvántartás számozott lapokból álló, a vadászati hatóság által hitelesített jegyzetomb.

III.

TRÓFEABÍRÁLATI JEGY

MINTA

Lapszám:

A vadászatra jogosult neve:

Vadászterület kódszáma:

Teríték - nyilvántartás bejegyzése	Elejtés			Elejtő		Vad			Trófeabírálat		
	sorszáma	helye	elejtés (ideje)	kifőzés (ideje)	neve	engedélye száma	vadfaj	azonosító jel	bérvad. lőjegy- zék száma	bemutató ideje	igazolása

Mellékletként csatolt egyéb igazolások felsorolása (jegyzőkönyv elhullásról, gázolásról, állategészségügyi elejtésről stb.):

.....

Kelt:.....év..... hó napján

P. H.

.....
 vadászatra jogosult

Megjegyzés: a trófea bírálati jegyet kis alakú, sorbaszámozott, háromlappal átíró bizonylattömbből kell kiadni. A jegyet trófeadarabonként kell kiállítani, amelyből a tőpéldány a jogosultnál marad, kettő példány a trófeát kíséri a bírálatig, amelyből az egyik a vadászati hatóságot illeti, a másik a vadásznál a trófea eredetét és bírálatát igazolja.

10. számú melléklet a 11/2000. (III. 27.) FVM rendelethez

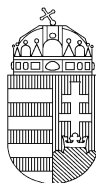
[12. számú melléklet a 30/1997. (IV. 30.) FM rendelethez]

I.

ÁLLAMVADÁSZJEGY

MINTA külső fedőlapja

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG



ÁLLAMVADÁSZJEGY*

**a Magyar Köztársaság területén a hatályos jogszabályok betartásával, vadászat gyakorlásához
Személyi okmányal érvényes!**

MINTA 1. oldala
Szigorú számadású nyomtatvány.

Sorszám:.....

ORSZÁGOS MAGYAR VADÁSZKAMARA
.....MEGYEI
TERÜLETI SZERVEZETE

Név:

Születési hely, idő:

Lakóhely:

A kiadás vadászévére szóló biztosítás

Érvényes:/..... vadászévtől/..... vadászévig

Kelt:.....,.....év..... hó..... napján

P. H.

.....
vadászkamara

<p>BIZTOSÍTÁS ÉRVÉNYESÍTVE/..... vadászati évre</p> <p>P. H.</p> <p>Kelt:, év hó nap</p> <p>..... vadászkamara</p>	<p>BIZTOSÍTÁS ÉRVÉNYESÍTVE/..... vadászati évre</p> <p>P. H.</p> <p>Kelt:, év hó nap</p> <p>..... vadászkamara</p>
<p>BIZTOSÍTÁS ÉRVÉNYESÍTVE/..... vadászati évre</p> <p>P. H.</p> <p>Kelt:, év hó nap</p> <p>..... vadászkamara</p>	<p>BIZTOSÍTÁS ÉRVÉNYESÍTVE/..... vadászati évre</p> <p>P. H.</p> <p>Kelt:, év hó nap</p> <p>..... vadászkamara</p>

MINTA hátsó fedőlapja

- * Ez a vadászjegy vadász-íjászatra is érvényes.
 Ez a vadászjegy ragadozó madárral való vadászatra is érvényes.
 Ez a vadászjegy kizárólag vadász-íjászatra érvényes.
 Ez a vadászjegy kizárólag ragadozó madárral való vadászatra érvényes.
 (Az érvénytelen rész törlendő.)

Kelt:.....,.....év..... hó napján

P. H.

.....
vadászkamara

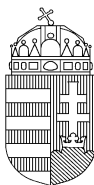
„A vadászjegyet és a névre szóló új hitelesített egyéni lőjegyzéket a vadászkamara a korábban kiadott egyéni lőjegyzék érvénytelenítését követően állítja ki. A vadászjegy érvényessége csak az egyéni lőjegyzék bemutatását követően hozható szabályozható meg. A vadászjegyet a kamara öt évre állítja ki azzal, hogy azt évente érvényesíteni kell.”

II.

ÁLLAMIVADÁSZATI ENGEDÉLY

MINTA külső fedőlapja

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG



ÁLLAMIVADÁSZATI ENGEDÉLY

Nem magyar vagy magyarországi lakóhellyel nem rendelkező
 magyar állampolgárok részére
 az engedélyben megjelölt vadászterületeken, a Magyar Köztársaság területén érvényes jogszabályok betartásával,
 a vadászat gyakorlásához
 Személyi okmányokkal együtt érvényes!

MINTA 1. oldala
 Szigorú számadású nyomtatvány.

Sorszám:

FÖLDMŰVELÉSÜGYI ÉS VIDÉKFEJLESZTÉSI MINISZTERIUM
MEGYEI
 VADÁSZATI HATÓSÁG

Érvényes:.....tól.....ig

Díja a kiállításakor leróva: Ft

MINTA 2. oldala

Név:

Állampolgárság:

Útlevel száma:

Vadászlőfegyver-tartási/behozatali engedély száma:

Vadászszervező megnevezése:

Bérvadászati szerződés száma/meghívó neve:

Vadász felelősségbiztosítás igazolása:

11. számú melléklet a 11/2000. (III. 27.) FVM rendelethez

[13. számú melléklet a 30/1997. (IV. 30.) FM rendelethez]

I.

VADÁSZVIZSGABIZONYÍTVÁNY

MINTA
Szigorú számadású nyomtatvány.

Sorszám:

ORSZÁGOS MAGYAR VADÁSZKAMARA
.....MEGYEI
TERÜLETI SZERVEZETE

VADÁSZVIZSGABIZONYÍTVÁNY

A Vadászvizsga Bizottság tanúsítja, hogy

név:
 anyja neve:
 születési hely, idő:
 lakóhelye:

a mai napon eredményes vadászvizsgát tett.

Kelt:.....év..... hó napján

P. H.

.....
 Vizsgabizottság elnöke

.....
 Vizsgabizottság tagja

.....
 Vizsgabizottság tagja

* **Kiegészítő vizsgát tett:**

**ragadozó madárral való vadászból,
 vadász-íjászból.**

Kelt:.....év..... hó napján

P. H.

.....
 Vizsgabizottság elnöke

.....
 Vizsgabizottság tagja

.....
 Vizsgabizottság tagja

* A nem kívánt rész törlendő.

II.

ÁLLAMIVADÁSZVIZSGABEJELENTKEZÉSÉSNYILVÁNTARTÁS

MINTA
Lapszám:

ORSZÁGOS MAGYAR VADÁSZKAMARA

.....MEGYEI

TERÜLETI SZERVEZETE

Sorszám	Jelentkezés (dátum)	Név, anyja neve	Lakcím	Kiértési- tés (dátum)	Azonosító	Gyakorlat eredmény	Teszt pontszám	Szóbeli eredmény	Vizsga időpontja	Pótvizsga időpontja	Bizonyít- vány száma

III.

ÁLLAMIVADÁSZVIZSGAFŐKÖNYV

MINTA
Lapszám:

ORSZÁGOS MAGYAR VADÁSZKAMARA

.....MEGYEI

TERÜLETI SZERVEZETE

Sorszám	Bizonyítvány száma	Név	Anyja neve	Szül. hely, idő	Lakcím	Kiegészítő vizsga

12. számú melléklet a 11/2000. (III. 27.) FVM rendelethez

I.

[14. számú melléklet a 30/1997. (IV. 30.) FM rendelethez]

ATRÓFEÁSVADSZAKSZERŰTLENELEJTÉSÉNEKMINŐSÍTÉSE

A trófeás vad korcsoportjai:

- a) Gímbika: fiatal 5 éves korig; középkorú 10 éves korig; öreg 14 éves korig; hanyatló 14 éves kor fölött. Golyóérettségi kora 12 év.
- b) Dámbika: fiatal 4 éves korig; középkorú 9 éves korig; öreg 12 éves korig; hanyatló 12 éves kor fölött. Golyóérettségi kora 10 év.
- c) Őzbak: fiatal 3 éves korig; középkorú 6 éves korig; öreg 9 éves korig; hanyatló 9 éves kor fölött. Golyóérettségi kora 7 év.
- d) Muflonkos: fiatal 3 éves korig; középkorú 5 éves korig; öreg 9 éves korig; hanyatló 9 éves kor fölött. Golyóérettségi kora 6 év.

A golyóérettség meghatározása:

- a) Golyóérettnek minősíthető az a szarvasbika, amely elérte a tizenkettő éves életkort, agancsa szabályos főágakkal (szemág, középág) és a két koronában összesen legalább 5 db 15 cm-nél hosszabb ággal vagy kehelykoronával rendelkezik, IP pontértéke meghaladja a 185,00 pontot, az agancs tömege a 9,50 kg-ot. A gyengébb adottságú területeken a golyóérettségi kort tíz évben, a pontértéket 175,00 IP pontban, a tömeget 7,50 kg-ban lehet meghatározni.
- b) Golyóérettnek minősül minden, legalább tíz éves dámbika, amelynek agancsa közel szimmetrikus, legalább 30 cm hosszú és 14 cm széles, zárt lapáttal rendelkezik, amely körben csipkézett. Tömege eléri a 3 kg-ot, IP pontértéke meghaladja a 165,00 pontot. A kiemelten kezelt állományok esetében külön minőségi előírást lehet alkalmazni, a golyóérettségi kort 12 évben, a tömeg alsó határát 3,5 kg-ban megállapítani.
- c) Golyóérettnek minősíthető az a legalább hétéves korú őzbak, amelynek agancsa a fajra jellemző szabályossághoz képest jelentős eltérést nem mutat (szabályos hatos vagy természetes nyolcas és tízes), ághosszai legalább 2 cm hosszúak, és a bírálati összpontszáma meghaladja a 105,00 IP pontot. A gyenge élőhelyek esetében a golyóérettségi kor 5—6 éves korban is megállapítható, ha a trófea tömege eléri a 300 g-ot, illetve IP pontértéke a 100,00 pontot.
- d) Golyóérett az a muflonkos, amely legalább nyolcéves, csigája szabályosan ívelt (27 cm-nél nagyobb ívátmérő) és szabályosan terpesztett (40 cm felett), a C-index értéke is szabályos (0,7—2,5) és a trófeája összpontszáma eléri a 185,00 IP pontot.

Az 1—4. számú táblázatokban részletezett minősítés során a megadott trófeajellegek együttesen kerülnek értékelésre.

1. számú táblázat: GÍMSZARVAS

Minősítés	Bika kora év (felrakás)	Trófea tömeg (kg)		Szárhossz (cm)		Főág hossza (cm)	Korona jellege
		megfelelő	gyenge	megfelelő	gyenge		
		élőhelyen		élőhelyen			
—1	2 (első)	1,3	1,2	30	25	—	szabályos, vastag csap, tompa ágvégek
	3 (második)	2,7	2,3	55	45	15	szabályos, villás, tompa ágvégek
	4 (harmadik)	3,6	3,3	70	60	20	szabályos, felemás villás
	5 (negyedik)	4,6	4	80	70	30	szabályos, 3 koronaág
	6 (ötödik)	5,4	4,6	85	75	30	szabályos, 3 koronaág
	7 (hatodik)	6	5,4	90	85	30	szabályos, 3 hosszú koronaág
	8 (hetedik)	6,7	5,9	95	90	30	szabályos, 3 hosszú koronaág
	9 (nyolcadik)	7,4	6,3	100	95	30	szabályos, 3 hosszú koronaág
	10 (kilencedik)	7,8	6,6	100	95	30	szabályos, 3 hosszú koronaág
	11 (tizedik)	8,4	7,2	100	95	30	szabályos, 3 hosszú koronaág
—2	2 (első)	1,6	1,4	40	30	—	szabályos, villás, tompa ágvégek
	3 (második)	2,9	2,5	65	55	15	szabályos, 3 koronaág
	4 (harmadik)	3,8	3,4	75	65	20	szabályos, 3 koronaág
	5 (negyedik)	4,8	4,3	85	75	30	szabályos, 3 hosszú koronaág
	6 (ötödik)	5,7	5,0	90	80	30	szabályos, 3 hosszú koronaág
	7 (hatodik)	6,5	5,7	95	90	30	szabályos, 3 hosszú koronaág
	8 (hetedik)	7,2	6,3	100	90	30	szabályos, 3 hosszú koronaág
	9 (nyolcadik)	8	6,9	100	95	30	szabályos, 3 hosszú koronaág
	10 (kilencedik)	8,5	7,2	105	95	30	szabályos, 3 hosszú koronaág
	11 (tizedik)	9	7,8	105	100	30	szabályos, 3 hosszú koronaág
—3	2 (első)	1,8	1,5	45	35	15	szabályos, tompa villás vagy 3 koronaág
	3 (második)	3	2,7	75	65	20	szabályos, 3 hosszú koronaág
	4 (harmadik)	4	3,6	80	70	30	szabályos, 3 hosszú koronaág
	5 (negyedik)	5	4,6	90	80	30	szabályos, 3 hosszú koronaág
	6 (ötödik)	6	5,4	95	85	30	szabályos, 3 hosszú koronaág
	7 (hatodik)	7	6	100	95	30	szabályos, 3 hosszú koronaág
	8 (hetedik)	7,5	6,7	100	95	30	szabályos, 3 hosszú koronaág
	9 (nyolcadik)	8,6	7,4	105	100	30	szabályos, 3 hosszú koronaág
	10 (kilencedik)	9	7,8	105	100	30	szabályos, 3 hosszú koronaág
	11 (tizedik)	9,5	8,4	110	100	30	szabályos, 3 hosszú koronaág

2. számú táblázat: DÁMSZARVAS

Minősítés	Bika kora év (felrakás)	Szemág (jelleg)	Lapát hossz / széles- ség (cm)		Tömeg / pont (kg) IP		Lapát jellege
—1	2 (első)	—	—	—	—	—	szabályos, 10 cm-es csapos
	3—4 (második—harmadik)	van	—	—	—	—	szabályos, elágazó, ellaposodó, pudvás
	5—6 (negyedik—ötödik)	van	25	12	—	—	szabályos, zárt, csipkézett lapát
	7—9 (hatodik—nyolcadik)	van	25	13	—	160	szabályos, zárt, jól csipkézett lapát
—2	2 (első)	—	—	—	—	—	szabályos, 15 cm-es csapos
	3—4 (második—harmadik)	jó	—	—	—	—	szabályos, 30 cm szár, kanalas, elágazó, pudvás
	5—6 (negyedik—ötödik)	jó	30	14	—	—	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	7—9 (hatodik—nyolcadik)	20 cm	35	15	3	170	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
—3	2 (első)	—	—	—	—	—	szabályos, 20 cm-es csapos
	3—4 (második—harmadik)	(harmadiktól) 15 cm	—	—	—	—	szabályos, 45 cm szár, kanalas, elágazó, pudvás
	5—6 (negyedik—ötödik)	20 cm	35	15	2,5	160	szabályos, zárt, egyenletesen csipkézett lapát
	7—9 (hatodik—nyolcadik)	20 cm	35	15	3,5	180	szabályos, zárt, erősen csipkézett lapát

3. számú táblázat: ŐZ

Minősítés	Bak kora év	Trófea tömeg (g)		Ágak hossza (cm)	Általános jelleg
		megfelelő	gyenge		
		élőhelyen			
—1	1	150	120	—	tömegre való kritérium nélkül, ha 15 cm-es barkásnyársas, egyébként, ha a megadott tömeggel villás
	2	250	200	2	szabályos hatos
	3—6	300	240	2	400/320 g tömeggel, ha csak kismértékben formahibás; egyébként, ha a megadott tömeggel szabályos hatos
—2	1	250	200	2	tömegre való kritérium nélkül, ha szabályos 15 cm-es barkás-villás; vagy a megadott tömeggel erős (6 cm) ágú villás, vagy szabályos hatos
	2	300	240	3	szabályos hatos
	3—6	350	300	3	szabályos hatos
—3	1	300	240	2	tömegre való kritérium nélkül, ha szabályos, barkás hatos; vagy a megadott tömeggel szabályos hatos
	2	350	280	3	szabályos hatos
	3—6	400	320	5	szabályos hatos és 105/100 IP összpontszámú

4. számú táblázat: MUFLON

Minősítés	Kos kora (év)	Csiga hossza (cm)	Trófea összértéke (IP pont)
—1	1	10	szabályos
	2	20	szabályos
	3	30	szabályos
	4—5	—	szabályos és legalább 185 IP
—2	1	15	szabályos
	2	25	szabályos
	3	40	szabályos
	4—5	—	szabályos és legalább 190 IP
—3	1	20	szabályos
	2	30	szabályos
	3	50	szabályos
	4—5	—	szabályos és legalább 195 IP

II.

[15. számú melléklet a 30/1997. (IV. 30.) FM rendelethez]

MINTA

II.

TRÓFEAKIVITELIENGEDELY

FÖLDMŰVELÉSÜGYI ÉS VIDÉKFEJLESZTÉSI MINISZTERIUM

..... MEGYEI

VADÁSZATI HATÓSÁG

Sorszám: (év)/

Megnevezés	Mennyiség	Megjelölés azonosítójel, kísérőokmány száma

A kiállított igazolásom felsorolásában megnevezett elhullott vagy nem közvetlenül elejtésből származó trófea, illetve hullott agancs az országból kiszállítható.

Kiállítva:, év hó napján

P. H.

.....
vadászati hatóság

13. számú melléklet
a 11/2000. (III. 27.) FVM rendelethez

[17. számú melléklet
a 30/1997. (IV. 30.) FM rendelethez]

**AVADÁSZHATÓÁLLATOKÉSAHULLOTT
AGANCSVADGAZDÁLKODÁSIÉRTÉKE**

Faj	Érték (ezer Ft/egyed)
Gímszarvas	
bika (trófea szerint)	
5,00 kg-ig	400
5,01—10,00 kg-ig	800
10,01 kg-tól	1000
tarfejű és agancsfejlesztő (barkás)	800

Faj	Érték (ezer Ft/egyed)
tehén, üdő	150
borjú	70
Dámszarvas	
bika (trófea szerint)	
3,00 kg-ig	300
3,01 kg-tól	650
tar fejű és agancsfejlesztő (barkás)	400
tehén, üdő	100
borjú	50
Óz	
őzbak (trófea szerint)	
350 g-ig	150
351 g-tól	400

Faj	Érték (ezer Ft/egyed)
tar fejű és agancsfejlesztő (barkás)	270
suta	70
gida	30
Muflon	
kos (trófea szerint)	
70 cm-ig	250
70,01 cm-től	400
juh, jerke	70
bárány	30
Vaddisznó	
kan (trófea szerint)	
12—18 cm-ig	200
18,01 cm-től	400
koca	
50 kg-tól	200
süldő	70
malac (20 kg-ig)	30
(zsigerelt testtömeg szerint)	
Mezei nyúl	15
Fácán	
kakas	10
tyúk	20
Fogoly	20
Nagylilik	10
Vetési lúd	10
Tőkés réce	10
Böjti réce	10
Csörgő réce	10
Barátréce	10
Kerceréce	10
Szárcsa	10
Erdei szalonka	10
Balkáni gerle	10
Örvös galamb	10
Egyéb vadászható állatfajok	5
Hullott agancs (kg-ja)	5

14. számú melléklet

a 11/2000. (III. 27.) FVM rendelethez

[19. számú melléklet

a 30/1997. (IV. 30.) FM rendelethez]

**AZORSZÁGOSVADGAZDÁLKODÁSIADATTÁR
ADATSZOLGÁLTATÁSDÍJAI**

- Vadgazdálkodási adatok kiadása (állománybecslés, vadgazdálkodási jelentés és trófeabírálati adatok):
 - Egy évre és egy vadászterületre vonatkozó teljes körű adatkiadás: 3 000 Ft+ áfa
 - Több évre és egy vadászterületre vonatkozó teljes körű adatkiadás, minden további évre vonatkozóan: 1 000 Ft+ áfa
 - Összesítő statisztikai adatok megyei és vadgazdálkodási körzetre vonatkozóan: 2 000 Ft+ áfa
 - Térképi adatok kiadása
 - Egy vadászterület 1:100 000 méretarányú papírtérképe: 2 000 Ft+ áfa
 - Egy vadászterület 1:50 000 méretarányú papírtérképe: 2 000 Ft+ áfa
 - Vadgazdálkodási táj, körzet vagy megyei vadgazdálkodási térkép — részletek számától függően — A1 méretű laponként: 15 000 Ft+ áfa
 - Vadászterület digitális térkép alapján való felmérése, a települési közigazgatási területek közötti megosztása, a vadászterületen belül vadászterületnek nem minősülő földrészek térképi meghatározása, vadászterületenként: 5 000 Ft+ áfa
 - Egyéb adatszolgáltatás
 - Vadászterületek egységes, országos kódjegyzéke: 10 000 Ft+ áfa
 - Egyéb jegyzékek és külön igényeknek megfelelő adatszolgáltatás: 6 000 Ft/óra+ áfa
 - Oktatási és tudományos kutatási célú adatszolgáltatás
 - Oktatási célú felhasználásra (diploma vagy szakdolgozat, tudományos diákköri dolgozat) történő adatszolgáltatás: díjmentes
 - Szakirányú kutatási célra történő adatszolgáltatás: 90% kedvezmény
- Az adatszolgáltatást írásban kell kérelmezni, melyhez az esetleges díjkedvezményre való jogosultságot is igazolni szükséges.

4. A vadászterületen vadászatra jogosult:

- megnevezése:
- székhelye, címe:
- cégbejegyzés adatai (dátuma, bejegyző bíróság, végzés száma):

(A képviselő a működési szabályzat keretei között hozhatja létre a megállapodást, amely a jelen működési szabályzathoz mellékletként kapcsolódik.)

5. A vadászterület vadászati közössége az őt megillető vadászati jog vadászatra jogosult által történő hasznosítása biztosítékául

A mellékkötelezettséget a vadászatra jogosulttal kötött megállapodás rögzíti.

(mellékkötelezettséget nem köt ki/mellékkötelezettséget köt ki)*

(bankgarancia/óvadék/kezességi nyilatkozat zálogjog vagy jogvesztés kikötése)*

6. A vadászati közösség földtulajdonos tagjait a vadászati jogukból keletkező teher, illetve abból származó haszon a vadászterület egészéhez viszonyítottan

illeti meg, mely kiegészül a közösség, illetve a képviselője működése során felmerült költségek arányos viselésével.

(tulajdoni hányad arányában/tulajdoni hányad arányában és többlethasználati díj tulajdoni részre eső hányada arányában)*

7. Az egyes földtulajdonosokat megillető kifizetésre kizárólag a vadászati közösség képviselője, önállóan jogosult. A kifizetések jelentkezésre vagy a működési szabályzatban meghatározott egyéb módon történnek.

8. A vadászati közösség az elszámolások rendjét meghatározta, amelynek során a képviselő köteles az általa kezelt bevételekkel, illetve a közösség nevében tett kifizetésekkel a földtulajdonosok gyűlése előtt elszámolni. Az elszámolás a következő időszakban esedékes:

(Az elszámolás az adott időszakról írásban összeállított részletes szöveges és pénzügyi beszámolóból, valamint a további döntésekhez előkészített javaslatokból áll. Az írásos beszámoló — legkésőbb a gyűlésen — a megjelenő vagy azt igénylő minden tulajdonos, illetve képviselője számára hozzáférhető. Ugyanezen körben biztosítani kell a vadászati közösség és képviselője irataiba, könyvelésébe való betekintés lehetőségét is. A tulajdonosi gyűlés és a képviselő, illetve bármely érdekelt tulajdonos a beszámoló vagy bármely dokumentum elkészítésére, vizsgálatára szakértőt vehet igénybe. Ennek költsége — utóbbi esetben a gyűlés hozzájárulásával — a közösség működése körében elszámolható.)

(minden pénzügyi év végét követő napon belül/meghatározott időszakonként)*

9. A vadászati közösség a vadászati jogából eredő pénzforgalmát elkülönülten, pénzügyintézetnél vezeti:

A bank, bankfiók megnevezése és címe:,

számlaszáma:

A működési szabályzatban nem szabályozott kérdésekben az érintettek a Polgári Törvénykönyvben foglaltakat tekintik irányadónak.

K. m. f.

.....
képviseelő

Hitelesítő:

.....

.....

* Megjegyzés: A szabályzat minta a „/” megjelölt helyeken különböző változatokat kínál, amelyekből értelemszerűen a megfelelő rész alkalmazható.

16. számú melléklet 11/2000. (III. 27.) FVM rendelethez

[21. számú melléklet a 30/1997. (IV. 30.) FM rendelethez]

AVADASKERTLÉTESÍTÉSÉREIRÁNYULÓKÉRELEMTARTALMIKÖVETELMÉNYEI

A vadaskert létesítésének engedélyezésére irányuló kérelmet a minisztériumhoz címzetten, de a vadászterülethez tartozó vadaskert fekvése szerint érintett vadászati hatóságnál kell benyújtani. A kérelem tartalmazza:

- a vadaskert létesítéseinek indokait és célját (röviden);
- a létesítendő vadaskert(ek) legfontosabb adatait (terület, külső kerítéshossz, tervezett vadállomány stb.), az alább megadottak szerint;
- a mellékleteket.

A kérelemhez mellékletként csatolni kell:

1. a bekerítésre tervezett földterületek ingatlan-nyilvántartás szerinti (helyrajzi számok szerint) tételes felsorolását, a földterület tulajdonosának, használójának megnevezését és előzetes hozzájárulását a vadaskert létesítéséhez;
2. a vadaskert létesítésének tervdokumentációját a következők szerint:
 - a) a vadaskert létesítésének célja,
 - b) a természeti adottságok, a terület leírása,
 - c) a tervezett létesítmények, berendezések,
 - d) vadászati évenként tervezett: vadaskerti törzsállomány, szaporulat és/vagy vadászatra behelyezett állomány, állományhasznosítás (előbbieket kor és ivar bontásban) és vadászati módok,
 - e) a kert működési feltételei (takarmányozási technológia, takarmányfélések),
 - f) vadaskerti nyilvántartások (vadaskerti napló, állományváltozási napló, elhullási napló, takarmányozási napló),
 - g) állategészségügyi irányelvek (leggyakoribb állategészségügyi problémák, személy- és járműforgalom),
 - h) a vadászterület és a tervezett vadaskert térképi megjelenítése, különös tekintettel a külső, esetleg belső kerítések nyomvonalára, valamint az erdőre, a védett természeti területre, továbbá az érintett erdőterületre vonatkozó erdészeti üzemterv kivonata,
 - i) ábrák, táblázatok;
3. az illetékes megyei (fővárosi) állategészségügyi és élelmiszer-ellenőrző állomás véleményét;
4. a védett természeti terület esetében a területileg illetékes környezetvédelmi hatóságnál külön jogszabály szerint kezdeményezett környezeti hatásvizsgálat eredményeként kiadott környezetvédelmi engedélyt.

17. számú melléklet a 11/2000. (III. 27.) FVM rendelethez

[22. számú melléklet a 30/1997. (IV. 30.) FM rendelethez]

AVADÁSZATHATÓSÁGOKMÁNYAI

I.

VADÁSZATHATÓSÁGIGAZOLVÁNYOK

MINTA külső oldala

Szigorú számadású nyomtatvány.

A)

B)

<p>FÖLDMŰVELÉSÜGYI ÉS VIDÉKFEJLESZTÉSI MINISZTERIUM VADÁSZATI HATÓSÁG</p> <p>.....</p> <p>MEGYEI VADÁSZATI ÉS HALÁSZATI FELÜGYELŐSÉG</p> <div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: 10px auto; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> <p>fénykép helye</p> </div> <p>NÉV BEOSZTÁS</p> <p>.....</p> <p>saját kezű aláírás</p> <p>P. H.</p> <p>.....</p> <p> vadászati hatóság vezetője</p>	<p>FÖLDMŰVELÉSÜGYI ÉS VIDÉKFEJLESZTÉSI MINISZTERIUM VADÁSZATI HATÓSÁG</p> <p>VADÁSZATI ÉS HALÁSZATI FŐOSZTÁLY</p> <div style="border: 1px solid black; width: 100px; height: 100px; margin: 10px auto; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> <p>fénykép helye</p> </div> <p>NÉV BEOSZTÁS</p> <p>.....</p> <p>saját kezű aláírás</p> <p>P. H.</p> <p>.....</p> <p> vadászati hatóság vezetője</p>
--	---

Kivonat a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvényből

„89. § (1) A vadászati hatósági feladatokat ellátó személy, valamint a vadászati hatóság alkalmazásában álló vadászati felügyelő, feladatainak ellátása során jogosult:

- a) külön térítés fizetése nélkül magánúton közlekedni, a vadászterületet bejárni, ott helyszíni szemlét, vizsgálatot tartani;
- b) a jogosulttól, a vadásztól felvilágosítást, adatot, igazolást kérni, valamint a vadászati jog hasznosításával kapcsolatban iratokba, nyilvántartásokba betekinteni;
- c) a vadászterületen megfigyelést végezni;
- d) a vadat veszélyeztető vagy annak számító tevékenység abbahagyását, illetve a tevékenységtől való tartózkodást elrendelni;
- e) a vadállomány egészségi állapotát veszélyeztető beteg, sérült vagy elhullott vad elszállítását elrendelni;
- f) a vadászati hatóság nevében hozott határozatát — utólagos írásba foglalási kötelezettsége mellett — szóban is megadni;
- g) jogosulatlan vadászat vagy vadászati eszköz jogosulatlan használata esetén a vadászathoz használt eszközt — ideértve a gépjárművet is — elismervény ellenében visszatartani;
- h) a vadászati jog gyakorlásával összefüggő szabálysértés vagy bűncselekmény alapos gyanúja esetén az illetékes hatóságnál a vadászati felügyelőség vezetőjének megbízása alapján eljárást kezdeményezni;
- i) a vadászat rendjére vonatkozó szabályok betartását ellenőrizni.”

Az igazolvány visszavonásig érvényes.

Kiállítva:

Nyilv. sz.:

II.**AVADÁSZATI HATÓSÁGI FELADATOK A TELLÁTÓ SZEMÉLYEK JELVÉNYE**

A szolgálati igazolványba fűzött 43 mm átmérőjű, bronz alapszínű fémérme, melyet alulról a Magyar Köztársaság színes címere, melyet jobbról, valamint balról félkör alakban futó tölgyfalevél koszorú díszít. Közepén gímszarvas bika fejalak, a felső részén „VADÁSZATI HATÓSÁG” felirat látható. Hátulsó oldalán a sorszám szerepel.

III.**AVADÁSZATI HATÓSÁGI FELADATOK A TELLÁTÓ SZEMÉLYEK KITŰZŐ JELVÉNYE**

18 mm átmérőjű, bronz alapszínű fémjelvény, melyet alulról a Magyar Köztársaság címere és mellette jobbról és balról kiindulva, félkör alakban futó tölgyfalevél koszorú díszít. Közepén gímszarvas bika fejalak, a felső részén „VADÁSZATI HATÓSÁG” felirat látható.

III. rész HATÁROZATOK

A Miniszterelnök határozatai

A Miniszterelnök 14/2000. (III. 27.) ME határozata

az Országos Statisztikai Tanács tagjának megbízásáról és megbízás visszavonásáról

A statisztikáról szóló 1993. évi XLVI. törvény 7. §-ának (4) bekezdése alapján — a Központi Statisztikai Hivatal elnöke előterjesztésére —

Wittmann Róbertet, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Informatikai és Elemzési Főosztálya vezetőjét

2002. december 31-ig terjedő időre

az Országos Statisztikai Tanács tagsági teendőinek ellátásával megbízom,

egyidejűleg

Tarján Zoltánt, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Közgazdasági Főosztálya vezetőjét, az Országos Statisztikai Tanács tagsági teendői ellátása alól — a jelölés visszavonása miatt — felmentem.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

V. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

A Nemzetközi Pető András Közalapítvány Alapító Okirata*

(Módosításokkal egységes szerkezetben.)

A Magyar Köztársaság Kormánya (a továbbiakban: Alapító) úgy rendelkezik, hogy a konduktív pedagógiai módszer nemzetközi elterjesztésének és továbbfejlesztésének, a konduktív nevelőmunka kiterjesztésének és színvonala emelésének elősegítésére a közoktatásról szóló 1993. évi

* A Fővárosi Bíróság a 12.Pk.64008/16. számú végzésével nyilvántartásba vette a Nemzetközi Pető András Közalapítvány módosított Alapító Okirátát.

LXXIX. törvény 30. §-ának (1)—(3) bekezdése, valamint a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény 72. §-ának c) pontja, továbbá a tanító, a konduktor-tanító és az óvodapedagógus alapképzésben a képesítési követelményekről szóló 158/1994. (XI. 17.) Korm. rendelet 2. §-ának (1)—(2) bekezdése felhatalmazása alapján Közalapítvány létesítését határozza el, a Polgári Törvénykönyv 74/G. §-a és az azt módosító 1993. évi XCII. törvény 40. §-ának (6) bekezdése figyelembevételével.

A Közalapítvány, a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény 5. §-ában foglaltak szerint kiemelkedően közhasznú szervezetként működik arra tekintettel, hogy az oktatási miniszter felsőoktatással kapcsolatos állami feladatai körében a felsőoktatásról szóló, 1993. évi LXXX. törvény alapján tudományos, kutatási és felsőoktatási közfeladatokat, illetőleg a korábbiakban hivatkozott törvény 26. § c) 1., 2., 3. és 4. pontjában felsorolt közhasznú tevékenységeket lát el:

- „1. egészségmegőrzés, betegségmegelőzés, gyógyító-, egészségügyi rehabilitációs tevékenység”,
- „2. szociális tevékenység, családsegítés, időskorúak gondozása”,
- „3. tudományos tevékenység, kutatás”,
- „4. nevelés, oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés”.

1. A Közalapítvány neve

Nemzetközi Pető András Közalapítvány (a továbbiakban: Közalapítvány).

2. A Közalapítvány székhelye

1125 Budapest, Kútvölgyi út 6.

3. A Közalapítvány célja

a) A nemzetközi igényeknek megfelelő budapesti székhelyű Nemzetközi Pető Intézet létrehozása, fenntartása;

b) anyagi támogatás nyújtása a Mozgássérültek Pető András Nevelőképző és Nevelőintézetének (a továbbiakban: Főiskola) fenntartására, működési feltételeinek biztosítására, valamint a Főiskolán folyó gyógyító-, nevelő-, oktató-, szervező- (dokumentáló) és kutatómunka továbbfejlesztésére, a Közalapítvány részére biztosított ingatlanon — infrastrukturális bővítéssel — az itt megjelölt feladatok mind jobb és korszerűbb körülmények közötti ellátására;

c) anyagi támogatás nyújtása a Nemzetközi Pető Társaság tudományos kutatásra irányuló tevékenységéhez és a konduktív nevelési módszer nemzetközi népszerűsítéséhez;

d) a konduktív nevelésre szorulóknak, valamint a konduktív nevelési rendszert elsajátítani kívánók anyagi támogatása;

e) a felsorolt közalapítványi célok megvalósításához szükséges források gyűjtése, illetve befektetés útján történő gyarapítása.

A Közalapítvány vállalja, hogy közvetlen politikai tevékenységet nem folytat, szervezete pártoktól független, pár-

toknak anyagi támogatást nem nyújt, tőlük támogatást nem fogad el, továbbá országgyűlési képviselőjelöltet nem állít és nem támogat, és ilyen tevékenységet a jövőben sem kíván folytatni.

4. A Közalapítvány vagyona

a) A Közalapítvány induló, valamint időközben felértékelt vagyona az 1993. december 31-i állapot szerint kerül meghatározásra a jelen Alapító Okirat *mellékletében*;

b) a Közalapítvány vagyონrészévé válnak a későbbiekben a csatlakozó bel- és külföldi természetes és jogi személyek pénzbeli és dologi adományai, ha a felajánlást a Közalapítvány Kuratóriuma elfogadja;

c) az alapítvány törzsvagyonának minősülnek a jelen Alapító Okirat mellékletének 2. pontjában felsorolt tárgyi eszközöknek minősülő ingatlanok.

A közalapítványi vagyón felhasználásáról, az arról való rendelkezésről a jogszabályi felhatalmazás, valamint a hatályos jogszabályi rendelkezések keretei között a Kuratórium dönt azzal, hogy a Közalapítvány csak korlátozott felelősséggel, közhasznú céljainak megvalósítása érdekében, azokat nem veszélyeztetve vehet részt vállalkozásokban.

5. A Közalapítvány gazdálkodása

A Közalapítvány éves pénzügyi terv alapján gazdálkodik, mely a várható bevételeket és kiadásokat oly módon tartalmazza, hogy azok egymással egyensúlyban legyenek.

A Közalapítvány a hatályos számviteli szabályok alapján éves beszámolót készít, amelyet okleveles könyvvizsgáló hitelesít, és a Felügyelő Bizottság megtárgyal, véleményez a Kuratórium számára. A Kuratórium által elfogadott beszámolót az Alapító részére meg kell küldeni.

A Közalapítvány a gazdálkodása során elért eredményét kizárólag céljaival összhangban, az Alapító Okiratban meghatározott tevékenységére fordíthatja, azt fel nem oszthatja.

A Közalapítvány működési (rezi)költsége az alapítvány éves költségvetésében előirányzott kiadások összegének 10%-át nem haladhatja meg.

A Kuratórium a Közalapítvány Alapító Okirat szerinti tevékenységének és az éves gazdálkodásának legfontosabb adatait köteles országos sajtó útján is nyilvánosságra hozni.

Amennyiben az alapítvány az államháztartás alrendszeritől támogatásban részesül, úgy arra az azt biztosító támogatóval köteles szerződést kötni, amelyben annak feltételeit a felek rögzítik, különösen az elszámolás feltételeit és módját. Az igénybe vett támogatások, az alapítvány által nyújtott cél szerinti juttatások bárki által megismerhetők.

A Közalapítvány, annak gazdálkodásáért, a vagyónkezelésért felelős személyt, valamint a támogatót, illetve e személyek Ptk. 685. § b) pont szerinti hozzátartozóját (élettársát) cél szerinti juttatásban nem részesítheti, kivéve azon szolgáltatásokat, amelyek a célokkal összhangban bárki által igénybe vehetők.

A Közalapítvány fenntartója a Főiskolának, amely nem állami felsőoktatási intézményként működik.

6. A közalapítványi vagyón kezelője

A közalapítványi vagyón kezelője és legfőbb döntéshozó szerve az Alapító által létrehozott Kuratórium.

A Kuratórium az elnökből, tiszteletbeli elnökből, alelnökből és 6 tagból áll. Elnöke az Alapító által felkért és megbízott személy.

Az elnök megbízatása 3 éves időtartamra szól, amely megbízatás meghosszabbítható.

A Főiskola korábbi főigazgatóját, *dr. Hári Mária*t az Alapító határozatlan időre felkéri a Kuratórium tiszteletbeli elnökéül.

A Kuratórium tagja a Főiskola mindenkorai főigazgatója, aki egyúttal a Kuratórium alelnöke. Megbízatása a főigazgatói tisztség betöltéséig szól.

A Kuratórium többi tagját az Alapító az Oktatási Minisztérium, az Egészségügyi Minisztérium, a Magyar Nemzeti Bank, a Külügyminisztérium, az Országos Egészségbiztosítási Pénztár, valamint az Egyesült Királyság Kormányának jelölése alapján kéri fel.

Ennek megfelelően a Kuratórium összetétele az alábbiak szerint alakul:

— a Kuratórium elnöke: *Nagy Elek*,

— a Kuratórium tiszteletbeli elnöke: *dr. Hári Mária* főiskolai tanár,

— a Kuratórium alelnöke: *dr. Kozma Gyuláné* főigazgató.

A Kuratórium tagjai:

— az Oktatási Minisztérium részéről: *Bollókné dr. Panyik Ilona* főiskolai tanár,

— az Egészségügyi Minisztérium részéről: *Bognár Gyuláné* tanácsos,

— a Külügyminisztérium részéről: *Tunyoginé Akóts Klára* fősztályvezető-helyettes,

— az Országos Egészségbiztosítási Pénztár részéről: *dr. Zsengellér Julianna* szakmai főtanácsadó,

— a Magyar Nemzeti Bank részéről: *Tarján Éva* fősztályvezető,

— az Egyesült Királyság Kormányának részéről: *Joanne Penfold* ajtóreferens.

A Kuratórium tagjainak megbízatása 3 éves időtartamra szól, amely megbízatás két alkalommal meghosszabbítható.

A Kuratórium állandó meghívottja tanácskozási joggal a mozgássérültek egy képviselője. E személyre az Iskolaszék tesz javaslatot.

Nevezett megbízatásának időtartama is 3 éves időtartamra szól, amely megbízatás is egy ízben meghosszabbítható.

A mozgássérültek képviselője: *dr. Frank Andrea*.

Valamely közhasznú szervezet megszűntét követő 2 évig nem lehet a Kuratórium tagja az a személy, aki olyan közhasznú szervezetnél töltött be — annak megszűntét megelőző két évben legalább egy évig — vezető tisztséget, amely az adózás rendjéről szóló törvény szerinti köztartozását nem egyenlítette ki.

A Kuratórium tagja, illetve az ennek jelölt személy, amennyiben más közhasznú szervezetnél is vezető tisztséget tölt be, köteles erről a Közalapítványt tájékoztatni.

7. A Kuratórium működése és hatásköre

A Kuratórium szükség szerint, évente legalább egy alkalommal ülésezik. Üléseit az elnök hívja össze oly módon, hogy a napirendi pontokat tartalmazó meghívó az ülést megelőző öt nappal a meghívottakhoz megérkezzen. Rendkívüli ülést kell összehívni, ha a Kuratórium elnöke, alelnöke vagy az Egyesült Királyság Kormányának képviselője, továbbá, ha bármely más, három kuratóriumi tag írásban azt kéri.

Az elnök az előterjesztett kérelem szerint, az abban megjelölt napirenddel köteles összehívni a Kuratórium üléseit.

Az ülést a Kuratórium elnöke vezeti, akadályoztatása esetén írásban a Kuratórium bármely tagját felkérheti az ülés levezetésére.

A Kuratórium ülései általában nyilvánosak, de a Kuratórium egyes napirendi pontok tekintetében zártkörű ülést rendelhet el, amennyiben annak nyilvánossága személyiségi jogokat sért.

A Kuratórium üléseiről jegyzőkönyvet kell vezetni, amelyet a levezető elnök és egy felkért tag hitelesít. A jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell a Kuratórium — évente újra kezdett sorszámozással ellátott — lehetőleg szó szerint rögzített döntéseit, legfontosabb megállapításait, azok részletes tartalmát, időpontját, hatályát, illetőleg a döntést támogatók és ellenzők számarányát, ha lehetséges személyét.

A Kuratórium akkor határozatképes, ha legalább öt (5) tagja jelen van. Az elnök vagy az alelnök részvétele kötelező. A Főiskolát érintő döntések esetén szükséges, hogy a megjelent tagok között, vagy a Főiskola főigazgatója, vagy a Kuratórium tiszteletbeli elnöke jelen legyen.

A Kuratórium döntéseit általában egyszerű szótöbbséggel hozza, szavazategyenlőség esetén az elnök vagy az elnök által kuratóriumi ülés levezetésére felkért személy szavazata dönt.

A Kuratórium határozathozatalában nem vehet részt az a személy, aki vagy akinek a hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont], élettársa a határozat alapján

a) kötelezettség vagy felelősség alól mentesül, vagy

b) bármilyen más előnyben részesül, illetve a megköndő jogügyletben egyébként érdekelt. Nem minősül előnynek a Közalapítvány cél szerinti juttatásai keretében a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzbéli szolgáltatás.

A Kuratórium döntéseit az érintettekkel általában írásban közli, illetőleg az érintettek köre szerint sajtóorgánium útján hozza nyilvánosságra.

A Közalapítvány működésével kapcsolatosan keletkezett iratokba előre jelzett és egyeztetett időpontban a Közalapítvány tisztségviselőjének és alkalmazottjának jelenlétében bárki betekinhet.

A Közalapítvány működésének, szolgáltatási igénybevétele módjának, beszámolóit közlésének nyilvánossága tekintetében hozott döntéseket a jegyzőkönyvnek szó szerint tartalmaznia kell.

A Kuratórium kizárólagos feladat- és hatásköre:

a) dönt a Közalapítványnak juttatott adományok, felajánlások elfogadásáról,

b) dönt a Közalapítvány éves tevékenységi és pénzügyi tervéről, elfogadja a tevékenységéről és gazdálkodásáról szóló éves beszámolókat,

c) jóváhagyja a Közalapítvány éves mérlegét,

d) véleményezi a keretei között működő Főiskola szabályzatait,

e) elfogadja az Alapító részére kötelezően elkészített éves főiskolai beszámolókat,

f) beszámol mindazokról a kérdésekről, amelyeket az Alapító által felhatalmazott Felügyelő Bizottság meghatároz,

g) elfogadja a szervezeti és működési szabályzatot,

h) a közalapítványi vagyon elidegenítése,

i) hitel felvétele,

j) közhasznúsági jelentés elfogadása,

k) az éves beszámoló elfogadása.

A Kuratórium az a), b), c), g), h) és i) pontokban meghatározott kérdésekben döntéseit kétharmados szótöbbséggel hozza.

A közalapítványi adományok juttatásával, illetve a kedvezményezettek érintő döntéseivel kapcsolatos tájékoztatást a Kuratórium köteles az országos terjesztésű Magyar Felsőoktatás című folyóiratban közzétenni.

Amennyiben a támogatás nyújtása pályázat útján történik, úgy a pályázatnak minden esetben nyílnak, illetve a pályázati eljárásnak szabályozottnak kell lennie, továbbá biztosítani kell a pályázatban kiírt feltételek tisztaságát.

A pályázat nem tartalmazhat olyan feltételeket, amelyekből — az eset összes körülményei mérlegelésével — megállapítható, hogy a pályázatnak előre meghatározott nyertese van (színlelt pályázat).

A Kuratórium elnöke:

A Kuratórium elnöke irányítja a Kuratórium munkáját. Összehívja és vezeti a Kuratórium üléseit, akadályoztatása esetén a Kuratórium alelnöke veszi át e feladatait.

Önállóan képviseli a Kuratóriumot és Közalapítványt harmadik személyekkel szemben.

Dönt minden olyan kérdésben, amelynek végleges eldöntése — mint fenntartónak — valamely jogszabály vagy főiskolai szabályzat alapján másodfokon hatáskörébe tartozik, illetőleg, amelyben első fokon a főigazgató dönt, továbbá, amelyben az összeférhetlenség okán kell határozni.

A Kuratórium elnöke gyakorolja a Főiskola főigazgatója és a Közalapítvány dolgozói esetében a munkáltatói jogokat.

A főigazgató alkalmazásához, felmentéséhez a Főiskolai Tanács egyetértését ki kell kérni. A Közalapítvány dolgozói munkaviszonyának létesítéséhez és az alkalmazás megszüntetéséhez a Kuratórium elnöke kikéri a Kuratórium véleményét.

A Kuratórium elnöke gondoskodik a Közalapítvány gazdálkodásának legfontosabb adatai, valamint tevékenysége évenkénti nyilvánossá tételéről, a Kuratórium által meghatározott rend szerint.

8. A Felügyelő Bizottság

Az Alapító a Közalapítvány kezelő szervének ellenőrzésére háromtagú Felügyelő Bizottságot hoz létre, amelynek tagjait az Alapító az Oktatási Minisztérium, az Egészségügyi Minisztérium, valamint a Pénzügyminisztérium javaslata alapján kéri fel e feladat ellátására.

A felügyelő bizottsági tagokat az Alapító három évre kéri fel, de tagságuk ismételt meghosszabbítható.

A *Felügyelő Bizottság elnöke*:

— az **Oktatási Minisztérium** részéről: *Fonyódi Ilona* fogyatékosügyi referens.

A *Felügyelő Bizottság tagjai*:

— a Pénzügyminisztérium részéről: *Rupp András* főosztályvezető-helyettes,

— az Egészségügyi Minisztérium részéről: *dr. Hargittai Mária* főosztályvezető.

A Felügyelő Bizottság tagja, illetve az ennek jelölt személy, amennyiben más közhasznú szervezetnél is vezető tisztséget tölt be, köteles erről a Közalapítványt tájékoztatni.

Nem lehet a Felügyelő Bizottság tagja

a) a Kuratórium elnöke, vagy tagja,

b) a Közalapítvánnyal a megbízatásán kívüli más tevékenység kifejtésére irányuló munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll, ha jogszabály másképp nem rendelkezik,

c) a Közalapítvány cél szerinti juttatásából részesül — kivéve a bárki által megkötés nélkül igénybe vehető nem pénzbeli szolgáltatásokat,

d) az a)–c) pontban meghatározott személyek hozzátartozója (Ptk. 685. §) és élettársa.

Valamely közhasznú szervezet megszűntét követő 2 évig nem lehet a Felügyelő Bizottság tagja az a személy, aki olyan közhasznú szervezetnél töltött be — annak megszűntét megelőző két évben legalább egy évig — vezető tisztséget, amely az adózás rendjéről szóló törvény szerinti köztartozását nem egyenlítette ki.

A Felügyelő Bizottság évenként vizsgálja az éves beszámoló és az elkészített könyvvizsgálói jelentés alapján a Közalapítvány működését és gazdálkodását.

A gazdálkodás szakszerű ellenőrzése érdekében a Felügyelő Bizottság részére a Kuratórium döntéseit tartalmazó jegyzőkönyveket meg kell küldeni.

A Felügyelő Bizottság vizsgálatot tarthat — bejelentés alapján —, ha a Közalapítvány céljait veszélyeztetve látja, ehhez külső szakértők segítségét is igénybe veheti.

A Felügyelő Bizottságot minden kuratóriumi ülésre tanácskozási joggal meg kell hívni.

A Felügyelő Bizottság köteles a Kuratóriumot tájékoztatni, ülésének összehívását kezdeményezni, ha arról szerz tudomást, hogy

a) a Közalapítvány működése során olyan jogszabálysértés vagy a Közalapítvány érdekeit súlyosan sértő cselekmény (mulasztás) történt, amelynek megszüntetése vagy következményeinek elhárítása, illetve enyhítése a Kuratórium döntését teszi szükségessé,

b) a vezető tisztségviselők felelősségét megalapozó tény merül fel.

A Közalapítvány Kuratóriumának elnöke a Felügyelő Bizottság indítványára a javaslatától számított harminc napon belül köteles a Kuratórium ülését összehívni.

E határidő eredménytelen eltelte után a Kuratórium összehívására a Felügyelő Bizottság is jogosulttá válik.

Ha a Kuratórium a törvényes működés helyreállítása érdekében szükséges intézkedéseket nem teszi meg, a felügyelő szerv köteles haladéktalanul értesíteni a törvényességi felügyeletet ellátó szervet.

A Felügyelő Bizottság évente egy alkalommal beszámol az Alapítónak, de az Alapító felkérésére bármikor részvizsgálatot tarthat.

A Felügyelő Bizottság ügyrendjét maga határozza meg.

9. A Közalapítvány szakmai fenntartói feladata és hatásköre

Főiskolát tart fenn, képző és továbbképző, valamint a konduktív nevelés alkalmazásával rehabilitációs feladatokat lát el, pedagógiai szakszolgáltatást és szakmai szolgáltatást folytató intézményt, gyakorló iskolát és óvodát működtet.

10. A Közalapítványt az Alapító határozatlan időre hozza létre

Ha a Közalapítvány a Ptk. 74/G. §-ának (9) bekezdése alapján megszűnik, a Közalapítványnak az Alapítóra visszaszállt vagyona a Főiskolát illeti meg, azzal a feltétellel, hogy köteles azt a 3. pontban meghatározott alapítványi célokra fordítani.

Az Alapító Okiratban nem szabályozott kérdésekben a Polgári Törvénykönyv és a közhasznú szervezetekről szóló törvény idevonatkozó rendelkezései az irányadók.

Készült egységes szerkezetben a módosítások kiemelésével.

Budapest, 1999. december 3.

Orbán Viktor s. k.,
miniszterelnök

Melléklet

a Nemzetközi Pető András Közalapítvány

Alapító Okiratához

1.

<i>A Közalapítvány vagyoneleltára</i>	E Ft
<i>Befektetett eszközök nettó értékben</i>	
Immateriális javak	
Szellemi termékek	110
Szoftverek	
Tárgyi eszközök	
Telek	11 377
Befejezetlen beruházások:	
Épületek befejezetlen beruházása	70 385
Tárgyi eszközök összesen:	81 762
Befektetett eszközök összesen:	81 872

<i>Forgóeszközök</i>	
Követelések	21 108
<i>Pénzeszközök</i>	
Elszámolási betétszámla	8 478
Devizabetétszámlák	261 128
Pénztár	
Pénzeszközök összesen:	269 939
Forgóeszközök összesen:	291 047
Alapítvány eszközei	372 919
Befektetett pénzügyi eszközök	949 484
Eszközök összesen:	1 322 403
<i>Befektetett pénzügyi eszközök</i>	
Részesedése a Pető Intézetnél	
Összetevői:	
Intézet eszközei	987 388
kötelezettségei	15 134
intézeti vagyon	972 254
intézeti tőkeváltozás	22 770
intézeti indulótőke	949 484

2.

A Közalapítvány ingatlanainak felsorolása

A Nemzetközi Pető Intézet elhelyezéséről szóló Budapest XII. ker., 5670. számú tulajdoni lapon felvett 10733/9. helyrajzi számú ingatlan, valamint a hozzá csatolt Budapest XII. ker., 6002. tulajdoni lapon felvett 10733/10. helyrajzi számú ingatlan (lejegyzés után hozzájegyzéssel számozása: 10733/9.).

A Közalapítvány tulajdonában és a Főiskola használatában lévő ingatlanok:

1125 Budapest, Kútvölgyi út 6—8. szám alatti ingatlan, a 4809. számú tulajdoni lapon felvett 10171/5. helyrajzi szám alatt (telekingatlan + felépítmény),

1118 Budapest, Villányi út 67—71. szám alatti ingatlan, a 75342. számú tulajdoni lapon felvett 4914/1. helyrajzi szám alatt (telekingatlan + felépítmény).

KÖZLEMÉNY

A Magyar Közlöny különszámaként megjelent a

**I.
PRAXIS TÖRVÉNY,
MAGYAR ORVOSI KAMARA,
EGÉSZSÉGÜGYI TÖRVÉNY**

című, A/4 formátumú, 72 oldal terjedelmű kiadvány.

A kézirat lezárva: 2000. február 11.

Ára: 599 Ft áfával.

[A következő kötet az önálló orvosi tevékenységről szóló 2000. évi II. törvényt (praxis törvény) és végrehajtási rendeleteit tartalmazza.]

A megrendeléseket a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címére (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehet feladni. Fax: 266-5099 vagy 267-2780.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük a

**I.
PRAXIS TÖRVÉNY,
MAGYAR ORVOSI KAMARA,
EGÉSZSÉGÜGYI TÖRVÉNY**

című kiadványt példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapok raszóló előfizetésiüket folyamatosan tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2000. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapraszeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Azesetleges módosítás szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezésé követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levél cím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Fax: 318-6668.)

A 2000. évi lapárak

Magyar Közlöny	42 336 Ft/év	Önkormányzatok Közlönye	2 688 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	8 064 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	13 776 Ft/év
Bellügyi Közlöny	11 088 Ft/év	Pénzügyi Szemle	10 080 Ft/év
Cégek Közlöny	44 688 Ft/év	Ifjúsági és Sport Értesítő	2 016 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	10 752 Ft/év	Statisztikai Közlöny	5 712 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	7 728 Ft/év	Turisztikai Értesítő	5 040 Ft/év
Határozatok Tára	9 744 Ft/év	Úgyészségi Közlöny	3 024 Ft/év
Hivatalos Értesítő	6 384 Ft/év	Vízügyi Értesítő	5 376 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	7 056 Ft/év	Bányászati Közlöny	2 016 Ft/év
Ipari és Kereskedelmi Közlöny	10 416 Ft/év	Magyar Közigazgatás	4 032 Ft/év
Környezetvédelmi Értesítő	6 048 Ft/év	Élet és Tudomány	4 704 Ft/év
Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi Értesítő	10 416 Ft/év	Ludové Noviny	1 008 Ft/év
Kulturális Közlöny	8 400 Ft/év	Neue Zeitung	2 016 Ft/év
Külgazdasági Értesítő	8 736 Ft/év	Természet Világa	2 688 Ft/év
Szociális és Munkaügyi Közlöny	7 728 Ft/év	Valóság	3 024 Ft/év
Oktatási Közlöny	10 416 Ft/év		
Nemzeti Kulturális Alapprogram Hírlevele	2 016 Ft/év		

Az árak a 12%-os áfát is tartalmazzák.

A **Házi Jogtanácsadó** című lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címen: Budapest VIII., Somogyi B. u. 6., 1394 Bp. 62. Pf. 357. Telefon: 266-9290/234, 235 mellék, fax: 318-6668. Éves előfizetési díja 2016 Ft áfával. A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

CD-JOGÁSZ hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteménye 2000. évi éves előfizetési díjai:

Önálló változat	36 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	72 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	48 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	84 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	60 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	96 000 Ft

Egyszeri belépési díj: 12 000 Ft. (Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 1998—2000. évfolyamai jelennek meg CD-én az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően.

Hatályos jogszabályok online elérése: a 3 naponta frissített adatbázis az interneten keresztül érhető el a www.mhk.huc címen. További információ kérhető a 06 (80) 200-723-as zöldszámon.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a szerkesztőbizottság közreműködésével.

A szerkesztőbizottság elnöke: dr. Bártfai Béla, társelnöke: Nyéki József.

A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Korda Judit vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: Tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 246 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában.

Éves előfizetési díj: 42 336 Ft. Egy példány ára: 110 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána + 8 oldalanként + 55 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

00.0529 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.